לבסא ג׳ מדעל לבסא והיה לבסא והיה לבסא כסאי שמור לבסא שפט מדיק אשיך לבסא לך ושמו
לבסא לך לבסא פחות: ס: שמשון ג׳ מל שמשון דעגלון שמחנו דלגבוכדנצר דדמיה דדמיה ומעלות
שמשון דמעגלון וכל דצוי ומיר דשון: ס

בשנת מלכותו ל׳ בשנא אמיל מרדך בריה
ויחל דחלא אשא ומלקוהו אשתמי: ס:

אותם אל מלך בבל רבלתה:
ויכה אותם מלך בבל וימתם
ברבלה בארץ חמת ויגל
יהויכין מעל ארמתו והחליפו
אשר תגלה נבוכדראצר
בשנת שבע ועשרים שלשת
אלפים ועשרים ושלשה
בשנת שמונה עשרה
לנבוכדראצר מירושלם
נפש שמנה מאות שלשים
ושמנה בשנת שלש ועשרים
לנבוכדראצר תגלה נבוזראדן
רב טבחים יהודים נפש
שבע מאות ארבעים
וחמשה כל הנפש ארבעת
אלפים ושש מאות
ויהי בשלשים ושבע שנה
לגלות יהויכין מלך יהודה
בשנים עשר חדש בעשרים
וחמשה לחדש נשא אויל
מרדך מלך בבל בשנת
מלכתו את ראש יהויכין
ויוציא אתו מבית
הכלא וידבר אתו טובות
ויתן את כסאו מעל כסא
מלכים אשר אתו בבבל
ושנה את בגדיו כלא ואכל

לחם לפניו תמיד כל ימי חייו
וארחתו ארחת תמיד נתנה
לו מאת מלך בבל דבר יום
ביומו עד יום מותו כל ימי חייו

סכום הפסוקים
אלף ושלשמאות
וששים ואיפכה

ויהי בשלשים שנה ברביעי
בחמשה לחדש ואני בתוך
הגולה על נהר כבר נפתחו
השמים וארא מראות
אלהים בחמשה לחדש שהיא
השנה החמישית לגלות המלך
יויכין היה היה דבר יהוה אל
יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ
כשדים על נהר כבר ותהי עליו
שם יד יהוה וארא והנה רוח
סערה באה מצפון ענן
גדול ואש מתלקחת ונגה לו
סביב ומתוכה כעין החשמל
מתוך האש ומתוכה דמות
ארבע חיות ומראיהן
דמות אדם להן וארבעה
פנים לאחת וארבע כנפים
לאחת להם ורגליהם רגל ישר
ושרה וכף רגליהם ככף רגל

עגל ונצצים כעין נחשת קלל
ויהי אדם מתחת כנפיהם על
ארבעת רבעיהם ופניהם
וכנפיהם לארבעתם חברת
אשה אל אחותה כנפיהם
לא יסבו בלכתן איש אל עבר
פניו ילכו ודמות פניהם פני
אדם ופני אריה אל הימין
לארבעתם ופני שור משמאל
לארבעתן ופני נשר לארבעתן:
ופניהם וכנפיהם פרודות
מלמעלה לאיש שתים חברות
איש שתים מכסות את
גויתיהנה ואיש אל עברפניו
ולכו אל אשר יהיו שמה רוח
ללכת לא יסבו בלכתן
ודמות החיות מראיהם כגחלי
אש בערות כמראה הלפידים
ה׳ראמה הלכת בין החיות נגה
לאש ומן האש יצא ברק
והחיות רצו ושוב כמראה
הברק וארא החיות והנה
אופן אחד בארץ אצל החיות
לארבעת פניו מראיהם אופנים
ומעשיהם כעין תרשיש ודמות
אחד לארבעתן ומראיהם
ומעשיהם כאשר יהיה אופן

מרדאיחדן ל׳ ומראיהן דע כאשר ומראיהן שפל כן הקשיפרי איהן וקפרקיהם ודקפרי איהן ודרוש: ס פרודות ב׳
ומלכן וכנפיהם פרודות עבשר פרודות ומרדות: ס:

לחמר ה׳ ומעמדה דמיות ומכשר הדקדק
שביב בפרדיק בבאר לחמר אמר לחמר המפיל:

ו פסוק שם שמה שי אל הפרקים והיה הפרקים אשר הפרו יהוה ויעבר אל ישע אל שונם נעשה כמו עלית
קיר קשטו ועל הארון אשר הכ מכשאים עד אשר והיה שם: ו מיכל לדקיע ב ומין חמיש ויחי קול מעל: ו:

ישנב ג ומל ויכא יגרא ושוב עד ויצשית חלי
הלך ושוב ויחזיר ודמיש ודחיורל ר"ש: ו:

בְּלוֹר הָאוֹפָן עַל אַרְבַּעַת
רַבְעֵיהֶן בְּלִבְתָּם וְלִבּוֹ לְאִשָּׁה
בְּלִבְתָּן וְגַבֵּיהֶן וּגְבַהּ לָהֶם
וּרְאָה לָהֶם וְגַבְּתָם מְלֵאֹת
עֵינַיִם סָבִיב לְאַרְבַּעְתָּן וּבְלֶכֶת
חַיּוֹת יֵלֵכוּ הָאוֹפַנִּים אֵצְלָם
וּבְהִנָּשֵׂא הַחַיּוֹת מֵעַל הָאָרֶץ
יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפַנִּים עַל אֲשֶׁר
יָהִיר שָׁם הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלֵכוּ
שָׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת וְהָאוֹפַנִּים
יִנָּשְׂאוּ לְעֻמָּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה
בָּאוֹפַנִּים: בְּלֶכְתָּם יֵלֵכוּ
וּבְעָמְדָם יַעֲמֹדוּ וּבְהִנָּשְׂאָם
מֵעַל הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפַנִּים
לְעֻמָּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּאוֹפַנִּים
וּדְמוּת עַל רֹאשׁ הַחַיָּה רָקִיעַ
כְּעֵין הַקֶּרַח הַנּוֹרָא נָטוּי עַל
רָאשֵׁיהֶם מִלְּמַעְלָה: וְתַחַת
הָרָקִיעַ כַּנְפֵיהֶם יְשָׁרוֹת אִשָּׁה
אֶל אֲחוֹתָהּ לְאִישׁ שְׁתַּיִם
מְכַסּוֹת לְהֵנָּה וּלְאִישׁ שְׁתַּיִם
מְכַסּוֹת לְהֵנָּה אֶת גְּוִיּוֹתֵיהֶם
וָאֶשְׁמַע אֶת קוֹל כַּנְפֵיהֶם
כְּקוֹל מַיִם רַבִּים כְּקוֹל שַׁדַּי
בְּלֶכְתָּם קוֹל הֲמֻלָּה כְּקוֹל
מַחֲנֶה בְּעָמְדָם תִּרְפֶּינָה כַנְפֵיהֶן
וַיְהִי קוֹל מֵעַל לָרָקִיעַ אֲשֶׁר

עַל רָאשָׁם בְּעָמְדָם תִּרְפֶּינָה
כַנְפֵיהֶן וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ אֲשֶׁר
עַל רָאשָׁם כְּמַרְאֵה אֶבֶן
סַפִּיר דְּמוּת כִּסֵּא וְעַל דְּמוּת
הַכִּסֵּא דְּמוּת כְּמַרְאֵה אָדָם
עָלָיו מִלְּמַעְלָה: וָאֵרֶא כְּעֵין
חַשְׁמַל כְּמַרְאֵה אֵשׁ בְּתוֹכָהּ
סָבִיב מִמַּרְאֵה מָתְנָיו וּלְמַעְלָה
וּמִמַּרְאֵה מָתְנָיו וּלְמַטָּה רָאִיתִי
כְּמַרְאֵה אֵשׁ וּנְגַהּ לוֹ סָבִיב:
כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה
בֶּעָנָן בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם כֵּן מַרְאֵה
הַנֹּגַהּ סָבִיב הוּא מַרְאֵה דְּמוּת
כְּבוֹד יְהוָה וָאֶרְאֶה וָאֶפֹּל עַל
פָּנַי וָאֶשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר:
וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם
עֲמֹד עַל רַגְלֶיךָ וַאֲדַבֵּר אִתָּךְ
וַתָּבֹא בִי רוּחַ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
אֵלַי וַתַּעֲמִדֵנִי עַל רַגְלָי
וָאֶשְׁמַע אֶת מְדַבֵּר אֵלָי:
וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם שֹׁלֵחַ
אָנֹכִי אוֹתְךָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל גּוֹיִם הַמּוֹרְדִים אֲשֶׁר מָרְדוּ
בִי הֵמָּה וַאֲבוֹתָם פָּשְׁעוּ בִי עַד עֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה וְהַבָּנִים קְשֵׁי פָנִים
וְחִזְקֵי לֵב אָנֹכִי שֹׁלֵחַ אוֹתְךָ

אֵלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ אֵלֵיהֶם כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה: וְהֵמָּה אִם
יִשְׁמְעוּ וְאִם יֶחְדָּלוּ כִּי בֵית
מְרִי הֵמָּה וְיָדְעוּ כִּי נָבִיא הָיָה
בְּתוֹכָם:
וְאַתָּה בֶן אָדָם אַל תִּירָא מֵהֶם
וּמִדְּבָרֵיהֶם אַל תִּירָא כִּי סָרָבִים
וְסַלּוֹנִים אִתָּךְ וְאֶל עַקְרַבִּים
אַתָּה יוֹשֵׁב מִדְּבָרֵיהֶם אַל
תִּירָא וּמִפְּנֵיהֶם אַל תֵּחָת כִּי
בֵית מְרִי הֵמָּה: וְדִבַּרְתָּ אֶת
דְּבָרַי אֵלֵיהֶם אִם יִשְׁמְעוּ וְאִם
יֶחְדָּלוּ כִּי מְרִי הֵמָּה:
וְאַתָּה בֶן אָדָם שְׁמַע אֵת אֲשֶׁר
אֲנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ אַל תְּהִי מֹרִי
כְּבֵית הַמֶּרִי פְּצֵה פִיךָ וֶאֱכֹל אֶת
אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן אֵלֶיךָ: וָאֵרֶא
וְהִנֵּה יָד שְׁלוּחָה אֵלַי וְהִנֵּה בוֹ
מְגִלַּת סֵפֶר: וַיִּפְרֹשׂ אוֹתָהּ לְפָנַי
וְהִיא כְתֻבָה פְנִים וְאָחוֹר וְכָתַב
אֵלֶיהָ קִינִים וְהֶגֶה וְהִי:
וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם
אֶת אֲשֶׁר תִּמְצָא אֱכֹל אֱכֹל
אֶת הַמְּגִלָּה הַזֹּאת וְלֵךְ דַּבֵּר
אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל: וָאֶפְתַּח אֶת
פִּי וַיַּאֲכִלֵנִי אֶת הַמְּגִלָּה הַזֹּאת
וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם בִּטְנְךָ

ו ארבעתן ו ושישתיהן ופניהם ושני כנפיהם ושלשה ושלשה
לגביהן: ו:

בקדל ו ומתמהין ואשמעה ג כו מדבקות ב כו חמשיהם ורגלם בבדד ופניהם כתרשישה ומכוסות: ו: ולאישה ב
אשר ישבב בשוק בן שאול שמעו מכשולו: ו ; ושמעל ב ומל קיצוד בשא ועל דמוחן וכשא: ו:

ובני ישראל לא יאבו לשמע
ויהי באשרי הוחלם קלילה: ס

נתן אליך ה׳ בלשת המורג אל יאורין ונשקמו את הטפריה ובתן אליך אות אומרים את המבול הוא אמת ואמת בן אמיר:
חזקים ב׳ ויראו מיסד כי חזקיה חזקים לעמת פניהם חזקים מראי עין: ס

תֵּאָכֵל וּמֵעֵין הַתַּמֵּל אֵת
הַמַּלְכָּה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן
אֵלֶיךָ וְאָכְלָה וְהִחְיִיתָ כְּפִי כְּדֻבַּשׁ
לַמְּתוֹק׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו בֹּעַז אֲרוֹס לְךָ בָּא
אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל וּדְבַרְתָּ
בְּדִבְרֵי אֲלִיחֹס כִּי לֹא אֶלְעָם
עֲמֻקֵּי שָׂפָה וְכִבְדֵי לָשׁוֹן
אַתָּה שָׁלוּחַ אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל׃
לֹא אֶל עַמִּים רַבִּים עֲמֻקֵּי שָׂפָה
וְכִבְדֵי לָשׁוֹן אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע
דִּבְרֵיהֶם אִם לֹא אֵלֶיהָס׃
שָׁלַחְתִּיךָ הֵמָּה יִשְׁמְעוּ אֵלֶיךָ׃
וּבֵית יִשְׂרָאֵל לֹא יֹאבוּ לִשְׁמֹעַ
אֵלֶיךָ כִּי אֵינָם אֹבִים לִשְׁמֹעַ
אֵלַי כִּי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲזֵקֵי
מֵצַח וְקִשֵׁי לֵב הֵמָּה׃
נָתַתִּי אֶת פָּנֶיךָ חֲזָקִים לְעֻמַּת
פְּנֵיהֶם וְאֶת מִצְחְךָ חָזָק׃
לְעֻמַּת מִצְחָם כַּשָּׁמִיר חָזָק
מִצֹּר נָתַתִּי מִצְחֶךָ לֹא תִירָא
אֹתָם וְלֹא תֵחָת מִפְּנֵיהֶם כִּי
בֵית מְרִי הֵמָּה׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו בֹּעַז אֶת כָּל
דְּבָרַי אֲשֶׁר אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ קַח
בְּלִבְּךָ וּבְאָזְנֶךָ שְׁמָע וְלֵךְ
בָּא אֶל חֲגוֹלָה אֶל בֵּית עֵגֶל

וְדִבַּרְתָּ אֵלֶיהָס וְאָמַרְתָּ אֵלֶיהָס
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה אָס׃
יִשְׁמְעוּ וְאִם יֶחְדָּלוּ וַתְּשָׁאֵנִי
רוּחַ וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ
גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ׃
וְקוֹל כַּנְפֵי הַחַיּוֹת מַשִּׁקוֹת
אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ וְקוֹל רַעַשׁ
הָאוֹפַנִּים לְעֻמָּתָם וְקוֹל רַעַשׁ
גָּדוֹל׃ וְרוּחַ נָשְׂאָתְנִי וַתִּקָּחֵנִי
וָאֵלֶךְ מָר בַּחֲמַת רוּחִי וְיַד יְהוָה
עָלַי חָזָקָה׃ וָאָבוֹא אֶל הַגּוֹלָה
תֵּל אָבִיב הַיֹּשְׁבִים אֶל נְהַר כְּבָר
וָאֶשֶׁר הֵמָּה יוֹשְׁבִים שָׁם וָאֵשֶׁב
שָׁם שִׁבְעַת יָמִים מְשֹׁמֵם׃
בְּתוֹכָם׃ וַיְהִי מִקֵּץ שִׁבְעַת
יָמִים
וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
בֶּן אָדָם נְתַתִּיךָ׃ לְבֵית
יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַעְתָּ מִפִּי דָבָר׃
וְהִזְהַרְתָּ אוֹתָם מִמֶּנִּי׃ בֶּאֱמֹר
לָרָשָׁע מוֹת תָּמוּת וְלֹא
הִזְהַרְתּוֹ וְלֹא דִבַּרְתָּ לְהַזְהִיר
רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ הָרָשָׁע לְחַיּוֹתוֹ
הוּא רָשָׁע בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת וְדָמוֹ
מִיָּדְךָ אֶבְקָשׁ׃ וְאַתָּה כִּי הִזְהַרְתָּ
רָשָׁע וְלֹא שָׁב מֵרִשְׁעוֹ׃
וּמִדַּרְכּוֹ הָרָשָׁע הוּא בַּעֲוֹנוֹ

יָמוּת וְאַתָּה אֶת נַפְשְׁךָ הִצַּלְתָּ׃
וּבְשׁוּב צַדִּיק
מִצִּדְקָתוֹ וְעָשָׂה עָוֶל וְנָתַתִּי
מִכְשׁוֹל לְפָנָיו הוּא יָמוּת כִּי
לֹא הִזְהַרְתּוֹ בְּחַטָּאתוֹ יָמוּת
וְלֹא תִזָּכַרְנָה צִדְקָתוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה וְדָמוֹ מִיָּדְךָ אֲבַקֵּשׁ׃
וְאַתָּה כִּי הִזְהַרְתּוֹ צַדִּיק לְבִלְתִּי
חֲטֹא צַדִּיק וְהוּא לֹא חָטָא
חָיוֹ יִחְיֶה כִּי נִזְהָר וְאַתָּה אֶת
נַפְשְׁךָ הִצַּלְתָּ׃
וַתְּהִי עָלַי שָׁם יַד יְהוָה
וַיֹּאמֶר אֵלַי קוּם צֵא אֶל הַבִּקְעָה
וְשָׁם אֲדַבֵּר אִתָּךְ׃ וָאָקוּם
וָאֵצֵא אֶל הַבִּקְעָה וְהִנֵּה שָׁם
כְּבוֹד יְהוָה עֹמֵד כְּכָבוֹד אֲשֶׁר
רָאִיתִי עַל נְהַר כְּבָר וָאֶפֹּל עַל
פָּנָי׃ וַתָּבֹא בִי רוּחַ וַתַּעֲמִדֵנִי עַל רַגְלָי
וַיְדַבֵּר אִתִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי׃ בֹּא
הִסָּגֵר בְּתוֹךְ בֵּיתֶךָ׃ וְאַתָּה בֶן
אָדָם הִנֵּה נָתְנוּ עָלֶיךָ עֲבוֹתִים
וְאָסְרוּךְ בָּהֶם וְלֹא תֵצֵא בְתוֹכָם
וּלְשׁוֹנְךָ אַדְבִּיק אֶל חִכֶּךָ׃
וְנֶאֱלַמְתָּ וְלֹא תִהְיֶה לָהֶם
מוֹכִיחַ כִּי בֵית מְרִי הֵמָּה׃ וּבְדַבְּרִי
אוֹתְךָ אֶפְתַּח אֶת פִּי וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה׃

ואשב ה׳ ואשב מחר צריבעים רוח ואשב על בשאו ושדרון הבא ואמא אל יקולה שניים בפחזקיה: ולא שב ה׳ ולך
בדרך אחרי ולך רבבה ושיטו ובי ריצפה ראמה כי ה׳ והדרה מלכי ה׳ והדרה ב׳ ב׳ חע׳ ורחל מל׳ ויזהרה יסד אישוב ויזהרה
אחלם ותמיד: ס

עמוסים ג׳ מל׳ הבה חמה שלוך עבודתם ותמה
סימי ויקן עמוסים אל בן עמוסים: ס

ולא בכל ג׳ ויחל שבעת ולא מא כפי פשוטו
פמ״ו ולא מא שלשה ריקם: ס׳

משנה שני שלב ומאמלך אשר יאכלו ומיט
בפשוטו ולשונו: ס׳

יאכלנו ב׳ בעצבון ועצבת שעיים׳ והוקר
צ׳ לאכזרי מיצרך: ס׳

חשמע ישמע ע׳ והחר לו חדל
כי בית מרי המה:
ואתה בן אדם קח לך
לבנה ונתתה אותה לפניך
וחקות עליה עיר את ירושלם
ונתתה עליה מצור ובנית
עליה דיק ושפכת עליה
סללה ונתתה עליה מחנות
ושים עליה כרים סביב ואתה
קח לך מחבת ברזל ונתתה
אותה קיר מרזל בינך ובין
העיר והכינותה את פניך אליה
והיתה כמצור ורצת עליה
אות היא לבית ישראל
ואתה שכב על
צדך השמאלי ושמת את
עון בית ישראל עליו מספר
הימים אשר תשכב עליו
תשא את עונם ואני נתתי
לך את שנות עונם למספר
ימים שלשים ומאות תשע עשה
ונשאת עון בית ישראל
וכלית את אלה ושכבת על
צדך הימני שנית ונשאת
את עון בית יהודה ארבעים
יום יום לשנה נתתיו
לך ואל מצור ירושלם תכין
פניך וזרועך חשופה ונבאת
עליה והנה נתתי עליך עבותים
ולא תהפך מצדך אל צדך
עד כלותך ימים מצורך ואתה
קח לך חטין ושעורים ופול
ועדשים ודחן וכסמים ונתתה
אותם בכלי אחד ועשית
אותם לך ללחם מספר הימים
אשר אתה שוכב על צדך
שלשים ומאות תשע עשה יום
תאכלנו ומאכלך אשר
תאכלנו במשקול עשרים
שקל ליום מעת עת
תאכלנו ומים במשורה
תשתה ששית ההין מעת עת
תשתה ועת שערים
תאכלנה והיא בגללי צאת
האדם תעגנה לעיניהם
ויאמר יהוה כה
יאכלו בני ישראל את לחמם
טמא בגוים אשר אדיחם
שם ואמר אהה אדני יהוה
הנה נפשי לא נטמאה ונבלה
וטרפה לא אכלתי מנעורי
ועד עתה ולא בא בפי בשר
פגול
ויאמר
אלי ראה נתתי לך את עשעי
הבקר תחת גלל האדם
ועשית את לחמך עליהם
ואמה אליבן אדם
הנני שבר מטה לחם בירושלם
ואכלו לחם במשקל ובדאגה
ומים במשורה ובשממון
ישתו למען יחסרו לחם
ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו
בעונם
ואתה בן אדם קח לך חרב
חדה תער הגלבים תקחנה לך
והעברת על ראשך ועל זקנך
ולקחת לך מאזנים משקל
וחלקתם שלשית באור
תכעיר בתוך העיר כמלאת
ימי המצור ולקחת את
השלשית תכה בחרב סביביה
והשלשית תזרה לרוח וחרב
אריק אחריהם ולקחת
משם מעט במספר וצרת
אותם בכנפיך ומחם עוד
תקח והשלכת אותם אל
תוך האש ושרפת אותם באש
ממנה תצא אש אל כל בית
ישראל
כה אמר אדני יהוה זאת
ירושלם בתוך הגוים שמתיה

בפלי בל׳ ואכלנו ומאמ פרטיה בפי חדר עבד ברזל בשלב פשוטו ב׳ בל ובמ״ו מחדר חדרים אמר הטין ושמה ומיטעני
בדיקי ובלתי ריקי חפץ חמיה ומאיה ומאמסמין ב׳ מלא ואחר לאוזקאל ובל ומדריכמדבר מחלמן ושבע עבי מלא מלא בות
בפי ג׳ פשוט ובל ומיי עשרי חסר ומחל: ס׳

בפלאנל ג׳ ב׳ חל ומא בל ואחר כמלאתם ואכלו
ואחיך כמלאתם שבביבם ומי ואמלמי: ס׳

וסביבותיהם ארבעות ותמר׃
את משפטי לרשעה מן׃
הגוים וארתח קוותי מן הארצות
אשר סביבותיהם במה משפטי
מאסו וחקותי לא הלכו׃
בחס׃ לכן כה אמר
אדני יהוה יען המנכם מז׃
הגוים אשר סביבותיכם׃
בחקותי לא הלכתם ואת׃
משפטי לא עשיתם׃
וכמשפטי הגוים אשר׃
סביבותיכם לא עשיתם׃
לכן כה אמר אדני
יהוה הנני עליך גם אני׃
ועשיתי בתוכך משפטים
לעיני הגוים׃ ועשיתי בך
את אשר לא עשיתי ואת
אשר לא אעשה כמהו׃
עוד יען כל תועבותיך׃
לכן אכלתי אכלך
במסבתוכך ובנים יאכלו׃
אבותם ועשיתי בך שפטים
וזריתי את כל שאריתך לכל
רוח׃
לכן חי אני נאם אדני יהוה׃
אם לא יען את מקדשי׃
טמאת בכל שקוציך ובכל

הן עבתיך ונם אני אגרע׃
ולא תחוס עינו וגם אני לא
אחמול׃ שלשתך בדבר
ומות ורעב יכלו בתוכך׃
והשלשית בחרב יפלו׃
סביבותיך והשלשית לכל
רוח אזרה וחרב אריק אחריהם׃
וכלה אפי והנחותי חמתי בהם
והנחמתי ויד׳ע כי אני יהוה
דברתי בקנאתי בכלותי חמתי׃
בם׃ אתנך לחרבה וחרפה
בגוים אשר סביבותיך לעיני
כל עוברי׃ והיתה חרפה׃
וגדופה מוסר ומשמה לגוים
אשר סביבותיך בעשותי׃
בך שפטים באף ובחמה׃
ובתוכחות חמה אני יהוה
דברתי בשלחו את חצי׃
הרעב המשחית אשר
אשלח׃ לשחתכם ורעב׃
אוסף עליכם ושברתי לכם
מטה לחם׃ ושלחתי עליכם
רעב וחיה רעה ושכלך ודבר
ודם יעברבך וחרב אביא׃
עליך אני יהוה דברתי׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם שים פניך אל הרי
ישראל והנבא אל הרים ואמת
הרי ישראל שמעו דבר אדני
יהוה כה אמר אדני יהוה
להרים ולגבעות לאפיקים
ולגאיות הנני אני מביא עליכם
חרב ואבדתי במותיכם׃ ונשמו
מזבחותיכם ונשברו חמנים׃
והפלתי חלליכם לפני גלוליכם׃
ונתתי את פגרי בני ישראל׃
לפני גלוליהם וזרתי את׃
עצמותיכם סביבות מזבחותיכם׃
בכל מושבותיכם הערים׃
תחרבנה והבמות תשמנה׃
למען יחרבו ואשמו׃
מזבחותיכם ונשברו ונשבתו
גלוליכם ונגדעו חמנים׃
ונמחו מעשיכם ונפל חלל
בתוככם וידעתם כי אני יהוה׃
והותרתי בהיותכם פליטים
חרב בגוים בהזרותיכם בארצות׃
וזכרו פליטיכם אותי בגוים׃
אשר נשבו שם אשר נשברתי
את לבם הזונה אשר סרה מעלי
ואת עיניהם הזנות אחרי׃
גלוליהם ונקלו בפניהם׃

אל הרעות אשר עשו לכל
הרעה אשר עשו לעבדיך
ויהוה לא הביאם לעשות
להם הרעה הזאת
כה אמר ארני יהוה הנה כל
ארץ עבדך לפניך הטב
בעיניך לעבות אותי ישראל
אשר הרבו עבודתם
יפלו חרב בחרב ומות
וחרב בחרב יפול וחנשאר
והנעזר בך עבימותו כולתי
חמתי בם ויד עתם כי אני
יהוה בהיות חללים בתוך
גלוליהם סביבותיהם
אל כל גבעה רמה בכל ראש
ההרים ותחת כל עץ רענן
ותחת כל אלה עבתה מקום
אשר נתנו שם ריח נחוח לכל
גלוליהם ונטיתי את ידי
עליהם ונתתי את הארץ
שממה ושמה מדבר
רבלתה מכל מושבותיהם
וידעו כי אני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
ואתה בן אדם כה אמר ארני
יהוה לאדמת ישראל קץ
בא הקץ על ארבע כנפות

הארץ עתה הקץ עליך
ושלחתי אפי בך ושפטתיך
כדרכיך ונתתי עליך את כל
תועבותיך ולא תחוס עינ
עליך ולא אחמול כדרכיך
עליך אתן ותעבותיך בתוכך
תהיינה וידעתם כי אני יהוה

כה אמר ארני יהוה רעה אחת
רעה הנה באה קץ באה
הקץ הקיץ אליך הנה באה
באה הצפירה אליך יושב
הארץ באה עת קרוב היום
מהומה ולא אחד הרים עתה
מקרוב אשפך חמתי עליך
וכליתי אפי בך ושפטתיך
כדרכיך ונתתי עליך את כל
תועבותיך ולא תחוס עינ
ולא אחמול כדרכיך עליך
אתן ותעבותיך בתוכך תהיינה
וידעתם כי אני יהוה מכה
הנה היום הנה באה יצאה
הצפה דמה הנצה הזדון פרח
חמס קם למטה רשע
לא מהם ולא מהמונם ולא
מתם ולא אין בהם בא
העת הגיע היום הקרוב אל

ישמח והמוכר אל יתאבל
כי חרון אל כל המונה כי
המוכר אל הממכר לא ישוב
ועוד בחיים חייהם כי חזון אל
כל המון לא ישוב איש
בעון חייו לא יתחזקו תקע
בתקון עונם כל ואין חלף
למלחמה חרון אל כל
המונה החרב בחוץ והדבר
והרעב בבית אשר בשדה
בחרב ומות ואשר בעיר
רעב ודבר יאכלנו ופליטו
פליטים והיו אל ההרים
כיונים גאיות כלם המות איש
בעונו כל תלבנה מים וחגרו
שקים וכסתה אותם פלצות
ואל כל פנים בושה וכל
ראשיהם קרחה כספם
בחוצות ישליכו וזהבם לנדה
יהיה כספם וזהבם לא יוכל
להציל בום עברת יהוה
נפשם לא ישבעו ומעיהם
לא ימלאו כי מכשול עונם
היה ויעבי שרו לגאון שמו
ויצלמי תועבתם שקוציהם
עשו בו על כן נתתים לחם

ויתורה ק׳ חזוה עלהורוה תבואו ושמרו דעת ויקם עיוור ביעקב כי מ׳ מימוה ויטוה ומיגוה וחקים: פ׳ ריעיט
ב׳ חד מיל וחד חס׳ ובאו בהפרי׳ מ׳ ערוה פרי׳ חיוה: ס׳

ושערעה. ה׳ חסיר מי לא טוהה ויהי חשוה בדיוך
באה עי׳ ואנב לרשיקן בישוה אל שטיעוה ופריה: ס׳

לעבה ונהפוכי דזרים לבו
ולך שיוארץ לשל ל׳
והלך והסבותיו פנמחס
וחלו את עפרו ובאו בה
פריעם וחלו לוה
עשוה חרטיקים הארץ
מלאהמ שפטרמים וחשר
מלאה חמס וחבאר ריעי
גוים ויר שוארבתוהם
ותשבתי גאון עזים ונחלו
מקדשיחם קפדחבא
ובקשו שלום ואין הוה על
הוה תבוא ושמעה אל שמעה
תהיה ובקשו חזון מביא
ותורה תבר מכהן ועצה
מזקנים המלך יתאבל
ונשיא ילבש שמה ויד
עם הארץ תכה לנה מדרכם
אעשה אותם כמשפטיהם
אשר בטחו ביר יהוה

ויהי בשנה ששית בשש
בחמשה לחדש אני יעב
בבית יקר יהוה ויהי שבים
לפני ונפל עלי שם יד אדני
יהוה ואראה והנה דמות
כמראה אש מראה מתני

ולמטה אש וממתניו ולמעלה
כמראה זהר כעין החשמלה
וישלח תבנית יד ויקחני
בציצות ראשי ותשא אתי
רוח בין הארץ ובין השמים
ותבא אתי ירושלמה
במראות אלהים אל פתח
שער הפנימית הפונה צפונה
אשר שם מושב סמל הקנאה
המקנה והנה שם כבוד אלהי
ישראל כמראה אשר ראיתי
בבקעה ויאמר אל יבן אדם
שא נא עיניך דרך צפונה
ואשא עיני דרך צפונה והנה
מצפון לשער המזבח סמל
הקנאה הזה בבאה ויאמר
אלי בן אדם הראה אתה מה
עשים תועבות גדלות אשר
בית ישראל עשים פה לרחקה
מעל מקדשי ועוד תשוב
תראה תועבות גדלות
ובא אתי אל
פתח החצר וארא והנה
חור אחד בקיר ויאמר אלי
בן אדם חתר נא בקיר ואחתר
בקיר והנה פתח אחד ויאמר אלי
בא וראה את התועבות הרעות

אשר הם עשים פה ואבא
וארא והנה כל תבנת רמש
ובהמה שקץ וכל גלולי
בית ישראל מחקה על הקיר
סביב סביב ושבעים איש
מזקני בית ישראל ויאזניהו
בן שפן עמדים תוכם עמדים
לפני הסמל אשר מקטרת בידו
ועלה ענן הקטרת עלה
ויאמר אלי הראית בן אדם
אשר זקני בית ישראל עשים
בחשך איש בחדרי משכיתו
כי אמרים אין יהוה ראה
אותנו עזב יהוה את הארץ
ויאמר אלי עוד תשוב תראה
תועבות גדלות אשר הם עשים
עשים ובא אתי אל פתח
שער בית יהוה אשר אל
הצפונה והנה שם הנשים
ישבות מבכות את תמוז
ויאמר אלי הראית
בן אדם עוד תשוב תראה
תועבות גדלות מאלה ובא
אתי אל חצר בית יהוה
הפנימית והנה פתח היכל
יהוה בין האולם ובין המזבח
כעשרים וחמשה איש

מ׳ כין שהו חוב עדיהם והנה שם בחרב מ׳ ודוחוב וכמראה ומראה
שרים בפרוך ס׳ מחקה ב׳ ותראה אמרו מחקה על הקיר מסבב וחזר מ׳ אשר על
השמקה: ס׳

מ׳ שכיות ב׳ חד על חזר חט איש שחדרי משכיתו וכחושיו נשגבה: ס׳ ויהנה ש שרה
אנשים באים שלח לנגש וישלח מילך אשורי אתו וטקן ומלרוב שריה: ס׳

ולאלה ב׳ ולאלה תכתשמו כל ולאלה אמר
אשר באזני ולאלה וסרוה ויקרוה:

יחיל ב׳ חש׳ ועינכם אלוהים שלכם כי
ולאלה אמר באזני: ט׳

ואמלה ב׳ ויהי סרכוהו ובאיר אר ובבאו בעשרי
ויחמיר ויכבדו ויעמיס: ט׳

אחריהם אל היכל יהוה׳
ופנחס קרמה וחמה משרתיהם
קרמה לשמש ויאמר אלו
תראיתם ארס חנקל לבית
יהוה המעשות אתחדו עבות
אשר עשופה כימלאו את
הארץ חמס ושבו לחכעיסני
והנם שלחים אתה זמרה אל
אפם וגם אני אעשה בחמה
לא תחוס עינו ולא אחמל
וקרא באזני קול גדול ולא
אשמע אותם ויקרא באזני
קול גדול לאמר קרבו פקדות
העיר איש כלימשחתו ביד
והנה ששה אנשים באים
מדרך שער העליון אשר
מפנו עפונה איש כלימפצו
בידו ואיש אחד בתוכם לבש
בדים וקסת הספר במתניו
ויבאו ויעמדו אצל מזבח
הנחשת וכבוד אלהי ישראל
נעלה מעל הכרוב אשר היה
עליו אל מפתן הבית ויקרא
אל האיש הלבש הבדים
אשר קסת הספר במתניו
ויאמר יהוה אלו
עבר בתוך העיר בתוך ש

ירושלם והתויתה תו על מצחות
האנשים הנאנחים והנאנקים
על כל התעבות הנעשות
בתוכה ולאלה אמר באזני
עברו בעיר אחריו והכו על
תחס עינכם ואל תחמלו
זקן בחור ובתולה וטף ונשים
תהרגו למשחית ועל כל
איש אשר עליו התו אל
תגשו וממקדשי תחלו ויחלו
באנשים הזקנים אשר לפני
הבית ויאמר אליהם טמאו
את הבית ומלאו את החצרות
חללים צאו ויצאו והכו בעיר
ויהי כהכותם ונאשאר אני
ואפל על פני ואזעק ואמר
אהה ארני יהוה המשחית
אתה את כל שארית ישראל
בשפכך את חמתך על ירושלם
ויאמר אלי עון בית ישראל
ויהודה גדול במאד מאד
ותמלא הארץ דמים והעיר
מלאה מעות כי אמרו עזב יהוה
את הארץ ואין יהוה ראה
וגם אני לא תחוס עינו ולא
אחמל דרכם בראשם נתתי
והנה האיש הלבש הבדים

אשר הקסת במתניו משיב
דבר לאמר עשיתי כאשר
צויתני וארא והנה
אל הרקיע אשר על ראש
הכרובים כאבן ספיר כמראה
דמות כסא נראה עליהם
ויאמר אל האיש לבש הבדים
ויאמר אל תנות לגלגל אל
תחת לכרוב ומלא חפניך
גחלי אש מבינות לכרבים
ורק על העיר ויבא לעיני
והכרבים עמדים מימין לבית
בבאו האיש והענן מלא
את החצר הפנימית ויהי
כבוד יהוה מעל הכרוב על
מפתן הבית וימלא הבית
את הענן והחצר מלאה
את נגה כבוד יהוה וקול
כנפים הכרובים נשמע עד
החצר החיצונה כקול אל
שדי בדברו ויהי כי צוה
את האיש לבש הבדים
לאמר קח אש מבינות
לגלגל מבית לכרובים
ויבא ויעמד אצל האופן
וישלח הכרוב את ידו מבינות
לכרובים אל האש אשר בינות

הזמרה ב׳ והנה שלחים אחל הזמרה מחרחה יכין הקבלן: ט׳ לבש בדים ב׳ ואיש אחד בתוכם ואיש א אשר עמי
ואמרא: ט׳ שמר ב׳ לאמר לאמרים ומראדין ב שרדים ומלאה מעיני עדתא בתוכ ישאר: ט׳

בלגלי מאד ב׳ ואדבר והטריחו את זרעי קבל
הלשפיעאל ביתי ישראל ושמו ובמי ישראל: ט׳

ל׳ חשחרין בלי ששון וחד כמיס עבדי ריעוי בכנין כביסלה ויבין בלי ועלו עמרון שרוך וכלו רמני ריפוסי: ס ואריע ג׳
ואמרע כי לא אבדש ואמרע מיפלפש ותמיד ואמרע מי יאמר: ס לחוש ב׳ לחוש מיעל שעמים: ס

ואחזמס ג׳ ל׳ מל וחזי אש וחד עמיד תכרון
אמלטחרי ואמלחרי פניהם ומבאני קדמי חפרי: ס

הַכְּרוּבִים וְשָׁאוּם אֶת־הַכְּרוּבִים
לְבָשׁוּ הַכְּרוּבִים וַיִּשָּׂאוּם וַיָּצָא
וְדָאֹל לַכְּרוּבִים תַּבְנִית יָדָם
תַּחַת כַּנְפֵיהֶם וְאֶרְאֶלָּה הִנֵּה
אַרְבָּעָה אֹפַנִּים אֵצֶל
הַכְּרוּבִים אֹפַן אֶחָד אֵצֶל
הַכְּרוּב אֶחָד וְאֹפַן אֶחָד
אֵצֶל הַכְּרוּב אֶחָד וּמַרְאֵה
הָאֹפַנִּים כְּעֵין אֶבֶן תַּרְשִׁישׁ
וּקְרָאוּתָם דְּמוּת אֶחָד
לְאַרְבַּעְתָּם כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה
הָאֹפָן בְּתוֹךְ הָאֹפָן כְּלָתֶם
אֶל־אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶם יֵלֵכוּ
לֹא יִסֹּבּוּ בְלֶכְתָּם כִּי־חֲמַלְקוֹשׁ
אֲשֶׁר יִפְנֶה רֹאשׁ אַחֲרָיו
לֹא יִסֹּבּוּ בְלֶכְתָּם וְכָל
בְּשָׂרָם וְגַבְהָם וִידֵיהֶם
וְכַנְפֵיהֶם וְהָאֹפַנִּים מְלֵאִים
עֵינַיִם סָבִיב לְאַרְבַּעְתָּם
אֹפַנֵּיהֶם לָאֹפַנִּים לָהֶם
קוֹרָא הַגַּלְגַּל בְּאָזְנָי וְאַרְבָּעָה
פָּנִים לְאֶחָד פְּנֵי הָאֶחָד פְּנֵי
הַכְּרוּב וּפְנֵי הַשֵּׁנִי פְּנֵי אָדָם
וְהַשְּׁלִישִׁי פְּנֵי אַרְיֵה וְהָרְבִיעִי
פְּנֵי שָׁר וְרוּם הַכְּרוּבִים הִיא
הַחַיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּנַהַר כְּבָר
וּבְלֶכְתָּם הַכְּרוּבִים וְלָבוֹא הָאֹפַנִּים

אֵצֶל וּבְשָׂא אֶת־הַכְּרוּבִים
אֶת־כְּנָפֵיהֶם לָרוּם מֵעַל הָאָרֶץ
לֹא יִסֹּבּוּ הָאֹפַנִּים גַּם־הֵם
מֵאֵצֶל בְּעָמְדָם יַעֲמֹדוּן
וּכְרוּמָם יָרוּמוּ אוֹתָם כִּי רוּחַ
חַיָּה בָּהֶם וַיֵּצֵא כְּבוֹד יְהוָה
מֵעַל מִפְתַּן הַבַּיִת וַיַּעֲמֹד עַל
הַכְּרוּבִים וַיִּשָּׂאוּ הַכְּרוּבִים
אֶת־כְּנָפֵיהֶם וַיָּרוּמוּ מִן־הָאָרֶץ
לְעֵינַי בְּצֵאתָם וְהָאֹפַנִּים לְ
לְעֻמָּתָם וַיַּעֲמֹד פֶּתַח שַׁעַר
בֵּית יְהוָה הַקָּדְמוֹנִי וּכְבוֹד
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם לְ
מִלְּמַעְלָה הִיא הַחַיָּה אֲשֶׁר
רָאִיתִי תַחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בְּנַהַר כְּבָר וָאֵדַע כִּי כְרוּבִים
הֵמָּה: אַרְבָּעָה אַרְבַּע עֲנָפִים
לְאֶחָד וְאַרְבַּע כְּנָפַיִם לְאֶחָד
וּדְמוּת יְדֵי אָדָם תַּחַת כַּנְפֵיהֶם
וּדְמוּת פְּנֵיהֶם הֵמָּה הַפָּנִים
אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל־נַהַר כְּבָר
מַרְאֵיהֶם וְאֹתָם אִישׁ אֶל
עֵבֶר פָּנָיו יֵלֵכוּ וַתִּשָּׂא אֹתִי
רוּחַ וַתָּבֵא אֹתִי אֶל שַׁעַר בֵּית
יְהוָה הַקָּדְמוֹנִי הַפֹּנֶה קָדִימָה
וְהִנֵּה בַּפֶּתַח הַשַּׁעַר עֶשְׂרִים
וַחֲמִשָּׁה אִישׁ וָאֶרְאֶה בְתוֹכָם

אֶת־יַאֲזַנְיָה בֶן־עַזֻּר וְאֶת
פְּלַטְיָה בֶן־בְּנָיָהוּ שָׂרֵי הָעָם:
וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם אֵלֶּה
הָאֲנָשִׁים הַחֹשְׁבִים אָוֶן
וְהַיֹּעֲצִים עֵצָה רָעָה בָּעִיר
הַזֹּאת הָאֹמְרִים לֹא בְקָרוֹב
בְּנוֹת בָּתִּים הִיא הַסִּיר וַאֲנַחְנוּ
הַבָּשָׂר לְתוֹכָהּ הַנֶּבֶא עֲלֵיהֶם
הִנָּבֵא בֶן־אָדָם וַתִּפֹּל עָלַי
רוּחַ יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי אֱמֹר
כֹּה אָמַר יְהוָה כֵּן אֲמַרְתֶּם
בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲלוֹתֵיכֶם
אֲנִי יָדַעְתִּי הַרְבֵּיתֶם
חַלְלֵיכֶם בָּעִיר הַזֹּאת
וּמְלֵאתֶם חוּצוֹתֶיהָ חֲלָלִי
לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
חַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר שַׂמְתֶּם בְּתוֹכָהּ
הֵמָּה הַבָּשָׂר וְהִיא הַסִּיר
וְאֶתְכֶם הוֹצִיא מִתּוֹכָהּ חֶרֶב
יָרֵאתֶם וְחֶרֶב אָבִיא עֲלֵיכֶם
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: וְהוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מִתּוֹכָהּ וְנָתַתִּי אֶתְכֶם
בְּיַד זָרִים וַעֲשִׂיתִי בָכֶם
שְׁפָטִים: בַּחֶרֶב תִּפֹּלוּ עַל
גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֶשְׁפֹּט אֶתְכֶם

וחא ל׳ ומעמדון אל אמרים וחדי אמרים באלי מקדא וחדא אל יסיר פרסיומי בלולה חדוא אל יבקב ויאמר חסף. בלבק אשר מרמך חסנו וקרחל עלוחם קרחה וחדי ביקחל ל׳ שיה
עלמשוד וכבני מרשחי ודיא וחזה בשול בעמדי ומלאך וחזה ומיכב של סיהבו ויקא ויראמלאך וחזה אל שלמיו ומבוריו לכרובים ומבמ׳ ויאיא בגבולו: ס וחד ודיא אליכם בכרי רי: ס

ויודעתם כי אני יהוה׳ הוא
לא אתחיה לכם לסוד ואתם
תחיו בסוכה לבשר אל
גבול ושבר אל אשפט
אתכם וידעתם כי אני
יהוה אשר בחקי לא
חלכו ומשפטי לא
עשיתם וכמשפטי הגוים
אשר סביבותיכם עשיתם
ויהי כהנבאי ופלטיהו בן
בנה מתו ואפל על פני
ואזעק קול גדול ואמר
אהה אדני יהוה כלה אתה
עשה את שארית ישראל

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם אחיך אחיך אנשי
גאלתך וכל בית ישראל
כלו אשר אמרו להם
רחקו מעל
יהוה לנו היא נתנה הארץ
למורשה לכן אמר
כה אמר אדני יהוה כי
הרחקתים בגוים וכי
הפיצותים בארצות ואחי
להם למקדש מעט
בארצות אשר באו שם

לכן אמר כה אמר
אדני יהוה וקבצתי אתכם
מן העמים ואספתי אתכם
מן הארצות אשר נפוצותם
בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל
ובאו שמה והסירו את כל
שקוציה ואת כל תועבותיה
ממנה ונתתי להם לב אחד
ורוח חדשה אתן בקרבכם
והסרתי לב האבן מבשרם
ונתתי להם לב בשר למען
בחקותי ילכו ואת משפטי
ישמרו ועשו אתם והיו לי
לעם ואני אהיה להם
לאלהים ואל לב שקוציהם
ותועבותיהם לבם הלך
דרכם בראשם נתתי נאם
אדני יהוה וישא אותי רוח
אתכנפיהם והאופנים
לעמתם וכבוד אלהי ישראל
עליהם מלמעלה ועל
כבוד יהוה מעל תוך העיר
ויעמד על ההר אשר מקדם
לעיר ורוח נשאתני ותבאני
כשדימה אל הגולה במראה
ברוח אלהים ומעל מעלי
המראה אשר ראיתי ואהי

אל הגולה את כל דברי
יהוה אשר הראני

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם בתוך בית המרי
אתה ישב אשר עינים להם
לראות ולא יראו אזנים ל
להם לשמע ולא שמעו
בית מרי הם ואתה בן אדם
עשה לך כלי גולה וגלה
יומם לעיניהם ונלית ממקומך
אל מקום אחר לעיניהם
אולי יראו כי בית מרי הם
והוצאת כליך ככלי גולה
יומם לעיניהם ואתה תצא
בערב לעיניהם כמו צאי
גולה לעיניהם חתר לך
בקיר והוצאת בו לעיניהם
על כתף תשא בעלטה
תוציא פניך תכסה ולא
תראה את הארץ כי מופת
נתתיך לבית ישראל ואעש
כאשר עשיתי כן הוצאתי
כלי גולה יומם וערב
חתרתי לי בקיר בידי בעלטה
הוצאתי על כתף נשאתי
לעיניהם
ויהי דבר יהוה אלי בבקר

לאמר בן אדם חל אמרו
אל בית ישראל בית המרי
מה אתה עשה אמר אליהם
כה אמר אדני יהוה חנשיא
המשא אחזה בירושלם וכל
בית ישראל אשר המה
בתוכם אגלה אמרו אליהם
כאשר עשיתי כן יעשה
לוחם בגלה בשבי ולכו
וחנשיא אשר בתוכו אל
כתף ישא בערטה והוציא
יסיר יהותרו פניו אבופמו
וכסה עין אשר יראה
לעינהו את הארץ ופרשתי
אתרשתי עליו ונתפשתי
במצודתי והבאתי אתו
בבלה ארץ כשדים ואותה
לא יראה ושם ימות וכל
אשר סביבותיו עזרה וכל
אנפיו אזרה לכל רוחות ארב
ארוק אריהם ורעי כי
אניהוה בהפיצי אותם
בגוים וזריתי אותם בארצות
והותרתי מהם אנשים מספר
מחרב מרעב ומדבר למען
יספרו את כל תועבותיהם
בגוים אשר באו שם וידעו

כי אני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם לחמך ברעש תאכל
ומימיך ברגזה ובדאגה תשתה
ואמרת אל עם
הארץ כה אמר אדני יהוה
לישבי ירושלם אל אדמת
ישראל לחמם ברגזה
ומימיהם בשממון
ושתו למען תשם ארצה
ממלאה מחמס כל הישבים
בה הערים הנושבות תחרבנה
והארץ שמה תהיה לשמה
כי אני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם מה המשל הזה לכם
על אדמת ישראל לאמר
ארכו הימים ואבד כל חזון
לכן אמר אליהם כה אמר
אדני יהוה השבתי את
המשל הזה ולא ימשלו אותו
עוד בישראל כי אם דבר
אליהם קרבו הימים ודבר
כל חזון כי לא יהיה עוד כל
חזון שוא וקסם חלק
כתוך בית ישראל כי אני
יהוה אדבר את אשר אדבר

דבר ולא תמשך עוד
כי בימיכם בית המרי אדבר
דבר ועשיתיו נאם אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם הנה בית ישראל אמרים
החזון אשר הוא לימים
רבים ולעתים רחוקות הוא
נבא לכן אמר אליהם כה
אמר אדני יהוה לא תמשך
עוד כל דברי אשר אדבר
דבר ועשה נאם אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם הנבא אל
נביאי ישראל הנבאים
ואמרת לנביאי מלבם שמעו
דבר יהוה כה אמר אדני
יהוה הוי הנבלים הנבלים
אשר הלכים אחר רוחם
ולבלתי ראו כשעלים
בחרבות נביאיך ישראל היו
לא עליתם בפרצות ותגדרו
גדר על בית ישראל לעמד
במלחמה ביום יהוה חזו שוא
וקסם כזב האמרים נאם יהוה
ויהוה לא שלחם ויחלו לקים
דבר יחלו אמיחזה שוא חזיתם

אמר אליהם כה אמר אדני יהוה ל׳ חסרים
ושבתי אות לאמת כשתי עדי עדים ידעו
לכן׃ ס׃

לעזן ב׳ בסמ׳ לשמ׳ ב׳ חי׳ פ׳ ח׳ וחלקלה מיחס לעזן אשר לאריגוד׳ שמיה ה׳ עיכן מיכן ראובש ואובש ובאחיו׃ ס׃
אחיה ב׳ ראוכמם חדשלישרוכ וכל אגפיו׃ ס׃ ורעא ב׳ רפ׳ ריבוי פרדי ריבוא׃ ס׃

כל קרחה בסוף בני ישראל ב׳ מ׳ א׳ וקטן רבני ישראל ארעבי ח׳ לדו ורא וכל לשאר קרחה בתוך בני ישראל ב׳ ל׳ א׳
בתוך בני ישראל כי לא יהיה עוד בל חזון שוא ומקסם כזב׃ ס׃ משל אור ב׳ לעבן ונשתר אריעד ממל אור בסתי ארץ
ארץ מיעיה׃ ס׃

ונשתר ב׳ חי׳ פסוק וחזי קשין לעבן ונשתר אריעד
ודאמיתר לא ונשתר׃ ס׃ ויהי ונשתר אדין ומלאתון׃ ס׃

אל בנות ג׳ ופיסמוכין אשר יבאו בני ראובן וגד אל חוסן ויחל ה׳ עבר לזמות ויאוסר כל ארם שרוש מגיך׳ ס׳
אל עמי ל׳ אני באמרם אל עבדי וחסדיכם אמרי מאחרי ר׳ נאון שם אוקר ס׳ חזר ראל עמידיו׳ ס׳ ס׳

עליהן ז׳ ויגנו בהן אשר הכבה אחרי שיע ויגמו במות עמקן קמחין בי ולוחם
וכל שתי הכלורה דמרלו׳ ס׳ לחזקן ב׳ לבדיקן ולחזיק חביות ולחזיק ידי מרשע ב
ובדיק לבדיל ולחזקן׳ ס׳

ב׳ ומקסם כזב אמרתם ואמרים
נאם יהוה ואני לא דברתי׳
לכוסה אמר ארני
יהוה ושבו דברכם שוא וחזיונכם
כזב לכוהנני אליכם נאם
ארני יהוה׳ והיותה חזרי׳ אל
חנביאים החזים שוא
ומקסמים כזבים סוד עמי׳
לא יהיו ובכתב בית ישראל
לא יכתבו ואל אדמת ישראל
לא יבאו ויד עתם כי אני
ארני יהוה׳ ישובו ישעהטע
את עמי לאמר שלום ואין
שלום והוא אבן חזיק והנס
טחים אתו תפל׳ אמר אל
טחי תפל ופל תהי גשם
שוטף ואתנה אבני אלגביש
תפלנה ורוח סערות תבקע
וחנוזנפל קיר הל׳ ולא אמר
אליכם איה הטיח אשר
טחתם׳ לכוסה אמר
ארני יהוה׳ ובקעתי רוח
סערות בחמתי וגשם שטף
באפי יהי׳ והאבני אלגביש
בחמה לכלה׳ והרסתי את
הקיר אשר טחתם תפל׳
והנעתיהו אל הארץ ונגלה

יסודו ונפלה וכלתם בתוכה
וידעתם כי אני יהוה׳ בכלותי
את חמתי בקיר ובטחים אתו
תפל ואמר לכם אין הקיר
ואין הטחים אתו׳ נביאי
ישראל הנבאים אל ירושלם
והחזים לה חזון שלום ואין
שלום נאם ארני יהוה׳

ואתה בן אדם שים פנך אל
בנות עמך המתנבאות
מלבתן והנבא עליהן ואמרת
כה אמר ארני יהוה הוי
למתפרות כסתות על כל
אצילי ידיו ועשות המכספות
על ראש כל קומה לעורר
נפשות תנפשון ונפשות
לעמו ונפשות לכם תחיינה׳
ותחללנה אתי אל עמי
בשעלי שעריו ובפרותן
לחם להמיתנפשות אשר לא
תמותנה ולהחיות נפשות אשר
לא תחיינה בכזבכם לעמו
שמעי כזב׳
לכן כה אמר ארני
יהוה הנני אל כסותיכם
אשר אתנה מעופרות שם

את הנפשות לפרחות וקרעתי
אתם מעל זרועתיכם
ושלחתי את הנפשות אשר
אתם מעופרות את הנפשות
לפרחות׳ וקרעתי את
מספחתיכם והצלתי את
עמי מידכם ולא יהיו עוד
בידכם לטרף׳ וידעתם
אני יהוה׳ יען הכאות לב
צדיק שקרן אני לא
הכאבתיו ולחזק ידי רשע
לבלתי שוב מדרכו הרע
להחיותו׳ לכן שוא לא
תחזו וקסם לא תקסמו
עוד והצלתי את עמי מידכם
וידעתן כי אני יהוה׳ ס׳
אל אנשים מזקני ישראל
וישבו לפני׳
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם האנשים האלה
העלו גלולים על לבם
ומכשול עונם נתנו נגדם
פניהם הדרש אדרש
לחם׳ לכן דבר אתם
ואמרת אלהם כה אמר
ארני יהוה איש איש מבית
ישראל אשר יעלה את

מבית ישראל ו׳ אשר יקרב קרבנו אשרי ישחיט שור אשרי ועלה אשרי יאכל לבל את גלולו כי איש איש ומחוגר
מעטה פני ל׳ בכפש ראמלה בכסו ונגפטמו לפני איש ההדוא ארמדי ובאלמלכי׳ ס׳ מדרש ב׳ וחס אשר בדרך מדרשו׳ ס׳

ואון שלום ח׳ ופיסמוכין ורפאו ורפאו חטעו
קול הדרוש נביאי ישראל׳ ס׳

גלוליו אל לבו ומכשול
עונו וישים נגד פניו ובא אל
הנביא אני יהוה נעניתי לו
בהרב גלוליו למען תפש
את בית ישראל בלבם
אשר נזרו מעלי בגלוליהם
לכן אמר אל
בית ישראל כה אמר ארני
יהוה שובו והשיבו מעל
גלוליכם ומעל כל תועבותיכם
הישיבו פניכם כי איש איש
מבית ישראל ומהגר אשר
יגור בישראל וינזר מאחרי
ויעל גלוליו אל לבו ומכשול
עונו וישים נגד פניו ובא אל
הנביא לדרש לו בי אני יהוה
בענה לו בי ונתתי פני באיש
ההוא ושמתיהו לאות
ולמשלים והכרתיו מתוך
עמי וידעתם כי אני יהוה
והנביא כי יפתה
ודבר הדבר אני יהוה פתיתי
את הנביא ההוא ונטיתי
את ידי עליו והשמדתיו
מתוך עמי ישראל ונשאו
עונם כעון הדרש כעון
הנביא יהיה למען לא

ותעו עוד בית ישראל מאחרי
ולא יטמאו עוד בכל
פשעיהם והיו לי לעם ואני
אהיה להם לאלהים נאם
ארני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם ארץ כי תחטא לי
למעל מעל ונטיתי ידי עליה
ושברתי לה מטה לחם
והשלחתי בה רעב והכרתי
ממנה אדם ובהמה והיו
שלשת האנשים האלה
בתוכה נח דניאל ואיוב המה
בצדקתם ינצלו נפשם נאם
ארני יהוה לו יתיה רעה
אעביר בארץ ושכלתה
והיתה שממה מבלי עבר
מפני החיה שלשת האנשים
האלה בתוכה חי אני נאם
ארני יהוה אם בנים ואם
בנות יצילו המה לבדם
ינצלו והארץ תהיה שממה
או חרב אביא על הארץ
ההיא ואמרתי חרב תעבר
בארץ והכרתי ממנה אדם
ובהמה ושלשת האנשים
האלה בתוכה חי אני נאם

ארני יהוה לא יצילו בנים
ובנות הם לבדם ובדלו אם
רק אשלח את הארץ
ההיא ושפכתי חמתי עליה
בדם להכרות ממנה אדם
ובהמה והנה דנאל ואיוב
בתוכה חי אני נאם ארני
יהוה אם בנים ובנות יצילו
המה בצדקתם ינצלו נפשם

כי כה אמר ארני יהוה אף
כי ארבעת שפטי הרעים
חרב ורעב וחיה רעה ודבר
שלחתי אל ירושלם להכרית
ממנה אדם ובהמה והנה
נותרה בה פלטה הנמלטים יצאים
בנים ובנותיהם יצאים
הנה הם יוצאים אליכם וראיתם
את דרכם ואת עלילותם ונחמתם על
הרעה אשר הבאתי על
ירושלם את כל אשר
הבאתי עליה ונחמו אתכם
כי יראו את דרכם ואת
עלילותם וידעתם כי לא
חנם עשיתי את כל אשר
עשיתי בה נאם ארני יהוה

ויחי יוסף ל״ז ויאמר אלוה אלי מה לחדיו בחיי
הנשקה ישיר מ״ל ועל עשר אשבי משחר ס׳ ;

בבריית אוקי ל״ז בלוש ואמרא בבריית אוקי וזכויקי אני ארבייומי ושרמי לחם ואני הארכ״ס : בבריית ג׳ לשביך בבריית
יחוה אלהיך ואברא בבריית אוקי ועשיית חסד על עבדיך ס׳ : ויבאו ויבאו ג׳ בעשי עשיית אל ויבאו ויקש אמי מל׳ ס׳ ;

15,1 ויחי יוסף ויחי יוסף אל לאמר׃
בוארס מחיוחיה עץ הגפן
מכל עץ המורה אשר חיה
בעצי יער הוקח ממטע עץ
לעשות למל אבה אסיקחו
ממטעיתו לתלות עליו כל
כלי חנה לאשתו ל אבלה
את שנקיעתיו אבלה
האש ותוכו נחרחיצלח ל״
למלאכה חנה בחיותו תמיס
לא יעשה למלאכה אף כי
אשאכל תחוויחר ונעשה
עוד למלאכה לבוכה אמר
ארמיחוה אשר עץ הגפן
חיער אשר נתתי לאשל אכלה בן
נתתי אתי שבי ירושלם ונתתי אותם
בתוס מחאשי עאוה אשתאכלם
ויד עתס כראמ יחוה בשומי אתפמ
בקס ונטתי אתהארץ שממיחיש
מעיר על נאס ארמ יחוה׃
ויחי רב יחוה אל לאמר׃
בוארס חוב עאתדו ישלם
אתדו עבתיה ואמרתכה
אמר ארמ יחוה לירושלם
מכרתיך ומולדתיך מארץ
הכנעני אבוך האמרי ואמך
חתית ומולדתיך בוס ס׳

חולדת אתך לא כרת שרך
ובמים לא רחצת למשען
והמלח לא המלחת והחתל
לא חתלת לא חסה עליך
עין לעשות לך אחת מאלה
לחמלה עליך ותשלכי אל
פני השדה בגעל נפשך ביום
חלדת אתך ואעבר עליך
ואראך מתבוססת בדמיך
ואמר לך בדמיך חיי ואמר
לך בדמיך חיי רבבה כצמח
השדה נתתיך ותרבי ותגדלי
ותבאי בעדי עדים שדים
נכנו ושערך צמח ואת ערם
ועריה ואעבר עליך ואראך
והנה עתך עת דדים ואפרש
כנפי עליך ואכסה ערותך
ואשבע לך ואבא אבריתך
אתך נאם ארמ יחוה ותהי
לי וארחצך במים ואשטף
דמיך מעליך ואסכך בשמן
ואלבשך רקמה ואנעלך
תחש ואחבשך בשש
ואכסך משי ואעדך עדי
ואתנה עמידים על ידיך
וחרוז על גרונך ואתן נזם
על אפך ועגילים על

אזנך ועטרת תפארת
בראשך ותעדי ויחבו כסף
ומלבושך ששו ומשי
ורקמה סלת ודבש ושמן
אכלתי ותיפי במאד מאד
ותצלחי למלוכה ויצא לך
שם בגוים ביפיך כי כליל
הוא אשר שמתי ל
עליך נאם ארמ יחוה׃
ותבטחי ביפיך ותזנ על
שמך ותשפכי את תזנותך
על כל עבר לו׳ ותקחי
מבגדיך ותעשי לך במות
טלאות ותזנ עליהם לא
באות ולא יהיה ותקחי כלי
תפארתך מזהבי ומכספי
אשר נתתי לך ותעשי לך
צלמי זכר ותזנם ותקחי
אתבגדיך רקמתך ותכסים
ושמני וקטרתי נתתי לפניהם
ולחמי אשר נתתי לך סלת
ושמן ודבש האכלתיך
ותתי אותם לפניהם לריח מנוחה
ויהי נאם ארמ יחוה ותקחי
אתבניך ואתבנותיך אשר
ילדת לי ותזבחים להם
לאכל המעט מזנותיך׃

ל״ח ו׳ ושיטמרון הלקחות הכבש קרבן ויקרטרים הלבד ואות הקרב ואת הקרבן ויקרטרים אף בבמי
עלה הסמוך בבריית ראשו ראשונה פלבי ולחמי שמרמיך ס׳ : ונשכחו ג׳ ונשרטו אליך ונשניחו לשנחם ס׳ ;

דדים ל״ג חל וא מלרחיסר שקר עד דדים
לפי שכב לסר מחיו אכלו רישם ס׳ ;

ותשחטו אתבניותיהם ׃
בהעביר אותם לחם ואת
כלי תועבתיך ותונתיך לאמרתי
אתמינשרוך שחזותך ערס׃
וערוה מתבוססת ברמך ׃
חיית ולוי אחרי כל רעיתך ׃
אוי אוילך נאם ארני יהוה׃
ויהי לך הגיתשי לך רמה׃
כל רחוב אל כל ראש דרך
בנית רמתך ותתעביאת ׃
יפיך ותפשקי את רגליך ל
למי עזר והרבי את תזנתך׃
ותזני אל בני מצרים שכניך
הגדלים בשר ויתרבי את תזנתך
להכעיסני והנה נטיתי ידי
עליך ואגרע חקך ואתנך
בנפש שנאותיך בנות ׃
פלשתים הכלמות דרכך
זמה ותתני אל בנו כשור ׃
נכלתי שכעתך ותזנותם
לא אשבעת ותרבי את ׃
תזנותך אל ארץ כנען ׃
כשדימה וגם כזאת לא ׃
שבעת ומה אמלה לבתך
נאם ארני יהוה בעשותך ׃
את כל אלה מעשה אשה
זונה שלטת בבנתיך גבר ׃

בראש כל דרך ובמתך ׃
עשית לך בנה רחוב לאחיתי
כיונה לקלס אתן ואשה ׃
חמנאפת תחת אישה תקח ׃
אתזרים לכל זונות יתנו דרך
ואתעדת אתענגיך לכל ׃
מאהביך ותשחדי אותם ׃
לבוא אליך מסביב בתזנותיך׃
ויהי בך חפך מהנשים בתזנותך
ואחריך לא יזנו זנותך ואתן
ואתן לא יתן לך ויהי לחפך׃
לכן זונה שמעו דבר יהוה׃

כה אמר ארני יהוה יען השפך
נחשתך וגלה ערותך בזנותיך
על מאהביך ועל כל גלולי
תועבתיך ובדם בניך אשר
נתת להם לכה הנם בצ
אתכם מסביב אשר ערבת
עליהם וגלה את ערותם
אל כל אשר שנאת וקבצתי
אותם עליך מסביב וגליתי
ערותך אליהם וראו את כל
ערותך ושפטתי אותך משפטי
נאפות ושפכת דם ונתתיך
דם חמה וקנאה׃ ונתתי אותך
בידם והרסו גבהתך ונתצו
מזבחתיך והפשיטו אותך בגדיך ולקחו
כלי תפארתך והניחוך ערם
וערום׃ והעלו עליך קהל
ורגמו אותך באבן ודקרו
בחרבותם ושרפו בתיך
באש ועשו בך שפטים לעיני
נשים רבות׃ והשבתיך מזונה
וגם אתנן לא תתני עוד ׃
והנחתי חמתי בך וסר קנאתי
ממך ושקטתי ולא אכעס
עוד׃ יען אשר לא זכרת
את ימי נעוריך ותרגיזי
בכל אלה הנם אני את דרכך
בראשך נתתי נאם ארני יהוה
ולא עשית את הזמה׃ על
כל תועבתיך׃ הנה כל המשל
עליך ימשל לאמר כאמה
כבתה׃ בת אמך את געלת
איש ובניה ואחות אחותך
אשר געלו אנשיהן
ובניהן אמכן חתי ואמרי
אמך׃ ואחותך הגדולה מ
שמרון היא ובנותיה הישבת
על שמאלך ואחותך
הקטנה ממך הישבת
מימינך סדם ובנותיה׃ ולא
בדרכיהן הלכת ולא עבות

עשיתי כמו עשיתי שחתי
מחן בבל דרכיך ויאמינאם
ארני יהוה אם עשיתה סדם
אחותך היא ובנותיה כאשר
עשית אתה ובנותיך הנה זה
היה עון סדם אחותך גאון
שבעת לחם ושלות השקט
היה לה ולבנותיה ויד עני
ואביון לא החזיקו
ותגבהינה ותעשינה תועבה
לפני ואסיר אותן כאשר
ראיתי ושמרון כחציו
חטאתיך לא חטאו ותרבי
אתותיך מהם ותצדקי
את אחותך בכל תועבותיך
אשר עשית נסאת בשתך
כל מותך אשר פלל אחותך
בחטאתיך אשר חטאת עבת
מהן תצדקנה ממך ותסי את
בושתיך שאת כלמתך בצדקך
אחותיך
ושבתי את שבותם
ואת שבות שמרון ובנותיה
ושבית שבותיך בתוכה
למען תשאי כלמתך ונכלמת
מכל אשר עשית בנחמך
אתן ואחותיך סדם ובנותיה
תשבן לקדמתן ושמרון
ובנותיה תשבן לקדמתן
ואת ובנותיך תשבינה
לקדמתכן ולא הייתה סדם
אחותך לשמועה בפיך ביום
גאונך בטרם תגלה רעתך
כמו עת חרפת בנות ארם
וכל סביבותיה בנות פלשתים
השאטות אותך מסביב
את זמתך ואת עונתיך
אתה נשאתים נאם יהוה
כי כה אמר ארני
יהוה ועשית אותך כאשר
עשית אשר בזית את לה לחפר
ברית וזכרתי אני את בריתי
אותך בימי נעוריך והקימותי
לך ברית עולם וזכרת את
דרכיך ונכלמת בקחתך את
אחותיך הגדלות ממך אל
הקטנות ממך ונתתי אותן
לך לבנות ול אם בריתך
והקימותי אני את בריתי
אתך וידעת כי אני יהוה
למען תזכרי ובשת ול א
יהיה לך עוד פתח פה מפני
כלמתך בכפרי לך אשר
עשית נאם ארני יהוה
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר בן אדם
חידה ומשל משל אל בית
ישראל ואמרת כה אמר
ארני יהוה הנשר הגדול גדול
הכנפים ארך האברת מלא
הנוצה אשר לו הרקמה בא
אל הלבנון ויקח את צמרת
הארז את קצה אשיניקותיו קטף
ויביאהו אל ארץ כנען בעיר
רכלים שמו ויקחו מזרע הארץ
ויתנהו בשדה זרע עקה על
מים רבים צפצפה שמו
ויצמח ויהי לגפן סרחת
שפלת קומה לפנות דליותיו
אליו ושרשיו תחתיו יהיו
ותהי לגפן ותעשה ענפים
ותשלח פארות ויהי נשר אחר
גדול גדול כנפים ורבעה
והנה הגפן הזאת כפה שרשיה
עליו ודליותיו שלחה לו
להשקות אותה מערוגת
מטעה אל שדה טוב אל
מים רבים היא שתולה לעשות
ענף ולשאת פרי להיות
לגפן אדרת
כה אמר ארני יהוה הגם

חלא את שרשיה ינתקון את
פריחין קוסס ובשם כל טרפי
עמרה תיבש ולא כורע
גורלו ובעסר כל משאות
אותה משרשיה ותנה
שתולה תת עלה חלא כמשת
בה ריח חזיר תיבש
על ערגת עמרה תיבש

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
אמרנא לבית חפרי חלא
ודעתם מה אלה אמרה נה
באמלל דבל ירושלם מקשה
אתמלטה ואת שריה ובלא
אותם אליו בבלה ויקח
מזרע המלוכה ויכרת את
ברית עבא אתו כאלה ואת
אליו הארץ לקח להיות
ממלכה שפלה לבלתי
התנשא לשמר את בריתו
לעמדה וימרד בו לשלח
מלאכים מצרים לתן לו
סוסים ועם רב הי עלה חמס
העשה אלה חפר בריית
ונמלט הראם נאם ארני
יהוה אם לא במקום המלך
המליך אתו אשר בזה את

אלתו ואשר חפר את ברית
אתו בתוך בבל ימות ולא
בחיל גדול ובקהל רב יעשה
אותו פרעה במלחמה
בשפך סללה ובבנות דיק
להכרית נפשות רבות ובזה
אלה לחפר בריתו והנה נתן
ידו וכל אלה עשה לא ישלט
לכן כה אמר
ארני יהוה חי אנו אם לא את
אשר בזה ואת בריתי אשר חפר
ונתתיו בראשו ופרשתי
עליו שתי ונתפשתי במצודתי
והבאתי אותו בבלה ונשפטתי
אתו שם מעל אשר מעל
בי ואת כל מבריחיו בכל
אנפיו בחרב יפלו והנשארים
לכל רוח יפרשו וידעתם כי
אני יהוה דברתי
כה אמר ארני
יהוה ולקחתי אני מצמרת
הארז הרמה ונתתי מראש
ינקותיה רך אקטף ושתלתי
אני על הר גבה ותלול בהר
מרום ישראל אשתלנו
ונשא ענף ועשה פרי והיה
לארז אדיר ושכנו תחתיו

כל עוף כל כנף בצל
דליותיו תשכנו וידעו כל
עצי השדה כי אני יהוה
השפלתי עץ גבה הגבהתי
עץ שפל הרבשתי עץ לח
והפרחתי עץ יבש אני יהוה
דברתי ועשיתי
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
מה לכם אתם משלים את
המשל הזה על אדמת ישראל
לאמר אבות יאכלו בסר
ושני הבנים תקהינה
נאם ארני יהוה אם יהיה לכם
עוד משל המשל הזה בישראל
חי אני נאם ארני יהוה
הנפש החטאת היא תמות
ואיש כי יהיה
צדיק ועשה משפט וצדקה
אל הרים לא אכל ועיניו
לא נשא אל גלולי בית
ישראל ואת אשת רעהו
לא טמא ואל אשה נדה
לא יקרב ואיש לא יונה
חבלתו חוב ישיב גזלה לא
יגזל לחמו לרעב יתן ועירם
יכסה בגד בנשך לא יתן

כנפש ב׳ ושיטרוק בו כערך מחיר אשרמי
מנפש ואמב חיי וכנפש ישרוכו לי הנדרי ס׳ :

ואל אשה ב׳ ואל אשה בנדה ומשמיאתה לא תקרב
ואל אשה בריה לא יקרב׳ ס׳ :

בזה אם כי ישבו אחה בזה ולך לעשר לך וחבריך
אשר בזה אמר אלהי אמר לא אראלהי ראמר אשרריך ולא
שקן מצרי ס׳ :

ינקותיה ב׳ ושל כן מרשא ונקימה ולפי מקומו
שמר ו׳ על מזה רבלים שיאנ אמלן וחד ישראל ס׳ :

ריח חקדיש ב׳ חלא בבעל בדי ריח במקום הפשל ובמאחר ושאמטים מדרוקן חקדיש ומשיין ריחה חקדיש נשאו
אות הארבה ומלש בחמה לארץ ושרלמי ס׳ עמחה ל׳ בל מדבר עמחה על עלה עמחה בי פארץ ומלבנו עמחה
ומסיך ס׳ :

ולא יעשו ב׳ והיה אמר ולא יעשו ויבר
ויעשו ולא יעשו טרן: ס:

חטאיה ועשו ה׳ את הטאתיכם ואתם חטאתם אשר ולכו בכל חט אתם ויבעס על הטאתיכם אשר חטאו בישי ויעשון
ומשיו וילכו בכל הטאתיו ויבעס לא סרו וחטו בשבי חדליו בן והרשע כי ישובו על אפו והחי ויחיו קיים: ס:

וְתַרְבִּית לֹא לָקַחְתָּ מֵעָל׃
כי וְשׁוּבוּ מִשְׁפָּטַי אֱמֹת׃ ע
יַעֲשֶׂה הֵם אִישׁ לֹא אִישׁ׃
ס בְּחֻקּוֹתַי יֵלֶךְ וּמִשְׁפָּטַי שָׁמַר
ט לַעֲשׂוֹת אֱמֶת צַדִּיק הוּא
חָיוֹ יִחְיֶה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃
יא וְהוֹלִיד בְּן פָּרִיץ שֹׁפֵךְ דָּם
וְעֲשֵׂה אָח מֵאֶחָד מֵאֵלֶּה׃
וְהוּא אֶת כָּל אֵלֶּה לֹא עָשָׂה
כִּי גַם אֶל הֶהָרִים אָכַל וְאֶת
יב אֵשֶׁת רֵעֵהוּ טִמֵּא׃ עָנִי וְאֶבְיוֹן הוֹנָה גְזֵלוֹת גָּזָל חָמָל
לֹא יָשִׁיב וְאֶל הַגִּלּוּלִים נָשָׂא
עֵינָיו עָשָׂה תּוֹעֵבָה׃ בְּמַשֶּׁךְ
נָתַן וְתַרְבִּית לָקָח וְהֵן לֹא
יחיה וכל חיה יִחְיֶה אֶת כָּל הַתּוֹעֵבוֹת׃
חטאתיו אֲשֶׁר עָשָׂה מוֹת יוּמָת דָּמָיו
בּוֹ יִהְיֶה׃ וְהִנֵּה הוֹלִיד בֵּן וַיַּרְא
אֶת כָּל חַטֹּאת אָבִיו אֲשֶׁר
עָשָׂה וַיִּרְאֶה וְלֹא יַעֲשֶׂה כָּהֵן
עַל הֶהָרִים לֹא אָכַל
וְעֵינָיו לֹא נָשָׂא אֶל גִּלּוּלֵי בֵית
יִשְׂרָאֵל אֶת אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא
טִמֵּא׃ וְאִישׁ לֹא הוֹנָה חָכָל
לֹא חָבַל וּגְזֵלָה לֹא גָזָל לַחְמוֹ
לְרָעֵב נָתַן וְעָרוֹם כִּסָּה בָגֶד׃
מֵעֶבֶר שָׁב יָדוֹ וְנֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית
לֹא לָקָח מֵעָוֹן שָׁב׃ חֻקֹּתַי עָשָׂה
בְּחֻקּוֹתַי הָלָךְ הוּא לֹא יָמוּת
בַּעֲוֹן אָבִיו הוּא יִחְיֶה׃ אָבִיו כִּי
עָשַׁק עֹשֶׁק גָּזֵל גָּזַל אָחִיו אֲשֶׁר
לֹא טוֹב עָשָׂה בְּתוֹךְ עַמּוֹ וְהִנֵּה
מֵת בַּעֲוֹנוֹ׃ וַאֲמַרְתֶּם מַדּוּעַ
לֹא נָשָׂא הַבֵּן בַּעֲוֹן הָאָב׃
וְהַבֵּן מִשְׁפָּט וּצְדָקָה עָשָׂה
אֶת כָּל חֻקּוֹתַי שָׁמַר וַיַּעֲשֶׂה
אֹתָם חָיוֹ יִחְיֶה׃ הַנֶּפֶשׁ׃
הַחֹטֵאת הִיא תָמוּת בֵּן לֹא
יִשָּׂא בַּעֲוֹן הָאָב וְאָב לֹא יִשָּׂא
בַּעֲוֹן הַבֵּן צִדְקַת הַצַּדִּיק
עָלָיו תִּהְיֶה וְרִשְׁעַת הָרָשָׁע
עָלָיו תִּהְיֶה׃ וְהָרָשָׁע
כִּי יָשׁוּב מִכָּל חַטֹּאתָיו אֲשֶׁר
עָשָׂה וְשָׁמַר אֶת כָּל חֻקּוֹתַי
וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה חָיוֹ
יִחְיֶה לֹא יָמוּת׃ כָּל פְּשָׁעָיו
אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא יִזָּכְרוּ לוֹ
בְּצִדְקָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה יִחְיֶה׃
הֲחָפֹץ אֶחְפֹּץ מוֹת רָשָׁע׃
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה הֲלוֹא בְּשׁוּבוֹ
מִדַּרְכָּיו וְחָיָה׃
וּבְשׁוּב צַדִּיק מִצִּדְקָתוֹ
וְעָשָׂה עָוֶל כְּכֹל הַתּוֹעֵבוֹת
אֲשֶׁר עָשָׂה הָרָשָׁע וַעֲשָׂה

וְחָיָה כָּל צִדְקֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
לֹא תִזָּכַרְנָה בְּמַעֲלוֹ אֲשֶׁר
מָעַל וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר
חָטָא בָהֶם בָּהֶם יָמוּת׃ וַאֲמַרְתֶּם
לֹא יִתָּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי שִׁמְעוּ
נָא בֵּית יִשְׂרָאֵל הֲדַרְכִּי לֹא
יִתָּכֵן הֲלוֹא דַרְכֵיכֶם לֹא
יִתָּכֵן׃ בְּשׁוּב צַדִּיק מִצִּדְקָתוֹ
וְעָשָׂה עָוֶל וּמֵת עֲלֵיהֶם׃
בְּעַוְלוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה יָמוּת׃
וּבְשׁוּב רָשָׁע
מֵרִשְׁעָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וְעָשָׂה
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה הוּא אֶת
נַפְשׁוֹ יְחַיֶּה׃ וַיַּרְא וַיָּשָׁב
מִכָּל פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
חָיוֹ יִחְיֶה לֹא יָמוּת׃ וְאָמְרוּ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא יִתָּכֵן דֶּרֶךְ
אֲדֹנָי הֲדַרְכִּי לֹא יִתָּכֵן בֵּית
יִשְׂרָאֵל הֲלוֹא דַרְכֵיכֶם לֹא
יִתָּכֵן׃ לָכֵן אִישׁ כְּדַרְכָּיו
אֶשְׁפֹּט אֶתְכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה שׁוּבוּ
וְהָשִׁיבוּ מִכָּל פְּשָׁעֵיכֶם וְלֹא
יִהְיֶה לָכֶם לְמִכְשׁוֹל עָוֹן׃
הַשְׁלִיכוּ מֵעֲלֵיכֶם אֶת כָּל
פְּשָׁעֵיכֶם אֲשֶׁר פְּשַׁעְתֶּם בָּם
וַעֲשׂוּ לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ

ע״ד ישמ״ו ק׳

ויבא ישמ״ו ה׳ ביאוש ישמ״ו הישלל הצבחקם הישבבה הצאחר אסא הקשר הישמה הרעה הקאדן הארבי הפלבט
הרשע הרשעים: ס: על הרוחים ב׳ בם אבלרשוקי: ס: וכל קרייהו מלא ב׳ מ׳ ב׳ נמנעם שהרלעיעדוה: ס: ס:

עיקר ה׳ הלקח מהחקק הנלמד הנפש עיקר
המלוה שרים וחי ויצקות עייקרים: ס:

חרשׁחוקלמחתמתוכית
וישׂראל כי לא אחפץ במות
חמת נאם ארני יחוה חשׁבו
ושׁבו
ואתה שׁאקינה אל נשׂיא
ישׂראל ואמרת מה אמך
לביא בין ארות רבצה
בתוך כפירים רבתה גוריה
ותעל אחד מגוריה כפיר תנין
ויקמר לטרף טרף אדם
אכל וישׁחת ארמנות
בשׁמו נחרבו עריהם
בחרבן אל ארץ ומלאה
ותראבין ובקולה אכדה
תקוה ותקן אחד מגוריה
כפיר שׁמתהו ויהי לרבתן
ארות ויחבל לטרף
לטרף טרף אדם אכל
וידע אל מעוניהם
החרב ותשׁם ערי גלמה
מקול שׁאגתו ויתנו עליו
גוים סביב מדינות ויפרשׂו
עליו רשׁתם בשׁחתם נתפשׂ
ויתנהו בסגר בחחים ויבאהו
אל מלך בבל יבאהו במצודות
למען לא ישׁמע עוד קולו עוד
אל הרי ישׂראל

19,1

אמך כגפן כדמך על מים
שׁתולה פריתן וענפה היתה
ממים רבים ויהי לה מטות
עז אל שׁבטי משׁלים ותגבה
קומתה עם עבתים ותרא
בגבהה ברב דליותיה ותתשׁ
בחמה לארץ השׁלכה ורוח
הקדים חובישׁ פריה הותשׁ
ויבשׁו ומטה עזה אשׁ אכלתהו
ועתה שׁתולה במדבר בארץ
ציה וצמא ותצא אשׁ ממטה
בריה פריה אכלה ולא היתה
בה מטה עז שׁבט למשׁול
קינה היא ותהי לקינה
ויהי בשׁנת תשׁע עשׂרה בחמשׁי
בעשׂרה לחדשׁ באו אנשׁים
מזקני ישׂראל לדרוש את
יחוה ויישׁבו לפני

20,2

ויהי דבר יחוה אלי
לאמר בן אדם דבר את זקני
ישׂראל ואמרת אליהם כה
אמר אדני יחוה הלדרשׁ
אתי אתם באים חי אני
אדרשׁ לכם נאם אדני יחוה
הוא תשׁפט אתה תשׁפט בם
את תועבת אבותם
הודיעם ואמרת אליהם כה

אמר אדני יחוה ביום בחרי
בישׂראל ואשׂא ידי לזרע
בית יעקב ואודע להם
בארץ מצרים ואשׂא ידי
להם לאמר אני יחוה אלהיכם
ביום ההוא נשׂאתי ידי להם
להוציאם מארץ מצרים
אל ארץ אשׁר תרתי להם
זבת חלב ודבש צבי היא
לכל הארצות ואמר אלהם
איש שקוצי עיניו השׁליכו
ובגלולי מצרים אל תטמאו
אני יחוה אלהיכם ומרדו בי
ולא אבו לשׁמע אלי איש
את שקוצי עיניהם לא
השׁליכו ואת גלולי מצרים
לא עזבו ואמר לשׁפך חמתי
עליהם לכלות אפי בהם
בתוך ארץ מצרים ואעשׂ
למען שׁמי לבלתי החל לעיני
הגוים אשׁר הם בתוכם אשׁר נודעתי
אליהם לעשׂות להוציאם
מארץ מצרים ואוציאם
מארץ מצרים ואבאם אל
המדבר ואתן להם את חקותי
ואת משׁפטי הודעתי אותם
אשׁר יעשׂה אותם האדם וחי

בחס ונם את שבתותי נתתי
לחס לחות ביני
וביניחס לדעת כי אני יחוה
מקדשם ומרוב בית ש
ישראל במדבר בחקותי
לא חלכו ואת משפטי
מאסו אשר יעשה אותם
האדם וחיה בהם ואת
שבתותי חללו מאד ואמר
לשפך חמתי עליחס במדבר
לכלותם ואעשה למען שמי
לבלתי החל לעיני הגוים אשר
הוצאתים לעיניהם ונם אני
נשאתי ידי להם במדבר
לבלתי הביא אותם אל הארץ
אשר נתתי זבת חלב ודבש
צבי היא לכל הארצות ונם
במשפטי מאסו ואת חקותי
לא הלכו ואת שבתותי
חללו כי אחרי גלולי אביהם
חלך ותחס עיני עליהם
משחתם ולא עשיתי אותם
כלה במדבר ואמר אל
בניהם במדבר בחקות אביכם
אל תלכו ואת
משפטיהם אל תשמרו
וגלוליהם אל תשמאו אני

ב בטעמ

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יחוה אלהיכם בחקותי לכו
ואת משפטי שמרו ועשו
אותם ואת שבתותי קדשו
והיו לאות ביני וביניכם לדעת
כי אני יחוה אלהיכם וימרו
בי הבנים בחקותי לא הלכו
ואת משפטי לא שמרו
לעשות אותם אשר יעשה
אותם האדם וחי בהם את
שבתותי חללו ואמר לשפך
חמתי עליהם לכלות אפי
בם במדבר ונהשבתי את ידי
ואעשה למען שמי לבלתי
החל לעיני הגוים אשר
הוצאתי אותם לעיניהם
גם אני נשאתי את ידי להם
במדבר להפיץ אתם בגוים
ולזרות אותם בארצות ינען
משפטי לא עשו וחקותי
מאסו ואת שבתותי חללו
ואחרי גלולי אבותם היו
עיניהם ונם אני נתתי להם
חקים לא טובים ומשפטים
לא יחיו בהם ואטמא אותם
במתנותם בהעביר כל פטר
רחם למען אשמם למען
אשר ידעו אשר אני יחוה

ג בטעמ

ד פסוק

ה בטעמ

ו בטעמ

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

לכן דבר אל בית
ישראל בן אדם ואמרת
אליהם כה אמר אדני יחוה
עוד זאת גדפו אותי אבותיכם
במעלם בי מעל ואביאם
אל הארץ אשר נשאתי
את ידי לתת אותה להם
וירא כל גבעה רמה וכל עץ
עבת ויזבחו שם את זבחיהם
ויתנו שם כעס קרבנם
ושמו שם ריח מחויהם
ויסיכו שם את נסכיהם
ואמר אלהם מה הבמה אשר
אתם הבאים שמה ויקרא
שמה במה עד היום הזה לכן
אמר אל בית ישראל כה
אמר אדני יחוה הדרך
אבותיכם אתם נטמאים
ואחרי שקוציהם אתם זנים
ובשאת מתנותיכם בהעביר
במלכם באש אתם נטמאים
לכל גלוליכם עד היום ואני
אדרש לכם בית ישראל חי
אני נאם אדני יחוה אם לא
לכם ובעלה על רוחכם
לא תהיה אשר אתם אמרים
נהיה כגוים כמשפחות

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

20, 27

נפיסד בנו ב׳ וחזיאתי אתכם בריח נדחה
אויסר ביקבינו אחל: ס׳:

פנים אל פנים ה׳ פרעאתי אלהים פנים אשר הוי עדוהוה פניס ויאמיד בדיעדן ובשמטתי אוקסמי: ס׳ ויקדיאן
ה׳ רי אבשלוב ויקדיא אבשלום בריולבריולמוה ובמטה וסיי ויקדיא ויקדיא בדוס שמרי ויקדיא שמר בי שדיאל:

11

הארצות לשרת עץ ואבן
חרשי נאם ארני יהוה אם
לא מדי חזקה וזרוע
נטויה וכחמה שפוכה
אמלוך עליכם והוצאתי
אתכם מזה עמים וקבצתי
אתכם מן הארצות אשר
נפוצותם בם ביד חזקה
וזרוע נטויה וכחמה
שפוכה והבאתי אתכם
אל מדבר העמים ונשפטתי
אתכם שם פנים אל פנים
כאשר נשפטתי את
אבותיכם במדבר ארץ
מצרים כן אשפט אתכם
נאם ארני יהוה והעברתי
אתכם תחת השבט והבאתי
אתכם במסורת הברית
וברותי מכם המרדים והפושעים
בי מארץ מגוריהם אוציא
אותם ואל אדמת ישראל
לא יבואו ויד עתם כי אני
יהוה ואתם בית ישראל
כה אמר ארני יהוה איש
גלוליו לכו עבדו ואחר
אם אינכם שמעים אלי
ואת קדשי לא תחללו
עוד במתנותיכם ובגלוליכם
כי בהר קדשי שם בהר מרום
ישראל נאם ארני יהוה שם
יעבדני כל בית ישראל כלה
בארץ שם ארצה ושם
ארום אתרומותיכם
ואת ראשית משאותיכם
בכל קדשיכם ברים אניחם
ארצה אתכם בהוצאי
אתכם מזה עמים וקבצתי
אתכם מן הארצות אשר
נפוצותם בם ונקדשתי
לעיני הגוים וידעתם כי אני
יהוה בהביאי אתכם אל אדמת
ישראל לארץ אשר נשאתי
את ידי לתת אותה לאבותיכם
וזכרתם שם את דרכיכם
ואת כל עלילותיכם אשר
נטמאתם בם ונקטתם
בפניכם בכל רעותיכם אשר
עשיתם וידעתם כי אני
יהוה בעשותי אתכם למען
שמי לא כדרכיכם הרעים
וכעלילותיכם הנשחתות
בית ישראל נאם אדני
יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שים פניך דרך
תימנה והטף אל דרום והנבא
אל יער השדה נגב ואמרת
ליער הנגב שמע דבר יהוה
כה אמר ארני יהוה הנני
מצית בך אש ואכלת בך
כל עץ לח וכל עץ יבש לא
תכבה להבת שלהבת
ונצרבו בה כל פנים מנגב
צפונה וראו כל בשר כי
אני יהוה בערתיה לא תכבה
ואמר אהה ארני יהוה המה
אמרים לי הלא ממשל
משלים הוא
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שים פניך אל
ירושלם והטף אל מקדשים
והנבא אל אדמת ישראל
ואמרת לאדמת ישראל
כה אמר יהוה הנני אליך
והוצאתי חרבי מתערה
והכרתי ממך צדיק ורשע
אשר הכרתי ממך צדיק
ורשע לכן תצא חרבי מ
מתערה אל כל בשר מנגב
צפון ורדו כל בשר כי אני
יהוה הוצאתי חרבי מתערה לא

מהעריה ה׳ וישלפה מהעריה לאדשהכרשו ראל יען אשר הכריתי ממך ורדו כל בשר מי אני: ס׳ והנבא ה׳ אל
יער הדשה אל מקדשים הדרום ויקדמי יהוה מאחרי: ס׳

מגרוהוה ה׳ מהוה ורשעו רב ושרשתי מלמעלה
הגם הוקדשתי אחם בי יהוה מעמי: ס׳:

ב פסוק כל כלכל ובל שלמה ראשו באמצו וחגלה
אחר כל הירושלם ואחרי: ס:

אמריים לו ב הלא מירושלם שלחו ראשמן על עקב בשורתם שלחוהו באמריים לו: ס: בריא ב וידו בריא בריאש
ידך שנים בפזוק ובריא אוחזין ס וחזי לבי לבב ס: ראות וחזדיק ב ראות וחזדיק שלח לשמו אחזן בידי מלך בבל
בירושלם: ס:

תשוב עוד: ואתה
בן ארם חאנח בשברון
מתנים ובמרירות תאנח
לעיניהם: והיתה כי יאמרו
אליך על מה אתה נאנח
ואמרת אל שמועה כי
באה ונמס כל לב ורפו כל
ידים וכהתה כל רוח וכל
ברכים תלכנה מים הנה
באה ונהיתה נאם ארני
יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
בן ארם הנבא ואמרת כה
אמר ארני אמר חרב חרב
הוחדה וגם מרוטה: למען
טבח טבח הוחדה למען
היות לה ברק מרטה או
נשיש שבט בני מאסת כל
עץ: ויתן אותה למרטה
לתפש בכף היא הוחדה
חרב היא מרטה לתתאותה
ביד הורג: זעק והיל בן
ארם כי היא היתה בעמי
היא בכל נשיאי ישראל
מגורי אל חרב היו את עמי
לכן ספק ארפך: כי בחן
ומה אם גם שבט מאסת

לא יהיה נאם ארני יהוה:

ואתה בן ארם התנבא והך
כף אל כף ותכפל חרב
שלישתה חרב חללים היא
חרב חלל הגדול החודרת
להם: למען למוג לבב ורבה
המכשלים על כל שעריהם
נתתי אבחת חרב אח עשויה
לברק מעשה לטבח:
התאחדי הימני השמאלי
הנמה אנה פנך מערות:
וגם אני אכה כפי אל כפי
והנחתי חמתי אני יהוה דברתי:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
ואתה בן ארם שים לך שתים
דרכים לבוא חרב מלך בבל
מארץ אחד יצאו שתיהם
ומדבר אחד יד עיר
ברא: דרך תשים לבוא
חרב את רבתי בני עמון ואת
יהודה בירושלם בצורה: כי
עמד מלך בבל אל אם
הדרך בראש שתם הדרכים
לקסם קסם קלן לבחעים
שאל התרפים ראה בכבד:

בימינו היה הקסם ירושלם
לשום בריח לפתח פה לשאת
להריע קול בתרועה לשום
כרים על שערים לשפך
סללה לבנות דיק: והיה ל
להם כקסום שוא בעיניהם
שבעי שבעות להם: והוא
מזכיר עון להמפש:
לכן כה אמר ארני יהוה יען
הזכרכם עונכם בהגלות
פשעיכם להראות חטאותיכם
בכל עליותיכם יען הזכרכם
בכף תתפשו:
ואתה חלל רשע נשיא
ישראל אשר בא יומו בעת
עון קץ: כה אמר ארני
יהוה הסיר המצנפת והרים
העטרה זאת לא זאת
השפל הגבה והגבה
השפיל: עוה עוה עוה
אשימנה גם זאת לא היה
עד בא אשר לו המשפט
ונתתיו:
ואתה בן ארם הנבא ואמרת
כה אמר ארני יהוה אל בני
עמון ואל חרפתם ואמרת
חרב חרב פתוחה לטבח

ס: ושמשמני שלך ושקרוני אחר כפי ואשרוש נפשו ואשרוש ונגו אמי אסרכפי שתים בפסוקים על ב עבר על
מה בכפי תפוחי: פרשה ב לשרוה מרמי ראה פרשה בעצמותי: ס:

שבעות ד המימסון חקות קמר שבעי חג שבעות
המיט שבעות מיטוב: ס:

אבב ראש ב׳ וסימנהון אבואס וחקלופר מ׳
אין לו אב ס׳ הרמחרמה ב׳ אמרי מאחרי בוכ׳ ס׳.

חנה ל׳ ראש פסוקין חנה נעלי אזל חנה חיום חנה ברוחמו ומייב חנה לאשו נתן לאפלח וחסד כל משלי זה
חיוח עבון ברוכ׳ חנה בשוא׳ ישראל אשור אין בלבמן אנו איעב חסד באוד וחיסד: ס׳ ס׳:

מרטוח לחכיל למעוברק׳
כו׳ חת לך שואבקסלך
בוב׳ חת אותך אל עוארי
חללי רש עוס אשרבא
ימם בית עון קץ חשוב
אל תערה במקום אשר
נבראת בארץ מכרתיך
אשפט אתך ושפכתי
עליך זעמי באש עברתי
אפיח עליך ונתתיך ביד
אנשים בעריס חבל שוי
משחתי לאש תהיה ל׳
לאכלה המה יחיה בתוך
הארץ לא תזכרי כי אני
יחוה דברתי
ויהי דבר יחוה אלי לאמר
ואתה בן אדם זאת שפט
חת שפט את עיר הדמים
והודע עתה את כל תועבותיה
ואמרת כה אמר אדני יחוה
עיר שפכת דם בתוכה
לבוא עתה ועשתה גלולים
עליה לטמאה בדמך אשר
שפכת אשמת ובגלוליך אשר
עשית טמאת ותקריבי ימיך
ותבוא עד שנותיך על כן
נתתיך חרפה לגוים וקלסה

לכל הארצות חקר כות
והרחקות ממך יתקלסו
בך טמאת השם רבת
הנה חזקו הנה נשיאי ישראל
איש לזרעו היו בך למען
שפך דם ואל החרים אכלו בך
עשה עשו בך ותאבלהו טמ׳
הנה ענו בך ואישאת
אשת רעהו עשו תועבה
ואיש את כלתו טמא בזמה
ואיש את אחותו בת אביו
ענה בך שחד לקח בך
למען שפך דם נשך ותרבית
לקחת ותבצע רעך בעשק
ואתי שכחת נאם אדני יחוה
והנה הכיתי כפי אל בצעך
אשר עשית ועל דמך אשר
היו בתוכך היעמד לבך אם
תחזקנה ידיך לימים אשר
אני עשה אותך אני יחוה
דברתי ועשיתי וחפצתי
אותך בגוים והרותיך בארצות

וחתמתי טמאתך ממך
ונחלתך בך לעיני גוים וידעת
כי אני יחוה
ויהי דבר יחוה אלי לאמר
בן אדם המר לבית ישראל
לסוג כלם נחשת וכיור
ודולו שפרת בתוך כור
סגם כסף חיו
לכן כה אמר אדני
יחוה יען חיות כלכם לסגים
לכן הנני קבץ אתכם אל
תוך ירושלם קבצת כסף
ונחשת וכרזל ועופרת
ובזיל אל תוך כור לפחות
עליו אש להתיך בו אקבץ
באפי ובחמתי והנחתי
והתכתי אתכם וכנסתי
אתכם ונפחתי עליכם
באש עברתי ונתכתם
בתוכה כהתך כסף בתוך כור
כן תתכו בתוכה ויודעתם
כי אני יחוה שפכתי חמתי
עליכם
ויהי דבר יחוה אלי לאמר
בן אדם אמר לה את ארץ
לא מטהרה היא לא נגשמה
ביום זעם קשר גליה

אשב ב׳ חד ראש פסו׳ וחד סוף פסוק משמה ואין אלתעיד: ס׳: בעריס ב׳ וטטיך ביד אנשים צונו בעריס: ס׳
בעשק ב׳ ראוני שמחזיק נאם אדני חלב נעי ריעך בעשק: ס׳: חנחתי ב׳ כן אקבץ ונתתי ויחר בכם: ס׳:

לומר ה׳ ועוד ונגלה חיעמיד ובאמצי
על כן: ס׳:

בתולה בארי שואג טרף טרף
נפש אכלו חסון ויקר יקרו
אלמנותיה הרבו בתולה
כחנה חמסו תורתיו לולו
קדש ביזקן ש לחל לא
הכריל ובין חטא אל טהור
לא הוריעו משבתותי
ויעלימו עיניהם ואחל בתוכם
שריה בקרבה כואבים
טרפי טרף לשפך דם לאבד
נפשות למען בצע בצע
ובאיה טחו לחם תפל חזיס
שוא וקסמים לחם כזב
אמרים כה אמר ארני יהוה
ויהוה לא דבר עם הארץ
עשקו עשקון וגזלו ענו
ואביון חנו ארתוך עשקו
בלא משפט ואבין שמחם
איש גרר ועמד בפרץ
לפני בעד הארץ לבלתי
שחתה ולא מצאתי ואשפך
עליהם זעמי באש עברתי
כליתים דרכם בראשם נתתי
נאם ארני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שתים נשים בנות
אם אחת היו ותזנינה במצרים

בנעוריהן זנו שמה מעכן
שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן
ושמותן אהלה הגדולה
ואהליבה אחותה ותהיינה לי
ותלדנה בנים ובנות ושמותן
שמרון אהלה ומדו ירושלם
אהליבה ותזן אהלה תחתי
ותעגב עלמאחביה אל
אשור קרבים לבשית תכלת
פחות וסגנים בחורי חמדים
פרשים רכבי סוסים ותתן
תזנותיה עליהם מבחר בני
אשור כלם ובכל אשר עגבה
בכל גלוליהם נטמאה ואת
תזנותיה ממצרים לא עזבה
כי אותה שכבו בנעוריה
והמה עשו דדי בתוליה
וישפכו תזנותם עליה לכן
הנתיה ביד מאהביה ביד בני
אשור אשר עגבה עליהם
חשפו ערותה בניה ובנותיה
לקחו ואותה בחרב הרגו
ותהי שם לנשים ושפוטים
עשו בה ותרא אחותה
אהליבה ותשחת עגבתה
ממנה ואת תזנותיה מזנונים
אחותה אל בני אשור עגבה

פחות וסגנים קרבים לבשי
מכלול פרשים רכבי סוסים
בחורי חמד כלם ואראה כי
נטמאה דרך אחד לשתיהן
ותוסף אל תזנותיה ותרא
אנשים מחקה עלי קיר צלמי
כשדים חקוקים בששר
חגורי אזור במתניהם סרוחי
טבולים כראשיהם מראה
שלשים כלם דמות בני בבל
כשדים ארץ מולדתם ותעגב
עליהם למראה עיניה ותשלח
מלאכים אליהם כשדימה
ובאו אליה בעבל למשכב
דדים וטמאו אותה בתזנתם
ותטמא בהם ותקע נפשה מהם
ותגל תזנותיה ותגל ערותה
ותקע נפשי מעליה כאשר קעה
נפשי מעל אחותה ותרבה
את תזנותיה לזכר את ימי
נעוריה אשר זנתה בארץ
מצרים ותעגבה על פלגשיהם
אשר בשר חמורים בשרם
וזרמת סוסים זרמתם
ותפקדי את זמת נעוריך
בעשות ממצרים דדיך למען
שדי נעוריך

לכן אחליטה כה
אמר ארני יהוה חנני מעיר
אתמאתביך עליך אתאשר
נקעה נפשך מהם והבאתים
עליך מסביב בעבלות כל
כשריסם פקוד ושוע וקוע
כל בני אשור אותם בחורי
חמד פחות וסגנים כלם
שלשים וקראים רכבי
סוסים כלם רכבו עליהן
רכב וגלגל וכל קהל עמים
צנה ומגן וקובע עשימו עליך
סביב ונתתי לפניהם משפט
ושפטוך במשפטיהם ונתתי
קנאתי בך ועשו אותך
בחמה אף ואזנך נסירו
ואחריתך בחרב תפול חמה
בנך ובנותיך יקחו ואחריתך
תאכל באש והפשיטוך
את בגדיך ולקחו כלי תפארתך
והשבתי זמתך מהם ואת
זנותך מארץ מצרים ולא
תשאי עינך אליהם ומצרים
לא תזכרי עוד
כי כה אמר ארני
יהוה חנני נתנך ביד אשר
שנאת ביד אשר נקע נפשך

מהם ועשו אותך בשנאה
ולקחו כל יגיעך ועזבוך
ערם וערם וגלה ערות
זנותך וזמתך ותזנותיך עשה
אלה לך בזנותך אחרי גוים
על אשר טמאת בגלוליהם
בדרך אחותך הלכת ונתתי
כוסה בידך כה אמר
ארני יהוה כוס אחותך תשתי
העמקה והרחבה תהיה לשחק
ולעג תכיל מרבה לחכיל
שכרון ויגון תמלא כוס שמה
ושממה כוס אחותך שמרון
ושתית אותה ומצית ואת
חרשיה תגרמי ושדיך תעתקי
כי אני דברתי נאם ארני יהוה
לכן כה אמר ארני
יהוה יען שכחתי אותי
ותשליכי אותי אחריך גם
את שאי זמתך ואת תזנותיך
ויאמר יהוה אלי
בן אדם התשפוט את אהלה
ואת אהליבה והגד להן את
תועבותיהן כי נאפו דם
בידיהן ואת גלוליהן נאפו
וגם את בניהן אשר ילדו לי
העבירו להם לאכלה עוד

זאת עשו לי טמאו את
מקדשי ביום ההוא ואת
שבתותי חללו ובשחטם
את בניהם לגלוליהם ובאו
אל מקדשי ביום ההוא לחללו
והנה כה עשו בתוך
בתי ואף כי תשלחו
לאנשים באים ממרחק אשר
מלאך שלח אליהם והנה
באו אשר רחצת כחולת
עינך ועדית עדי וישבת על
משה כבודה ושלחן ערוך
לפניה וקטרתי ושמן שמת
עליה וקול המון שלוה
ואל אנשים מרבי אדם
מובאים סובאים ממדבר
ויתנו צמידים אל ידיהן
ועטרת תפארת על ראשיהן
ואמר לבלה נאופים עתה
תזנותם והיא ויבוא אליהם
כבוא אל אשה זונה בן כן באו
אל אהלה ואל אהליבה
אשת חומס ואנשים
צדיקים המה ישפטו אותם
משפט נאפות ומשפט
שפכת דם כי נאפות הנה ודם
בידיהן ... כה אמר

ארני יחוה עלה עליהם
קסל ועקן אתדן לו עזה ולבו
ותגמו עליהן אבן קמור ומלא
אותה בחרבותם בגיחם
ובטוחיהם יחרגו ותיון באש
ישרפו וחשבתי זמה מן
הארץ ויסרו כל הנשים ולא
תעשינה כזמתכנה ועתה
זמתכנה עליכן וחטאי
גליליכן תשאנה וידעתם
כי אני ארני יחוה
ויהי דבר יחוה אלי בשנה
הששית בחדש בעשרה
בעשור לחדש לאמר בן
אדם כתוב לך את שם
היום את עצם היום הזה סמך
מלך בבל אל ירושלם
בעצם היום הזה ומשל אל
בית המרי משל ואמרתה
אליהם כה אמר ארני יחוה
שפת הסיר שפת ובם יצקו
מים אסף נתחיה אליה כל
נתח טוב ירך וכתף מבחר
עצמים מלא מבחר הצאן
לקוח ונם רדד העצמים
תחתיה רתחו רתחיה גם
בשלו עצמיה בתוכה

לכן כה אמר
ארני יחוה אוי עיר הדמים
סיר אשר חל אתה בה
וחל אתה לא יצא ממנה
לנתחיה לנתחיה הוציאה
לא נפל עליה גורל כי דמה
בתוכה היה על צחיח סלע
שמתיה לא שפכתיה על
הארץ לכסות עליו עפר
לתת עלות חמה לנקם נקמתי
את דמה על צחיח סלע
לבלתי הכסות
לכן כה אמר ארני יחוה אוי עיר
הדמים גם אני אגדיל המדורה
הרבה
הרעצים הרילקן האש החתם
הבשר והתרקחו המרקחה
והעצמות יחרו
על גחליה ריקה למען תחם
והחרה נחשתה ותתך בתוכה
טמאתה תתם חלאתה
תאכל חלאתו לא תצא
ממנה רבת חלאתה באש
חלאתה בטמאתך זמתיך
טהרתיך ולא טהרת מטמאתך
לא תטהרי עוד עד הניחי
את חמתי בך אני יחוה דברתי
באה ועשיתי לא אפרע

ולא אחוס ולא אנחם כדרכיך
וכעלילותיך שפטוך נאם
ארני יחוה
ויהי דבר יחוה אלי לאמר בן
אדם הנני לקח ממך את
מחמד עינך במגפה ולא
תספד ולא תבכה ולוא
תבוא דמעתך האנק דם
המתים אבל לא תעשה
פארך חבוש עליך ונעליך
תשים ברגליך ולא תעטה
על שפם ולחם אנשים לא
תאכל ואבר אלהעם
בבקר ותמת אשתי בערב
ואעש בבקר כאשר צויתי
ויאמרו אלי העם הלא
תגיד לנו מה אלה לנו כי אתה
עשה ואמר אלהם דבר
יחוה היה אלי לאמר אמר
לבית ישראל כה אמר ארני
יחוה הנני מחלל את מקדשי
גאון עזכם מחמד עינכם
ומחמל נפשכם ובניכם
ובנותיכם אשר עזבתם
בחרב יפלו ועשיתם כאשר
עשיתי על שפם לא תעטו
ולחם אנשים לא תאכלו

ופארכם ערל אשיכם ונערלם
ברגליכם לא תספרו ולא
תבכו ותמקו בעד מת לכם
ונחמתם איש אל אחיו ותלה
יחזקאל לכם למופת בכל
אשר עשה עשו בואו
וידעתם כי אני אדני יהוה
ואתה בן אדם ל
הלוא ביום קחתי מהם את
מעוז משוש תפארתם את
מחמד עיניהם ואת משא
נפשם בניהם ובנותיהם ביום
ההוא יבוא הפליט אליך
להשמעות אזנים ביום ההוא
יפתח פיך את הפליט ותדבר
ולא תאלם עוד והיית להם
למופת ויעו כי אני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם שים פניך אל
בני עמון והנבא עליהם
ואמרת לבני עמון שמעו דבר
אדני יהוה כה אמר אדני יהוה
יען אמרך האח אל מקדשי
כי נחלו אדמת ישראל
כי נשמם הו אל בית יהודה כי
הלכו בגולה לכן הנני נתך
לבני קדם למורשה והיו שבו
טירותיהם בך ונתנו בך משכנותם
חמר יאכלו פריך וחמת ישתו
חלבך ונתתי את רבה לעזה
גמלים ואת בני עמון למרבץ
צאן וידעתם כי אני יהוה
כי כה אמר אדני
יהוה יען מחאתך ורקעך
ברגל ותשמח בכל שאטך
בנפש אל אדמת ישראל
לכן הנני נטיתי את ידי עליך
ונתתיך לבז לגוים והכרתיך
מן העמים והאבדתיך מן
הארצות אשמידך וידעת
כי אני יהוה
כה אמר אדני יהוה
יען אמר מואב ושעיר הנה
כבל הגוים בית יהודה לכן
הנני פותח את כתף מואב
מהערים מעריו מקצה עצו ערי
הארץ בית הישימות בעל
מעון וקריתים לבני קדם
עם בני עמון ונתתיה לשורש
למען לא תזכר בני עמון
בגוים ובמואב אנשה שפטים
וידעו כי אני יהוה
כה אמר אדני יהוה
יען עשות אדום בנקם נקם
לבית יהודה ויאשמו אשום
ונקמו בהם לכן כה אמר אדני
יהוה ונטתי ידי על אדום
והכרתי ממנה אדם ובהמה
ונתתיה חרבה מתימן ודדנה
בחרב יפלו ונתתי את נקמתי
באדום ביד עמי ישראל
ועשו באדום כאפי וכחמתי
וידעו את נקמתי נאם אדני
יהוה
כה אמר אדני יהוה יען
עשות פלשתים בנקמה
ונקמו נקם בשאט בנפש
למשחית איבת עולם לכן
כה אמר אדני יהוה הנני
נוטה ידי על פלשתים
והכרתי את כרתים והאבדתי
את שארית חוף הים ועשיתי
בם נקמות גדלות בתוכחות
חמה וידעו כי אני יהוה
בתתי את נקמתי בם
ויהי בעשתי עשרה
שנה באחד לחדש היה
דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם יען אשר אמרה צר
על ירושלם האח נשברה
דלתות העמים נסבה אלי

אסלאה החרבה לכו כח׃
אמר ארני יהוה חנני עליך׃
ארות עליתי עליך גויים רבים
כדעלות הים גליו ישחאו׃
המה תי׳ והרסו מגדליה׃
וסחיתי עפרה ממנה ונתתי׃
אותה לצחיחת סלע׃ משטח
חרמים תהיה בתוך הים כי אני
דברתי נאם ארני יהוה והיתה
לבז לגוים׃ ובנותיה אשר׃
בשדה בחרב תהרגנה וידעו
כי אני יהוה׃ כה אמר ארני׃
יהוה לצור הלא מקול׃
מפלתך באנק חלל בהרג
חרג בתוכך הן יריעו האיים׃
וירדו מעל כסאותם כל׃
נשיאי הים והסירו את׃
מעליהם ואת בגדי רקמתם
יפשטו חרדות ישבו על
הארץ ישבו והחרדו לרגעים
ושממו עליך׃ ונשאו עליך
קינה ואמרו לך איך אבדת
נושבת מימים הי עיר תהלה
אשר היתה חזקה בים היא
ושכניה אשר נתנו חתיתם
לכל יושביה׃ עתה יחרדו׃
האיים ביום מפלתך ונבהלו׃
האיים אשר בים מצאתך׃

כי כה אמר ארני
יהוה בתתי אתך עיר׃
נחרבת כערים אשר לא
נושבו בהעלות עליך את
תהום וכסוך המים הרבים׃
והורדתיך את יורדי בור׃
אל עם עולם והושבתיך׃
בארץ תחתיות כחרבות׃
מעולם את יורדי בור למען
לא תשבי ונתתי צבי בארץ
חיים׃ כלהות אתנך ואינך
ותבקשי ולא תמצאי עוד
לעולם נאם ארני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ ואתה בן אדם שא
על צר קינה׃ ואמרת לצור
המושבת על מבואת הים רכלת
העמים אל איים רבים כה
אמר ארני יהוה צור אתה
אמרת אני כלילת יפי׃ בלב
ימים גבולך בנוך כללוך׃
ברושים משיר בנו לך את
כל לחתים ארז מלבנון לקחו
לעשות תרן עליך׃ אלונים
מבשן עשו משוטיך׃ שדך
עשו שן בת אשרים מאיי
כתים׃ שש שבר קמה ממצרים

במשף. הי׳ במקום מ״ל בבמקום רבים לא כי קטן אקטר והביאו ראבנר בוב בירך אשר מאו חטר צרפתיך
תנשמרו ובזהבו וישחד בכסף ברזל ויקטרו ריחו ויעלו מריחו ויבשאוהו מ״ע ס׳ :

אלישה ב׳ ובני ורן אלישה ורטרשו ורשה וחבל
מאוי אלישה ורחד ירשבוך מל ארץ אבל
ורשבוך חוכדם ס׳ :

תֵּיחַ מִפַּרְשֵׁךְ לְחִיּוֹת לָךְ לָנֶס
תִּכְלָתוֹ אַרְגָּמָן מֵאִיֵּי אֱלִישָׁה
תֵּיחַ מִכַּסֵּךְ יִשְׁבֵי צִידוֹן
וְאַרְוָד הָיוּ שָׁטִים לָךְ חֲכָמֶיךָ
צוֹר הָיוּ בָךְ חֲכָמֶיךָ הֵם חֹבְלָיִךְ
זִקְנֵי גְבָל וַחֲכָמֶיהָ הָיוּ בָךְ
מַחֲזִיקֵי בְּרָקֶךְ כָּל אֳנִיּוֹת
הַיָּם וּמַלָּחֵיהֶם הָיוּ בָךְ לְ
לַעֲבֹ מַעֲרָבֶךְ פָּרַס וְלוּד
וּפוּט הָיוּ בְחֵילֵךְ אַנְשֵׁי
מִלְחַמְתֵּךְ מָגֵן וְכוֹבַע תָּלוּ
בָךְ הֵמָּה נָתְנוּ הֲדָרֵךְ בְּנֵי
אַרְוָד וְחֵילֵךְ עַל חוֹמוֹתַיִךְ
סָבִיב וְגַמָּדִים בְּמִגְדְּלוֹתַיִךְ
הָיוּ שְׁלָטֵיהֶם תָּלוּ עַל
חוֹמוֹתַיִךְ סָבִיב הֵמָּה כְּלוּ
יָפְיִךְ: תַּרְשִׁישׁ סֹחֲרֵתֵךְ מִקֶּ
הָרוֹן בְּכֶסֶף בַּרְזֶל בְּדִיל
וַעֹפֶרֶת נָתְנוּ עִסָּנֵךְ: יָוָן
תֻּבַל וּמֶשֶׁךְ הֵמָּה רֹכְלָיִךְ
בְּנֶפֶשׁ אָדָם וּכְלֵי נְחֹשֶׁת
נָתְנוּ מַעֲרָבֵךְ: מִבֵּית תֹּגַרְמָה
סוּסִים וּפְרָשִׁים וּפְרָדִים
נָתְנוּ עִסָּנֵךְ בְּמַעֲרָן
רֹכְלַיִךְ אִיִּים רַבִּים סְחֹרַת יָדֶךָ
קְרָנוֹת שֵׁן וְהוֹבְנִים הֵשִׁיבוּ
אֶשְׁכָּרֵךְ: אֲרָם סֹחֲרֵתֵךְ

מִרֹב מַעֲשַׂיִךְ בְּנֹפֶךְ אַרְגָּמָן
וְרִקְמָה וּבוּץ וְרָאמֹת וּכַדְכֹּד
נָתְנוּ בְּעִזְבוֹנֵךְ יְהוּדָה וְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל הֵמָּה רֹכְלֵךְ בְּחִטֵּי
מִנִּית וּפַנָּג וּדְבַשׁ וְשֶׁמֶן וּצְרִי
נָתְנוּ מַעֲרָבֵךְ: דַּמֶּשֶׂק סֹחֲרֵתֵךְ
מֵרֹב מַעֲשַׂיִךְ מֵרֹב כָּל הוֹן
בְּיֵין חֶלְבּוֹן וְצֶמֶר צָחַר: וָדָן
וְיָוָן מֵאוּזַל בְּעִזְבוֹנֵךְ נָתְנוּ
בַרְזֶל עֲשׂוּת קִדָּה וְקָנֶה
בְּמַעֲרָבֵתֵךְ הָיָה: דְּדָן רֹכְלֵתֵךְ
בְּבָגְדֵי חָפֶשׂ לִרְכָבָה: עֲרַב
וְכָל נְשִׂיאֵי קֵדָר הֵמָּה סֹחֲרֵי
יָד בְּכָרִים וְאֵילִים וְעַתּוּדִים
בָּם סֹחֲרֶיךָ: רֹכְלֵי שְׁבָא
וְרַעְמָה הֵמָּה רֹכְלַיִךְ בְּרֹאשׁ
כָּל בֹּשֶׂם וּבְכָל אֶבֶן יְקָרָה
וְזָהָב נָתְנוּ עִזְבוֹנֵךְ: חָרָן וְכַנֵּה
וְעֵדֶן רֹכְלֵי שְׁבָא אַשּׁוּר כִּלְמַד
רֹכְלֵתֵךְ: הֵמָּה רֹכְלַיִךְ בְּמִכְלָלִים
בְּגֵלוֹמִי תְכֵלֶת וְרִקְמָה וּבְגָנְזֵי
בְרֹמִים בַּחֲבָלִים חֲבוּשִׁים
וַאֲרָזִים בְּמֶרְכֻלָּתֵךְ: אֳנִיּוֹת
תַּרְשִׁישׁ שִׁירוּתַיִךְ מַעֲרָבֵךְ וַתִּמָּלְאִי
וַתִּכָּבְדִי מְאֹד בְּלֵב יַמִּים:
בְּמַיִם רַבִּים הֱבִיאוּךְ תַּשְׁטִים
אֹתָךְ רוּחַ הַקָּדִים שִׁבָּרֵךְ

בְּלֵב יַמִּים חֹנֵךְ וְעִזְבוֹנֵךְ
מַעֲרָבֵךְ מַלְּחֵךְ וְחֹבְלֵיךְ
מַחֲזִיקֵי בְּרָקֶךְ וְעֵרְבֵי מַעֲרָבֵךְ
וְכָל אַנְשֵׁי מִלְחַמְתֵּךְ אֲשֶׁר
בָּךְ וּבְכָל קְהָלֵךְ אֲשֶׁר בְּתוֹכֵךְ
יִפְּלוּ בְּלֵב יַמִּים בְּיוֹם מְדֹד
מוֹסַר מַפְלַתֵּךְ: לְקוֹל זַעֲקַת
חֹבְלַיִךְ יִרְעָשׁוּ מִגְרָשׁוֹת:
וְיָרְדוּ מֵאֳנִיֹּתֵיהֶם כָּל תֹּפְשֵׂי
מֶשׁוֹט מַלָּחִים כָּל חֹבְלֵי הַיָּם
אֶל הָאָרֶץ יַעֲמֹדוּ: וְהִשְׁמִיעוּ
עָלַיִךְ בְּקוֹלָם וּמָרּוּ עָקוּ מָרָה
וַיַּעֲלוּ עָפָר עַל רָאשֵׁיהֶם
בָּאֵפֶר יִתְפָּלָשׁוּ: וְהִקְרִיחוּ
אֵלַיִךְ קֶרַח וְחָגְרוּ שַׂקִּים
וּבָכוּ אֵלַיִךְ בְּמַר נֶפֶשׁ מִסְפֵּד
מָר: וְנָשְׂאוּ אֵלַיִךְ בְּמִסְפֵּד
קִינָה וְקוֹנְנוּ עָלַיִךְ מִי כְצוֹר
כְּדֻמָּה בְּתוֹךְ הַיָּם: בְּצֵאת
עִזְבוֹנַיִךְ מִיַּמִּים הִשְׂבַּעַתְּ
עַמִּים רַבִּים בְּרֹב הוֹנַיִךְ
וּמַעֲרָבַיִךְ הָעֲשִׁרַתְּ מַלְכֵי
אָרֶץ: עֵת נִשְׁבַּרְתְּ מִיַּמִּים
בְּמֵעֲמַקִּים מַעֲרָבֵךְ וְכָל
קְהָלֵךְ בְּתוֹכֵךְ נָפָלוּ כָּל
יֹשְׁבֵי הָאִיִּים שֹׁמְמוּ עָלָיִךְ
וּמַלְכֵיהֶם שָׂעֲרוּ שַׂעֲרוֹתָם

פנים סחרים בעמים שרקו
עליך בלחות חיית ואינך
עד שלם

ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם אמר לנגיד
צר כה אמר אדני יהוה
יען גבה לבך ותאמר אל
אני מושב אלהים ישבתי
בלב ימים ואתה אדם ולא
אל ותתן לבך כלב אלהים
הנה חכם אתה מדניאל כל
סתום לא עממוך חכמתך
ובתבונתך עשית לך חיל
ותעש זהב וכסף באוצרותיך
ברב חכמתך בסחרתך
הרביית חילך ויגבה לבך
בחילך לכן כה אמר אדני
יהוה יען תתך את לבבך
כלב אלהים לכן הנני מביא
עליך זרים ערצי גוים
והריקו חרבותם על יפי
חכמתך וחללו יפעתך
לשחת יורדוך ומתת ממותי
חלל בלב ימים ותאמר
הגם אמר אלהים אני לפני
הרגך ואתה אדם ולא אל
ביד מחללך מזהני ערלים

תמות ביד זרים כי אני דברתי
נאם אדני יהוה

ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם שא קינה
על מלך צור ואמרת אליו
כה אמר אדני יהוה אתה
חותם תבנית מלא חכמה
וכלול יפי בעדן גן אלהים
היית כל אבן יקרה מסכתך
אדם פטדה וחלם תרשיש
שהם ויشפה ספיר נפך
וברקת וזהב מלאכת תפיך
ונקביך בך ביום הברא
כונן אתה כרוב ממשח
חסוך ונתתיך בהר קדש
אלהים היית בתוך אבני
אש התהלכת תמים אתה
בדרכיך מיום הברא עד
נמצא עולתה בך רב
רכלתך מלו תוכך חמס
ותחטא ואחלל מהר אלהים
ואבדך כרוב הסך מתוך
אבני אש גפן
רוממ מתוך אבני אש גפן
לב גבה שחת חכמתך על
יפעתך על ארץ הושלכתיך
לפני מלכים נתתיך לראות
בך מרב עונך בעול

רכלתך חללתי מקדשיך
ואוציא אש מתוכך היא
אכלתך ואתנך לאפר על
הארץ לעיני כל ראיך כל
יודעיך בעמים שמם עליך
בלהות היית ואינך עד עולם

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שים פנים אל עדון
והנבא עליה ואמרת כה
אמר אדני יהוה הנני עליך
עדון ונכבדתי בתוכך וידעו
כי אני יהוה בעשותי בה
שפטים ונקדשתי בה
ושלחתי בה דבר ודם
בחוצותיה ונפל חלל בתוכה
בחרב עליה מסביב ויד עו
כי אני יהוה ולא יהיה עוד
לבית ישראל סלון ממאיר
וקוץ מכאב מכל סביביהם
השאטים אותם ויד עובי
אני אדני יהוה

כה אמר אדני יהוה
בקבצי את בית ישראל
מן העמים אשר נפצו בם
ונקדשתי בם לעיני הגוים
וישבו על אדמתם אשר

נתתי לעבדי ליעקב וישמ
עליו לבטחו ובנבתים ונטשו
כרמים וישבו לבטח בעשותי
שפטים בכל השאטים
אתם מסביבותם ויד עובי
אני יהוה אלהיכם
בשנה ח׳ עשירית
בעשרים בשנים עשר לי
לחדש תיה דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם שים פניך
על פרעה מלך מצרים
והנבא עליו ועל מצרים
כלה דבר ואמרת כה
אמר אדני יהוה הנני עליך
פרעה מלך מצרים התנים
הגדול הרבץ בתוך יאריו
אשר אמר לי יארי ואני
עשיתני ותעתי חיים
בלחייך והדבקתי רגתי
יאריך בקשקשתיך
והעליתיך מתוך יאריך ואת
כל דגת יאריך בקשקשתיך
תדבק ונטשתיך המדבר
אותך ואת כל דגת יאריך
על פני השדה תפול לא
תאסף ולא תקבץ לחית
הארץ ולעוף השמים
נתתיך לאכלה ולעוף
ושבו מצרים כי אני יהוה
ועוחיותם משענת קנה
לבית ישראל בתפשם
בכפך תרוץ ובקע עתלם
כל כתף ובהשענם עליך
תשבר והעמדת לחם כל
מתנים לכן כה אמר
אדני יהוה הנני מביא עליך
חרב והכרתי ממך אדם
ובהמה והיתה ארץ מצרים
לשממה וחרבה וידעו כי
אני יהוה יען אמר יארי לי
ואני עשיתי לכן הנני
אליך ואל יאריך ונתתי
את ארץ מצרים לחרבות
חרב שממה ממגדל סונה
ועד גבול כוש לא תעבר
בה רגל אדם ורגל בהמה
לא תעבר בה ולא תשב
ארבעים שנה ונתתי את
ארץ מצרים שממה בתוך
ארצות נשמות ועריה
בתוך ערים מחרבות
תהיין שממה ארבעים
שנה והפצתי את מצרים
בגוים וזריתים בארצות

פ

כי כה אמר אדני יהוה
מקץ ארבעים שנה
אקבץ את מצרים מן
העמים אשר נפצו שמה
ושבתי את שבות מצרים
והשבתי אתם ארץ פתרוס
על ארץ מכורתם והיו
שם ממלכה שפלה מן
הממלכות תהיה שפלה
ולא תתנשא עוד על
הגוים והמעטתים לבלתי
רדות בגוים ולא יהיה עוד
לבית ישראל למבטח
מזכיר עון בפנותם אל יהם
וידעו כי אני אדני יהוה

ויהי בעשרים ושבע שנה
בראשון באחד לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם נבוכדראצר מלך
בבל העבד את חילו עבדה
גדלה אל צר כל ראש
מקרח וכל כתף מרוטה
ושכר לא היה לו ולחילו מצר
עלה עבדה אשר עבד עליה
לכן כה אמר אדני

ויקרב ל׳ ויקריב לבדא עשר כי קריב ריס
ויקריב לשמיע ויקריב שפיכי: ס:

ופחיומר ב׳ חד כל יחד חל ונחרים ויסודוחיה וכאב לשמדיעה דיקונר: ס: ויקריב ל׳ ופיטיטוין באלטמחיו
כי קריב וחזיתי לך אלהים ויקריב לשמיע: ס: מבאיש ג׳ ומלעל דבר חכמה מבאיש מבאיש מדבאיש: ס: ס:

יהוה חננו נא לנבוכדראצר
מלך בבל את ארץ מצרים
ונשא חמתו ושלל שלל
וכנבזה והיתה שכר לחילו
פעלתו אשר עבד בה נתתי
לו את ארץ מצרים אשר
עשו לי נאם אדני יהוה
ביום ההוא אעמיד
קרן לבית ישראל ולך אתן
פתוחה בתוכם וידעו כי
אני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם הנבא ואמרת
כה אמר אדני יהוה הילילו
הה ליום כי קרוב יום וקרוב
יום יהוה יום ענן עת גוים
יהיה ובא חרב במצרים
והיה חלחלה בכוש כנפל
חלל במצרים לקחו המונה
ונהרסו יסודותיה כי שופט
ולוד וכל הערב וכוב ובני
ארץ הברית אתם בחרב
יפלו
כה אמר יהוה ונפלו סמכי
מצרים וירד גאון עזה ממגדל
סונה בחרב יפלו בה נאם
אדני יהוה ונשמו ברעב

ארצות נשמות ועריו בתוך
עריס נחרבות תהיינה ודעו
כי אני יהוה בתתי אש ב
במצרים ונשברו כל עזריה
ביום ההוא יצאו מלאכים
מלפני לחרד את
כוש בחלה והיתה חלחלה
בהם כיום מצרים כי הנה
באה כה אמר
אדני יהוה והשבתי את המון
מצרים ביד נבוכדראצר
מלך בבל והמה ועמו אתו
עריצי גוים מובאים לשחת
הארץ והרקו חרבותם על
מצרים ומלאו את הארץ
חלל ונתתי יארים חרבה
ומכרתי את הארץ ביד
רעים והשמתי ארץ ל
ומלא כל בידי זרים אני יהוה
דברתי כה אמר
אדני יהוה והאבדתי גלולים
והשבתי אלילים מנף ונשיא
מארץ מצרים לא יהיה עוד
ונתתי יראה בארץ מצרים
והשמתי את פתרוס ונתתי
אש בצען ועשיתי שפטים
בנא והשברתי חמתי על סין

מעוז מצרים והכרתי את
המון נא ונתתי אש במצרים
חול תחיל סין ונאתה חיל
לחבקן עונף עריו מס
בחורי און ופיבסת בחרב
יפלו והם בשבת לבנה
ובתחפנחס חשך חשם
בשברי שם את מטות
מצרים ונשבתה בה גאון
עזה היא ענן וכסנה ובנותיה
בשבית תלכנה ועשיתי
שפטים במצרים וידעו
אני יהוה
ויהי באחת עשרה שנה
בראשון בשבעה לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם את זרוע פרעה
מלך מצרים שברתי והנה
לא תחבש לרפאות
לשום חתול לחבש לחזקו
לתפשו בחרב
לכן כה אמר אדני
יהוה הנני אל פרעה מלך
מצרים ושברתי את זרעתיו
את החזקה ואת השברה
והפלתי את החרב מידו
והפרעתי את מצרים בגוים

לחזק ל׳ נבנים ותרגום פשיטא ואמרינן כאלו מיסה ומאבלך הילולו שבעבר ושבעת ב׳ בו וכבש אחד והיולו למדיח ב׳ בו פרנשגן פתשגן: ס: ויבאר לי ויבאבי ואחריכן על פרעונאן
ביום אחרינא לקרא אדני מבוהל שיאל ונתנם שמרמיט חיים בשיני דיבמיש מלאכים מחרבש מעיר: ס: ואל ויצאו ודבעיבי: ס: כה אמר ל׳ בעבעים וכמה חשוך חשוך ואבדרמי מפיחי
ואוסר רב לכבי הכשיא: ס:

וחזקתי ב׳ וחזקתי את לב פרעה ורדף אחר
אחרי ורשתי והיו מחזקתי אותי: ס׳

לכן ראה בטעם בספרי דסתכם חשבתי ונמשך כסיתומבטר ושמו אלי בעם חבריך עדי פרעה לפנכם
ודריוטיס דמלוהבמת מל של דזרעדיכו ודיוטיס כאב ושאר ודרמס ס׳ בגדיך ב׳ אשר פיהיה אל מי דמרוך
בגדיך: ס׳

וחזיתם בארעות וחזקתי את
זרעות מלך בבל ונתתי את
חרבי בידו ושברתי את
זרעות פרעה ונאקן נאקות
חלל לפניו וחזקתי את
זרעות מלך בבל וזרעות
פרעה תפלנה ודעו כי אני
יהוה בתתי חרבי ביד
מלך בבל ונטה אותה אל
ארץ מצרים והפצותי את
מצרים בגוים והרתי אותם
בארעות ודעו כי אני יהוה
והיה באחת עשרה
שנה בשלשה באחד לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם אמר אל פרעה
מלך מצרים ואל המונו
אל מי דמית בגדלך הנה
אשור ארז בלבנון יפה ענף
וחרש מעל וגבה קומה וביז
עבתים היתה צמרתו מים
גדלוהו תהום רממתהו
את נהרותיה הלך סביבות
מטעה ואת תעלתיה שלחה
אל כל עצי השדה עלכן
גבה קומתו מכל עצי
השדה ותרביעה סרעפתיו

ותארכנה פארותיו ממים רבים
בשלחו בס עפתיו קננו כל
עוף השמים ותחת פארתיו
ולדו כל חית השדה וב צלו
ישבו כל גוים רבים ויף
בנו לו בארז בלו ורשמיהה
שרשו אל מים רבים ארזים
לא עממוהו בגן אלהים לא
ברושים לא דמו אל עבתים
ורמנים לא היו כפארתיו כל
עץ בגן אלהים לא דמה אליו
ביפיו יפה עשיתיו בדב
דליותיו ויקנאהו כל עצי
עדן אשר בגן אלהים
לכן כה אמר אדני
יהוה יען אשר גבהת בקומה
ויתן צמרתו אל בין עבותים
ורם לבבו בגבהו ואתנהו
ביד אל גוים עשו עשה
לו כרשעתו גרשתהו
זרים עריצי גוים ויטשהו
הרים ובכל גאיות נפלו
דליותיו ותשברנה פארתיו
בכל אפיקי הארץ וירדו
מעמו כל עמי הארץ ויטשהו
על מפלתו ישכנו כל עוף
השמים ואל פארתיו היו

כל חיתו השדה לעליו אשר
לא יגבהו בקומתם כל
עצי המים לא יתנו את
צמרתם אל בין עבתים ולא
יעמדו אליהם בגבהם כל
שתי המים מרמים נתנו למות
אל ארץ תחתית בתוך בני
אדם אל יורדי בור
כה אמר אדני יהוה
ביום רדתו שאלה האבלתי
כסתי עליו את תהום ואמנע
נהרותיה וכל אומים רבים
ואקדיר עליו לבנון וכל עצי
השדה עליו עלפה מקול
מפלתו הרעשתי גוים בהורדו
אתו שאלה את יורדי בור
ונחמו בארץ תחתית כל
עצי עדן מבחר וטוב לבנון
כל שתי המים נסחם אתו ארץ
שאלה אל הלי חרב ורע
ישבו בצלו בתוך גוים אלמי
דמיתה בכבוד ובגדל
בעצי עדן והיו את עצי
עדן אל ארץ תחתית בתוך
ערלים תשכב את חללי
חרב הואפר עם חבל המות
נאם אדני יהוה

המתנו ד׳ בל כנאל מי דמית בגדל ארזים ראה את בתמר וחסמרת ודיא: ס׳ שלחה ו׳ ויאמר ודודה אל ישראל
ויאמר שלחה אלי שלחה בארלי שלחה ודקחתי ודלמתו ראנה ונעלמיה: ס׳

בתוך ערלים ג׳ וכאמב תשכר ונכשכבה שכב
בתוך ס׳ ה׳ בתוך חלילים בתוך חלילים נתנו שכיב
בשמקיר: ס׳

פשוט ג׳ ותראיה עמי ויד על שפתיו ואותו ברגמה במקום אעבשוה מספר ד׳ בתנחומא: חיוה הארץ ה׳ ויעשו אלהים את
החיה הארץ ולכל הבהמה הארץ ואחר אספר ותקצר חיוה על ראש כל בע״ש שהיה מגמחה פגרי מחנה ומרשתיך ומזבחה עד
בזלשרי ולכפן: ס׳:

ישעיה ב׳ חדי כולי שרין וחדי כולי ס׳ ושמעניחון
ומליחתה ושעדיי עליך יסעדי לחפיעני: ס׳:

וְהִלְבִּשְׁתִּי עֶשְׂרָה
שָׁנָה בְּשֵׁנִי עֶשְׂרֵה חֹדֶשׁ ׃
בְּאַחַת לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר בֶּן אָדָם שָׂא
קִינָה עַל פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כְּפִיר גּוֹיִם ׃
נִדְמִיתָ וְאַתָּה כַּתַּנִּים בַּיַּמִּים
וַתָּגַח בְּנַהֲרֹתֶיךָ וַתִּרְגַּז רַגְלַיִם
בְּרַגְלֶיךָ וַתִּרְפֹּס נַהֲרוֹתָם׃ כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וּפָרַשְׂתִּי
עָלֶיךָ אֶת רִשְׁתִּי בִּקְהַל עַמִּים
רַבִּים וְהֶעֱלוּךָ בְּחֶרְמִי ׃
וּנְטַשְׁתִּיךָ בָּאָרֶץ עַל פְּנֵי
הַשָּׂדֶה אֲטִילֶךָ וְהִשְׁכַּנְתִּי
עָלֶיךָ כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם ׃
וְהִשְׂבַּעְתִּי מִמְּךָ תְּבֵלָה כָּל
הָאָרֶץ׃ וְנָתַתִּי אֶת בְּשָׂרְךָ עַל
הֶהָרִים וּמָלְאוּ הַגֵּאָיוֹת תַּרְמִיסֶךָ׃
וְהִשְׁקִיתִי אֶרֶץ צָפָה מִדַּמְךָ
אַף הֶהָרִים וַאֲפִיקִים יִמָּלְאוּ
מִמֶּךָּ׃ וְכִסִּיתִי בְכַבּוֹתְךָ שָׁמַיִם
וְקָדַרְתִּי אֶת כּוֹכְבֵיהֶם שָׁמֶשׁ
בֶּעָנָן אֲכַסֶּנּוּ וְיָרֵחַ לֹא יָאִיר
אוֹרוֹ׃ כָּל מְאוֹרֵי אוֹר בַּשָּׁמַיִם
אַקְדִּירֵם עָלֶיךָ וְנָתַתִּי חֹשֶׁךְ
עַל אַרְצֶךָ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃
וְהִכְעַסְתִּי לֵב עַמִּים רַבִּים׃

בְּהָבִיא שִׁבְרְךָ בַּגּוֹיִם עַל
אֲרָצוֹת אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּם׃
וְהִשְׁמֹתִי עָלֶיךָ עַמִּים רַבִּים
וּמָלְכֵיהֶם יִשְׂעֲרוּ עָלֶיךָ שַׂעַר
בְּעוֹפְפִי חַרְבִּי עַל פְּנֵיהֶם ׃
וְחָרְדוּ לְרָגַע אִישׁ לְנַפְשׁוֹ
בְּיוֹם מַפַּלְתֶּךָ׃
כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
חֶרֶב מֶלֶךְ בָּבֶל תָּבוֹא׃ ׃
בְּחַרְבוֹת גִּבּוֹרִים אַפִּיל הֲמוֹנֶךָ
עָרִיצֵי גּוֹיִם כֻּלָּם וְשָׁדְדוּ אֶת
גְּאוֹן מִצְרַיִם וְנִשְׁמַד כָּל הֲמוֹנָהּ׃
וְהַאֲבַדְתִּי אֶת כָּל בְּהֵמָתָהּ
מֵעַל מַיִם רַבִּים וְלֹא תִדְלָחֵם
רֶגֶל אָדָם עוֹד וּפַרְסוֹת בְּהֵמָה
לֹא תִדְלָחֵם׃ אָז אַשְׁקִיעַ
מֵימֵיהֶם וְנַהֲרוֹתָם כַּשָּׁמֶן ׃
אוֹלִיךְ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ ׃
בִּתִּתִי אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁ
מָמָה וְנִשַּׁמָּה אֶרֶץ מִמְּלֹאָהּ
בְּהַכּוֹתִי אֶת כָּל יוֹשְׁבֵי בָהּ ׃
וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה׃ קִינָה הִיא
וְקוֹנְנוּהָ בְּנוֹת הַגּוֹיִם תְּקוֹנְנֶנָּה
אוֹתָהּ׃ עַל מִצְרַיִם וְעַל כָּל
הֲמוֹנָהּ תְּקוֹנְנֶנָּה אוֹתָהּ נְאֻם
אֲדֹנָי יְהוִה׃
וַיְהִי בְּשִׁנְתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה ׃

בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָיָה
דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן
אָדָם נְהֵה עַל הֲמוֹן מִצְרַיִם
וְהוֹרִדֵהוּ אֹתָהּ וּבְנוֹת גּוֹיִם
אַדִּרִים אֶל אֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת
אֶת יוֹרְדֵי בוֹר׃ מִמֵּי נַעֲמָתֶךָ
רְדָחוּ וְשָׁכְבָה אֶת עֲרֵלִים׃
בְּתוֹךְ חֲלֵי חָרֶב יִפֹּלוּ חָרֶב ׃
נִתְּנָה מָשְׁכוּ אוֹתָהּ וְכָל ׃
הֲמוֹנָהּ׃ רְבִרְבוֹ אֵלֶיהָ גִּבּוֹרִים
מִתּוֹךְ שְׁאוֹל אֶת עֹזְרֶיהָ׃
שָׁכְבוּ עֲרֵלִים חֲלֵי חָרֶב
שָׁם אַשּׁוּר וְכָל קְהָלָהּ ׃
סְבִיבוֹתָיו קִבְרָתוֹ כֻּלָּם ׃
חֲלָלִים הַנֹּפְלִים בַּחָרֶב׃ ׃
אֲשֶׁר נִתְּנוּ קִבְרָתוֹ בִּירְכְתֵי
בוֹר וַיְהִי קְהָלָהּ סְבִיבוֹת קִבְרָתוֹ׃ ׃
כֻּלָּם חֲלָלִים נֹפְלִים
בַּחֶרֶב אֲשֶׁר נִתְּנוּ חִתִּיתָה ׃
בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ שָׁם עֵילָם וְכָל
הֲמוֹנָהּ סְבִיבוֹת קִבְרָתָהּ כֻּלָּם
חֲלָלִים הַנֹּפְלִים בַּחֶרֶב אֲשֶׁר
יָרְדוּ עֲרֵלִים אֶל אֶרֶץ ׃ שׁ
תַּחְתִּיּוֹת אֲשֶׁר נִתְּנוּ חִתִּיתָם
בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ וַיִּשְׂאוּ כְלִמָּתָם
אֶת יוֹרְדֵי בוֹר׃ בְּתוֹךְ חֲלָלִים
נִתְּנוּ מִשְׁכָּבוֹת לָהּ בְּכָל הֲמוֹנָהּ

נחם ו פתח על אמנון כי מת אחיו וראו פרשה נחמו אחרי על דאות וחבורן מיורדי עיר שוב ונחם עדי על עיון ולא
ישרעוהו דכותחדו • שמה ה ראש פסוק שמה קקביר שמה מסיבי שמה אריוס שבר רשפי קשתי קנבה : ס :

עמה ה נשמיך וחשבון עמה ראשה פני דמשק
עמה אשרים עמי אלהי : ס :

סביבותיו קסרתה כל ערלים
חללי חרב כינתה וחתיתם
בארץ חיים שאו כלמתם
אתיו ריבור בתוך חללים
נתן שם משך תבל וכל
המונה סביבותיו קברותיה
כל ערלים מחללי חרב כי
נתנו חתיתם בארץ חיים
ולא ישכבו את גבורים
נפלים ערלים אשר ירדו
שאול בכלי מלחמתם ויתנו
את חרבתם תחת ראשיהם
ותהי עונתם על עצמותם
כי חתת גבורים בארץ
חיים ואתה בתוך ערלים
תשכב את שכב אתו חללי
חרב שמה ארום מלכיה
וכל נשיאיה אשר נתנו
בגבורתם את חללי חרב
המה את ערלים ישכבו
ואתיך ריבור שאון נסיכי
עפון כלם וכל צידני אשר
ירדו את חללים בחתיתם
מגבורתם בושים וישכבו
ערלים את חללי חרב ישאו
כלמתם את ירדי בור אותם
יראו וזפר עוונם על כל

חמונה חללי חרב כפר עוונם
חילו נאם ארני יהוה כי נתתי
אתחתיתו בארץ חיים ושכל
בתוך ערלים אתחללי חרב
פרעה וכל המונה נאם ארני
יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם הנבא על המון מצרים ואמרת
אליהם ארץ מצרים אל תבא עליה
חרבו לקחו עם הארץ איש
אחד מקצותם ותתנו אתו לה
לצפה ראה את החרב באה
על הארץ ותקע בשופר
והזהיר ארנה עם ושמע
השמע את קול השופר ולא
נזהר ותבוא החרב ותקחהו
דמו בראשו יהיה את קולו
השופר שמע ולא נזהר דמו
בו יהיה והוא נזהר נפשו מלט
והנצפה כי יראה את החרב
באה ולא תקע בשופר והעם
לא נזהר ותבוא החרב ותקח
מהם נפש הוא בעונו נלקח
ודמו מיד הצפה אדרש
ואתה בן אדם
צפה נתתיך לבית ישראל
ושמעת מפי דבר והזהרת

אתם מפי באמרי לרשע
רשע מות תמות ולא דברת
להזהיר רשע מדרכו הוא
רשע בעונו ימות ודמו מידך
אבקש ואתה כי הזהרת
רשע מדרכו לשוב ממנה
ולא שב מדרכו הוא בעונו
ימות ואתה נפשך הצלת
ואתה בן אדם אמר
לבית ישראל כן אמרתם
לאמר כי פשעינו וחטאתינו
עלינו ובם אנחנו נמקים
איך נחיה אמר אליהם חי
אני נאם ארני יהוה אם
אחפץ במות הרשע כי
בשוב רשע מדרכו וחיה
שובו שובו מדרכיכם הרעים
ולמה תמותו בית ישראל

ואתה בן אדם אמר אל בני
עמך צדקת הצדיק לא
תנילנו ביום פשעו ורשעת
הרשע לא יכשל בה ביום
שובו מרשעו הצדיק לא יוכל
לחיות בה ביום חטאתו
באמרי לצדיק חיו הוא
בטח על צדקתו ועשה עול

ולאשב ה ברך בא הפלאך בא עד אלהים
הזהרת הזהרתו : ס :

צדיקת ה עשה צדקת הצדיק הצדיק ומקשי ושרים • רצייק ו פשעי שקי וקחיק אמרי אלבני עמך הבדו
עפלה זרח בחשך אור חנון יהוה ויסן רשיק ילבש לחד בשרע איש כעבר מושה בל חדש : ס :

אשמים ב׳ מל׳ ושמירין בחורב תפלו אשר שכרכם
השמה ב׳ והשמדין לגלותנו וחטאינו:

ועונכם ב׳ חד חס׳ וחד מל׳ ועונכם תשאו אל גלולכם ועונכם ותראו ואתם ב׳ חד חלוף אל תשוב עונכם:
חטיאתו ב׳ אות וחזה לב וראה לו כי חטאו אנכי מקים רעה:

כל עקבתו לא תזכרנה וכל שלו
אשר עשה בו ומות ובאמרו
לרשע מות תמות ושב
מחטאתו ועשה משפט
וצדקה חבל ישיב רשע
גזלה ישלם בחקות החיים
הלך לבלתי עשות עול חיו
יחיה לא ימות כל חטאתו
אשר חטא לא תזכרנה לו
משפט וצדקה עשה חיו
יחיה ואמרו בני עמך לא
יתכון דרך אדני הלא דרכם
לא יתכן בשוב צדיק
מצדקתו ועשה עול ומת
בהם ובשובו רשע מרשעתו
ועשה משפט וצדקה עליהם
הוא יחיה ואמרתם לא יתכן
דרך אדני איש כדרכיו
אשפוט אתכם בית ישראל

והי בשתים עשרה שנה
בעשרים וחמשה לחדש
לגלותנו באלף חמש
מירושלם אמר הכתה איש
ויהי יהוה היתה אלי ובערב לפני
בוא אל פליטתה אל פי ער
בוא אל בבקר ופתחתי פיך לא

נאלמת עוד
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם ישבי החרבות האלה
על אדמת ישראל אמרים
לאמר אחד היה אברהם
וירש את הארץ
ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ
למורשה
לכן אמר אליהם כה
אמר אדני יהוה על הדם
תאכלו ועיניכם תשאו אל
גלוליכם ודם תשפכו והארץ
תירשו עמדתם על חרבכם
עשיתם תועבה ואיש את
אשת רעהו טמאתם והארץ
תירשו כה תאמר
אליהם כה אמר אדני יהוה חי
אם אם לא אשר בחרבות
בחרב יפלו ואשר על פני
השדה לחיה נתתיו לאכלה
ואשר במצדות ובמערות
בדבר ימותו ונתתי את הארץ
שממה ומשמה ונשבתה גאון
עזה ושממו הרי ישראל
מאין עובר וידעו כי אני
יהוה בתתי את הארץ שממה
ומשמה על כל תועבתם

אשר עשו
ואתה בן אדם סבני
עמך הנדברים בך אצל
הקירות ובפתחי הבתים ודבר
אחד את אחר איש את אחיו
לאמר באו נא ושמעו מה
הדבר היוצא מאת יהוה
ובאו אליך כמבוא עם
וישבו לפניך עמי ושמעו
את דבריך ואותם לא יעשו
כי עגבים בפיהם המה עשים
אחרי בצעם לבם הלך והנה
להם כשיר עגבים יפה קול
ומטב נגן ושמעו את דבריך
ועשים אינם אותם ובבאה
הנה באה וידעו כי נביא היה
בתוכם
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם חנבא על
רועי ישראל חנבא ואמרת
אליהם לרועים כה אמר אדני
יהוה הוי רועי ישראל אשר
היו רעים אותם הלוא הצאן
ידעו הרעים את החלב
תאכלו ואת הצמר תלבשו
הבריאה תובחו הצאן לא
תרעו את החלדות לא

אלהים לט חס בגבואיה חקראנו יהושע וחבר דיש לא אמשל ושל אחרון לבו חקרון ושל אחריו לבו חקרון ושל עזרא אריה ודרך ויקבץ ופל המכלי אין
מזה מרשעתו הלא אמרה ומלך שרון רכב סוס ויקבץ ויחזא מחזיקים ונגלים עמהם אל אליקים ונגלים עמהם אל ויקבי ישראל שקרני מזה ובמלוה על הדרך ושל אחרון שבי אלהים ראש פרוך ואמרו
אלהים ראש פרוך ואמרו אליהם ראש פרוך דמשיחו:

חזקתם ואתה חולץ לא
רפאתם ולא נשברת לא
חבשתם ואתה חנבשת לא
הישבתם ואתה אבדת לא
בקשתם ובחזקה רדיתם
אתם ובפרך ותפוי עינה
מבלי רעה ותהיינה לאכלה
לכל חיתו שדה ותפוי עינה
ישוב ינאם כל החדיסו על
כל גבעה רמה ועל כל הפמי
הארץ נפעו ינאם ואין
ורדש ואין מבקש לבן
רעים שמעו אתדבר יהוה
חי אמנאם ארני יהוה אם
לא עינו חיות ינאם לכן
והתיינה ינאם לאכלה לכל
חיתה שדה מאיר עה ולא
דרשו רעי את ינאם ורעו
הרעים אותם ואת ינאם
לארעו
לכן חדעים שמעו
דבר יהוה כה אמר ארני
יהוה הנני אל הרעים
ודרשתי את ינאם מידם
והשבתים מרעות ינאם
ולא ירעו עוד הרעים
אותם ופלטתי ינאם מפיהם

ולא תהיין לחם לאכלה
כי אמר ארני
יהוה הנני אני ודרשתי את
ינאם ובקרתים כבקרת
רעה עדרו ביום היותו בתוך
ינאם נפרשותו כן אבקר
את ינאם ופלטתי אתהם
ממקומות אשר נפצו
שם ביום ענן וערפל
והוצאתים מן העמים
וקבצתים מן הארצות
והבאתים אל אדמתם
ורעיתים אל הרי ישראל
באפיקים ובכל מושבי
הארץ במרעה טובה ארעה
אתם ובהרי מרום ישראל
יהיה נוהם שם ורבצה
בנוה טוב ומרעה שמן
תרעינה אל הרי ישראל
אני ארעה ינאם ואני
ארביצם נאם ארני יהוה
את האבדת אבקש ואת
הנדחת אשיב והנשברת
אחבש ואת החולה אחזק
ואת השמנה ואת החזקה
אשמיד ארענה במשפט
ואתה ינאם כה אמר ארני

ויהוה הנני שפט בין שה לשה
לאילים ולעתודים המעט
מכם המרעה הטוב תרעו
ויתר מרעיתכם תרמסו ברגלכם
ומשקע עמים תשתו ואת
המותרים ברגליכם תרפשון
וצאני מרמס רגליכם תרעה
ומרפש רגליכם תשתה
לכן כה אמר אדני
יהוה אליהם הנני אני
ושפטתי בין שה בריה ובין
שה ורזה ינעבצי וכבתף
תנחו ופקרנים תנגחו
הנדחות עד אשר הפיצותם
אותנה אל החוצה והושעתי
לצאני ולא תהיינה עוד
לבז ושפטתי בין שה לשה
והקמתי עליהם רעה אחד
ורעה אתהן את עבדי דוד
הוא ירעה אתם והוא יהיה
להם לרעה ואני יהוה אהיה
להם לאלהים ועבדי דוד
נשיא בתוכם אני יהוה דברתי
וכרתי להם ברית שלום
והשבתי חיה רעה מן הארץ
וישבו במדבר לבטח וישנו
ביערים ונתתי אותם וסביבות

ונבעתם ברעה והורדתיך אל שאול
בעוד נשמי ברכה יחיו
ונתן עין השרה אתפריו
והארץ תתן יבולה והיו
על אדמתם לבטח ויד שו
כי אני יהוה בשברי אתי
מטות עולם והתיסמיך
חעברים כחם ולא יהיו
עוד כי לגוים והיתה הארץ
לא תאכלם ונשבו לבטח
ואין מחריד והקמתי להם
מטע לשם ולא יהיו עוד
אספה עם בארץ ולא
ישאו עוד כלמת הגוים
וידעו כי אני יהוה אלהיהם
אתם והמה עמי בית
ישראל נאם ארני יהוה
ואתן צאני צאן מרעיתי
אדם אתם אני אלהיכם
נאם ארני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שים פניך אל הר
שעיר והנבא עליו ואמרת
לו כה אמר ארני יהוה הנני
אליך הר שעיר ונטיתי ידי
עליך ונתתיך שממה
ומשמה ערי חרבה

ירמיה אשיש ואתה
שמחה תהיה ויד עתה כי אני
יהוה יעוחיות לך איבת
עולם ותגר את בני ישראל
על ידי חרב בעת אידם בעת
עון קץ לכן חי אני נאם
ארני יהוה כי לדם אעשך
ודם ירדפך אם לא דם
שנאתו ודם ירדפך ונתתי
את הר שעיר לשממה
ושמתי והכרתי ממנו עבר
ושב ומלאתי את הריו
חלליו גבעותיך ואודיך גם
אפיקיך חלל חרב יפלו
בחם שממות עולם אתנך
וערים לא תשבנה ויד עתם
כי אני יהוה נאם אמרך
את שמי הגוים ואת שתי
הארצות לי תהיינה ויד שם
ויתנה שם ויה לכן חי אני
נאם ארני יהוה עשיתי
כאפך וכקנאתך אשר
עשיתה משנאתיך בם
ונודעתי בם כאשר אשפטך
וידעת כי אני יהוה שמעתי
את כל נאצותיך אשר
אמרת על הרי ישראל

לאמר שממות לנו נתנו
לאכלה ותגדילו עלי
בפיכם והעתרתם עלי
דבריכם אני שמעתי
כה אמר ארני יהוה
כשמחה כל הארץ שממה
אעשה לך כשמחתך
לנחלת בית ישראל על
אשר שממה הבאעשה לך
שממה תהיה הר שעיר וכל
אדום כלה וידעו כי אני יהוה

ואתה בן אדם הנבא אל הרי
ישראל ואמרת הרי ישראל
שמעו דבר יהוה כה אמר
ארני יהוה יען אמר האויב
עליכם האח ובמות עולם
למורשה היתה לנו לכן
הנבא ואמרת כה אמר
ארני יהוה יען בלעו שמות
ושאף אתכם מסביב להיותכם
מורשה לשאריت הגוים
ותעלו על שפת לשון ודבת
עם לכן הרי ישראל
שמעו דבר ארני יהוה כה
אמר ארני יהוה להרים
ולגבעות לאפיקים ולגאיות

שניה ו
ק
ל
ל
ל
ל
חס
בסוף
ל
ל
ל
ל

ולתרבות שממות לעריס
חנעבות אשר היו לבז ׃
ולעגל שארית הגוים ׃
אשר מסביבי
לכן כה אמר ארני
יהוה אם לא באש קנאתי
דברתי על שארית הגוים
ועל אדום כלה אשר
נתנו את ארצי לחס ׃ ל
למורשה בשמחת כל לב
בשאט נפש למען מגרשה
לבז לכן הנבא על אדמת
ישראל ואמרת להרים ׃
בעות לאפיקים ולגאיות
כה אמר ארני יהוה הנני
בקנאתי ובחמתי דברתי יען
כלמת גוים נשאתם לכן
כה אמר ארני יהוה אני ׃
נשאתי את יד אם לא ׃
הגוים אשר לכם מסביב ׃
המה כלמתם ישאו ואתם
הרי ישראל ענפכם תתנו
ופריכם תשאו לעמי ישראל
כי קרבו לבוא ׃ כי הנני
אליכם ופניתי אליכם ועבדתם
ומרעתם וירבתי עליכם ׃
אדם כל בית ישראל כלה
ונשבו הערים והתרבות ׃ ל
תבנינה והרבותי עליכם ׃
אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתי
אתכם כקדמותיכם והטבתי
מראשתיכם וידעתם כי אני
יהוה והולכתי עליכם אדם
את עמי ישראל וירשוך ׃
והיית להם לנחלה ולא ל
תוסף עוד לשכלם
כה אמר ארני יהוה
יען אמרים לכם אכלת ׃
אדם אתה ומשכלת גויך
היית לבן אדם לא תכשלי עוד
עוד וגויך לא תכשלי עוד
נאם ארני יהוה ולא אשמיע
אליך עוד כלמת הגוים ׃ ל
וחרפת עמים לא תשאי ׃
עוד וגויך לא תכשלי עוד
נאם ארני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם בית ישראל
ישבים על אדמתם וטמאו
אותה בדרכם ובעלילותם
כטמאת הנדה היתה דרכם
לפני ואשפך חמתי עליהם
על הדם אשר שפכו על
הארץ ובגלוליהם טמאוה
ואפיץ אתם בגוים ויזרו
בארצות כדרכם וכעלילותם
שפטתים ויבו אל הגוים
אשר באו שם ויחללו את
שם קדשי באמר להם ׃
עם יהוה אלה ומארצו
יצאו ואחמל על שם ל
קדשי אשר חללו בית
ישראל בגוים אשר באו
שמה לכן אמר
לבית ישראל כה אמר ארני
יהוה לא למענכם אני עשה
בית ישראל כי אם לשם
קדשי אשר חללתם בגוים
אשר באתם שם וקדשתי
את שמי הגדול המחלל ל
בגוים אשר חללתם בתוכם
וידעו הגוים כי אני יהוה נאם
ארני יהוה בהקדשי בכם ל
לעיניהם ולקחתי אתכם ׃
מן הגוים וקבצתי אתכם מ
מכל הארצות והבאתי
אתכם אל אדמתכם וזרקתי
עליכם מים טהורים וטהרתם
מכל טמאותיכם ומכל ׃
גלוליכם אטהר אתכם ונתתי
לכם לב חדש ורוח חדשה ׃

ואמר ל׳ בערב קדיש ישראל וכוכבים שבוסא׳ ׃
קדשו ב׳ כי קדשו לבוא כי קדשו טבנוד׳ ׃ ׃ ׃

באמר ג׳ חס׳ באמר יהוה אלי דקחל באמר להם עבי יהוה אלה אלה כל היהוד איד אלהיך׳ ׃ וחד ויחי באמר׳
אל אדמתכם וה שבב אתכם אל אדמתכם ואבאתי אתכם אל אדמתכם׳ ׃ ׃

ביאה שם ל׳ ויהוה הוסנגה בי על דבריכם בסו ויבשו לכל ישראל ויחי בבאן הנבשטר אל הביעיה ולן מיחד
עלים הנחי להם לפקדש לפנין וסס ד מזד הבמחר באמר להם ארשדי ישרין למענכם׳ ׃ ׃ ׃

רטחדיהב ב׳ וכבסיהם בבריבטי בזדם ויריקתי על
טהרה׳ ג׳ ויריקתי כי הטהרו וטהרו אמרי בעה

ויצאו ה׳ השרעי שאול לשלום ב׳ בו הנשבעים
ודרכו מראשו ומאד ויחללו׳ ס׳

והארבות. ב׳ הייתם נגו עדן כיצאן ס׳ ; ויאמר אלי ה׳ בט׳ ב׳ בסוף שא׳ נא עמיה ראה הנני שאר אפל חריאחר אוסר ויחר
נא בקיר הנבא והריח וחסרו ויסר הלקוש ס׳ ; הכיחני ב׳ ומל בחיל הבק עד אל חדבנה ס׳ ;

אתן בקרבכם וחסרתי את
לבב האבן מבשרכם ונתתי
לכם לב בשר ואתרוחי
אתן בקרבכם ועשיתי את
אשר בחקותי תלכו ומשפטי
תשמרו ועשיתם ויושבתם
בארץ אשר נתתי לאבתיכם
והיתם לי לעם ואנכי אהיה
לכם לאלהים והושעתי
אתכם מכל טמאותיכם
וקראתי אל הדגן והרביתי
אתו ולא אתן עליכם רעב
והרביתי את פרי העץ ל
ותנובת השדה למען אשר
לא תקחו עוד חרפת רעב
בגוים וזכרתם את דרכיכם
הרעים ומעלליכם אשר
לא טובים ונקטתם בפניכם
על עונתיכם ועל תועבותיכם
לא למענכם אני עשה
נאם אדני יהוה ידע לכם
בושו וחפרו מדרכיכם בית
ישראל כה אמר
אדני יהוה ביום טהרי אתכם
מכל עונותיכם והושבתי את
הערים ונבנו החרבות והארץ
הנשמה תעבד תחת אשר

היתה שממה לעיני כל עוברי
ואמרו הארץ ההי הזאת נשמה
היתה כגן עדן והערים
החרבות והנשמות והנהרסות
בצורות ישבו ויראו הגוים
אשר ישארו סביבותיכם כי
אני יהוה בניתי הנהרסות נטעתי
הנשמה אני יהוה דברתי
ועשיתי כה אמר
אדני יהוה עוד זאת אדרש
לבית ישראל לעשות להם
ארבה אתם כצאן אדם
כצאן קדשים כצאן
ירושלם במועדיה כן תהיינה
הערים החרבות מלאות
צאן אדם ויד עבו אני יהוה
היתה עלי יד יהוה
ויצאני ברוח יהוה ויניחני
בתוך הבקעה והיא מלאה
עצמות והעבירני עליהם
סביב סביב והנה רבות מאד
על פני הבקעה והנה יבשות
מאד ויאמר אלי בן אדם
התחיינה העצמות האלה ואמרתי
יהוה אתה ידעת ויאמר אלי
הנבא על העצמות האלה
ואמרת אליהם העצמות

היבשות שמעו דבר יהוה
כה אמר אדני יהוה לעצמות
האלה הנה אני מביא בכם
רוח והייתם ונתתי עליכם
גדים והעלתי עליכם בשר
וקרמתי עליכם עור ונתתי
בכם רוח והייתם וידעתם
כי אני יהוה ונבאתי כאשר
צויתי ויהי כהנבאי והנה
רעשות קול ויקרבו עצם אל עצמו
וראיתי והנה
עליהם גדים ובשר עלה
ויקרם עליהם עור מלמעלה
ורוח אין בהם ויאמר אלי
הנבא אל הרוח הנבא בן
אדם ואמרת אל הרוח כה
אמר אדני יהוה מארבע
רוחות בא הרוח ופוחו
בהרגים האלה ויחיו
והנבאתי כאשר צוה אתי
ותבא בהם הרוח ויעמדו על
רגליהם חיל גדול מאד מאד
ויאמר אלי בן
אדם העצמות האלה כל בית
ישראל המה הנה אמרים
יבשו עצמותינו ואבדה
תקותנו נגזרנו לנו ונבא

ויאמר אלי ה׳ בט׳ ב׳ בסוף שא׳ נא עמיה ראה הנני שאר אפל חריאחר אוסר ויחר
נא בקיר הנבא והריח וחסרו ויסר הלקוש ס׳ ; הכיחני ב׳ ומל בחיל הבק עד אל חדבנה ס׳ ;

והארץ ה׳ ראש פעמים חדרה ישרו ובחדש חדש ומכר ליבמיטה ונעבר בחדש ארץ חדרים חנבלי חנטר חנשמה 8 חדר הגרים אשר ושדרחדה ס׳ ; ורעיתי יב׳ ותסחרני וחגרתי בדיקה לבית
גבה ותלין ס׳ אין שוב כשרין אול כל מעשה ב׳ אמטרי ב׳ בו ימיאל ישראל ס׳ ; ואבריח ב׳ חכמות חכמיה שאר ויכיחו ס׳ ; ותחלש ב׳ ומל הנה אני מביא בכם ויקרמתי עליכם
ובשרי ויחיו בכם ס׳ ;

ואמדתי אליהם כה אמר
ארני יהוה הנה אני פתח
את קברותיכם והעליתי
אתכם מקברותיכם עמי
והבאתי אתכם אל אדמת
ישראל וידעתם
כי אני יהוה בפתחי את
קברותיכם ובהעלותי
אתכם מקברותיכם עמי
ונתתי רוחי בכם וחייתם
והנחתי אתכם על אדמתכם
וידעתם כי אני יהוה דברתי
ועשיתי נאם יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
ואתה בן אדם קח לך עץ
אחד וכתב עליו ליהודה
ולבני ישראל חברו ולקח
עץ אחד וכתב עליו ליוסף
עץ אפרים וכל בית ישראל
חברו וקרב אתם אחד
אל אחד לך לעץ אחד והיו
לאחדים בידך וכאשר
יאמרו אליך בני עמך לאמר
הלוא תגיד לנו מה אלה לך
דבר אלהם כה אמר ארני
יהוה הנה אני לקח את עץ
יוסף אשר ביד אפרים

ושבטי ישראל חברו ונתתי
אותם עליו את עץ יהודה
ועשיתים לעץ אחד והיו
אחד בידי והיו העצים
אשר תכתב עליהם בידך
לעיניהם ודבר אליהם כה
אמר ארני יהוה הנה אני
לקח את בני ישראל מבין
הגוים אשר הלכו שם
וקבצתי אתם מסביב והבאתי
אותם אל אדמתם ועשיתי
אתם לגוי אחד בארץ בהרי
ישראל ומלך אחד יהיה ל
כלם למלך ולא יהיו עוד
לשני גוים ולא יחיו עוד ל
שתי ממלכות עוד ולא
יטמאו עוד בגלוליהם
ובשקוציהם ובכל פשעיהם
והושעתי אתם מכל
מושבתיהם אשר חטאו
בהם וטהרתי אותם והיו לי
לעם ואני אהיה להם ל
לאלהים ועבדי דוד מלך
עליהם ורועה אחד יהיו
לכלם ובמשפטי ילכו
וחקתי ישמרו ועשו אותם
וישבו על האדמה אשר נתתי

לעבדי ליעקב אשר ישבו
בה אבותיכם וישבו עליה
הם ובניהם ובני בניהם
עד עולם ודוד עבדי נשיא
להם לעולם וכרתי להם
ברית שלום ברית עולם
יהיה אותם ונתתים והרביתי
אותם ונתתי את מקדשי
בתוכם לעולם והיה משכני
עליהם והיתי להם לאלהים
והמה יהיו לי לעם וידעו
הגוים כי אני יהוה מקדש
אתי שראל בהיות מקדשי
בתוכם לעולם
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם שים פניך
אל גוג ארץ המגוג נשיא
ראש משך ותבל והנבא
עליו ואמרת כה אמר
ארני יהוה הנני אליך גוג
נשיא ראש משך ותבל
ושובבתיך ונתתי חחים
בלחייך והוצאתי אותך
ואת כל חילך סוסים ופרשים
לבשי מכלול כלם קהל רב
צנה ומגן תפשי חרבות כלם
פרס כוש ופוט אתם כלם

מגן וכובע גמר וכל אנפיה
בית תגרמה ירמתי עפון
ואתר לאנפי עמים רבים
אתי חכון תכון לה אנתה
כל קנה חנקטלים עלך
והיית לחם לכל שמר ממים
רבים תעקד באחרית
השנים תבוא אל ארץ
משובבת מחרב מקבצת
מעמים רבים על הרי
ישראל אשר היו לחרבה
תמיד והיא מעמים הוצאה
ושבו לבטח כל יושבת
כשאתם אבעט לכל סביבות
הארץ תהיה אתה וכל
אנפיך ועמים רבים
אותך כה אמר
ארני יהוה ותמה הבשם ההוא
ועלו דברים על לבך
וחשבת מחשבת רעה
ואמרת אעלה על ארץ
פרזות אבא אל שקטים
ישבי לבטח כלם ישבים
באין חומה ובריח ודלתים
אין להם לשלל שלל
ולבזז לבז שבת ואל עם
חרבות נושבות ואל עם

מאסף מגוים עשה מקנה
וקנין ישבי על טבור הארץ
שבא ודן וסחרי תרשיש
וכל כפריה יאמרו לך
הלשלל שלל אתה בא
הלבזז הקהלת קהלך
לשאת כסף וזהב לקחת
מקנה וקנין לשלל שלל
גדול לבזז חנבא
בן אדם ואמרת לגוג כה
אמר ארני יהוה הלא ביום
ההוא בשבת עמי ישראל
לבטח תדע ובאת ממקומך
מירכתי צפון אתה ועמים
רבים אתך רכבי סוסים
כלם קהל גדול וחיל רב
ועלית על עמי ישראל
כענן לכסות הארץ
באחרית הימים תהיה
ותבאותיך על ארצי למען
ידעת הגוים אותי בהקדשי
בך לעיניהם גוג
כה אמר ארני
יהוה הלא הוא אשר
דברתי בימים קדמונים ביד
עבדי נביאי ישראל הנבאים
בימים ההם שנים להביא

אותך עליהם
והיה ביום ההוא
ביום בוא גוג על אדמת
ישראל נאם ארני יהוה
תעלה חמתי באפי וקנאתי
באש עברתי דברתי אם לא
ביום ההוא היה רעש
גדול על אדמת ישראל
ורעשו מפני דגי הים ועוף
השמים וחית השדה וכל
הרמש הרמש על האדמה
וכל האדם אשר על פני
האדמה ונהרסו ההרים
ונפלו המדרגות וכל חומה
לארץ תפול וקרא אתי
עליו לכל הרי חרב נאם
ארני יהוה חרב איש באחיו
תהיה ונשפטתי אתו
בדבר ודם ובגשם שוטף
ואבני אלגביש אשגיר
אמטיר עליו ועל אגפיו
ועל עמים רבים אשר אתו
והתגדלתי והתקדשתי
והודעתי לעיני גוים רבים
וידעו כי אני יהוה
ואתה בן אדם הנבא
על גוג ואמרת כה אמר

ז׳ מגן ויש מהגלגל ולגל וכל הארץ בסיים יקרל כל פרי לגן ינקו וכל אחנסיו הרעים הנשמו ולא הלקו
הרעבה לשמי יקם הרעבה הזאת ולבדי. שמראלי ב׳ נמוד לרעב ימיכם אל גבי הכמים קרשקאריד שלו׳:

ב׳ ישראל שרי ישראל׳ ה׳ שלו׳ ב׳
כי בזו עלה באה ורוח הרשע ושמחה ד׳ ה׳:

וחביאמזמך ב׳ חד חס׳ וחד מ׳ל ועלוה שלעמי
ושבמיך ושישאמיך׳ ה׳:

ובאו ב׳ ומנסון והנגשו והזרו והאמצו
משביב עשו ובראו כל הגרים : ס :

ביד ירמיהו ב׳ ואונגס ביד ירמיהו ויתנכס
ביד ירמיהו דיגוראי : ס :

ואמרתי ב׳ חס על אשר מרעל ביד ראמתי
כטמאו וכמרעותם : ס :

ארני יהוה הנני אליך בגוי
נשיא ראשם שך ותבל :
ושבתיך ושאתיך על
והעריתיך מרבתי עפון
והבאותיך על חרי ישראל
וחביתי קשתך מיד שמאלך
וחציך מיד ימינך אפיל :
חרי ישראל תפול אתה וכל
אגפיך ועמים אשר אתך
לעיט עפור בל כנף וחית
השדה נתתיך לאכלה : על
פני השדה תפול כי אני
דברתי נאם ארני יהוה : שלח
ושלחתי אש במגוג וביושבי
האיים לבטח ויד עוביאני
יהוה : ואת שם קדשי
אודיע בתוך עמי ישראל
ולא אחל את שם קדשי
עוד ויד הגוים ידעו כי אני
יהוה קדוש בישראל : הנה
באה ונהיתה נאם ארני
יהוה היא היום אשר דברתי :
ויצאו ישבי ערי ישראל
ובערו והשיקו בנשק ומגן
ומגנה בקשת וברמח ובמקל
יד וברמח ובערו בהם אש
שבע שנים : ולא ישאו

עצים מן השדה ולא יחטבו
מן היערים כי בנשק יבערו
את ושללו את שלליהם
ובזו את בזיהם נאם ארני
יהוה : והיה ביום
ההוא אתן לגוג מקום שם
קבר בישראל גיא עברים
קדמת הים וחסמת היא
את עברים וקברו שם
את גוג ואת כל המונה :
וקראו גיא המון גוג : ל
וקברום בית ישראל למען
טהר את הארץ שבעה
חדשים : וקברו כל עם
הארץ והיה להם לשם
הכבדי נאם ארני יהוה : ש
ואנשי תמיד יבדילו עברים
בארץ מקברים את העברים
את הנותרים על פני הארץ
לטהרה מקצה שבעה
חדשים יחקרו : ועברו
העברים בארץ וראה עצם
אדם ובנה אצלו ציון עד
קברו אתו המקברים אל
גיא המון גוגים : שם עיר
המונה וטהרו הארץ :
ואתה בן אדם כה אמר

ארני יהוה אמר לעפור
כל כנף ולכל חית השדה
הקבצו ובאו האספו :
מסביב על זבחי אשר אני
זבח לכם זבח גדול על הרי
ישראל ואכלתם בשר :
ושתיתם דם : בשר גבורים
תאכלו ודם נשיאי הארץ
תשתו אילים כרים ועתודים
פרים מריאי בשן כלם :
ואכלתם חלב לשבעה :
ושתיתם דם לשכרון מזבחי
אשר זבחתי לכם : ושבעתם
על שלחני מסוס ורכב גבור
וכל איש מלחמה נאם :
ארני יהוה : ונתתי את כבודי
בגוים וראו כל הגוים את
משפטי אשר עשיתי ואת
ידי אשר שמתי בהם : ודע
בית ישראל כי אני יהוה
אלהיהם מהיום ההוא :
והלאה : ידעו הגוים כי בעונם
גלו בית ישראל על אשר
מעלו בי ואסתר פני מהם
ואתנם ביד צריהם ויפלו
בחרב כלם : כטמאתם
וכפשעיהם עשיתי אתם

ואלף ד׳ משמרין אלף ב׳ בנביא בפ״ים
ואלף ועמדיים ומהיה אותך לאלים: ס׳

כל עניית חבמות ויחזקאל אל פני בני מין ל׳ עלפנו ועל פני השערים ודאמירון כי אתך ולשקות ואמרשול אלפים
המטר ביחב והמיטר לנשראל מעיין דפסוקא ס׳: ובכל קרייה דמשמרון ב׳ מ׳ ט׳ אל פני ראל פני: ס׳

ואסתר פני מחס׳
לכן כה אמר אדני
יהוה עתה אשיב את שבית
ועקבו והרחמתי בל בית
ישראל וקנאתי לשם ל׳
קדשי ונשוא את כלמתם
ואת כל מעלם אשר מעלו
ביבשבתם על אדמתם ל׳
לבטח ואין מחריד בשובבי
אותם מן העמים וקבצתי
אתם מארצות איביהם
ונקדשתי בם לעמי הגוים
רבים וידעו כי אני יהוה
אלהיהם בהגלותי אתם אל
הגוים וכנסתים על אדמתם
ולא אותיר עוד מהם שם
ולא אסתיר עוד פני מהם
אשר שפכתי את רוחי על
בית ישראל נאם אדני יהוה
בעשרים וחמש שנה לגלותנו
בראשית השנה בעשור לחדש
בארבע עשרה שנה אחר
אשר הכתה העיר בעצם
היום ההוא היתה עליו יהוה
ויבא אתי שמה במראות
אלהים הבי אני אל ארץ
ישראל ויניחני אל הר גבה
מאד ועליו כמבנה עיר מ׳
מנגב ויבא אותי שמה והנה
איש מראהו כמראה נחשת
ופתיל פשתים בידו וקנה
המדה והוא עמד בשער
וידבר אלי האיש בואלם
ראה בעיניך ובאזניך שמע
ושים לבך לכל אשר אני
מראה אותך כי למען
הראותכה הבאתה הנה
הגד את כל אשר אתה רואה
לבית ישראל והנה חומה
מחוץ לבית סביב סביב
וביד האיש קנה המדה
שש אמות באמה וטפח
ומד את רחב הבנין קנה
אחד וקומה קנה אחד
ובא אל שער אשר פניו
דרך הקדים וימה חוי על במעלותיו
ומד את סף השער קנה
אחד רחב ואת סף אחד
קנה אחד רחב והתאים
אחד ארך וקנה אחד רחב
ובין התאים חמש אמות
וסף השער מאצל אולם
השער מחבית קנה אחד
ומד את אולם השער מ׳
מחבית קנה אחר ומראת
אלם השער שמנה אמות
ואלו שתים אמות ואלם
השער מחבית ותאי השער
דרך הקדים שלשה מפה
ושלשה מפה מדה אחת
לשלשתם ומדה אחת לי
לאילם מפה ומפו ומראת
רחב פתח השער עשר
אמות ארך השער שלוש
עשרה אמות וגבול לפני
התאות אמה אחת ואמה
אחת גבול מפה והתאים
אמות מפו ששה אמות מפו
ומד את השער מגג התא
לגגו רחב עשרים וחמש
אמות פתח נגד פתח ועשה
את אילים ששים אמה
ואל אילם חצר השער
סביב סביב ועל פנים השער
היאתון על לפני אלם
השער הפנימי חמשים
אמה וחלונות אטמות אל
התאים ואל אילמה לי
לפנימה לשער סביב
סביב וכן לאלמות וחלונות

אולם ה׳ מל במ׳ כל עניית חבמות אלם חס׳ בר מין ל׳ ומשמרין וקף חשער ועד עבן ושל אחויו ובא הנשרא דיך
אולם ושעי ובבא הנשרא: ס׳: ודראונמה ב׳ חד מל וחד חס׳ ראלם בעבורי כי למען חדראומה בזעיי מל׳ ס׳:

במראות ל׳ ב׳ מל וב׳ חס׳ חלי לחי ודצב אדות
ויושלימה במראות אלהיום: ס׳:

סביב סביב לפנימה ואל
איל תמרים ויביאני אל
החצר החיצונה והנה לשכות
ורצפה עשוי לחצר סביב
סביב שלשים לשכות אל הרצפה
וחד רצפה אל כתף השערים
לעמת ארך השערים
חד רצפה התחתונה ומד
רחב מלפני השער התחתונה
לפני החצר הפנימי מחוץ
מאה אמה הקדים וחצפון
והשער אשר פניו דרך
הצפון לחצר החיצונה
מדד ארכו ורחבו ותאו
שלשה מפו ושלשה מפו
ואילו ואלמו היה כמדת
השער הראשון חמשים
אמה ארכו ורחב חמש
ועשרים באמה והלונו
ואלמו ותמרו כמדת השער
אשר פניו דרך הקדים
ובמעלות שבע יעלו בו
ואלמו לפניהם והשער לחצר
הפנימית נגד השער לצפון
ולקדים ומד משער אל
שער מאה אמה ולחצר
דרך הדרום והנה שער דרך
הדרום ומדד אלו ואלמו
כמדות האלה ותאו ואלו
ואלמו כמדות האלה
ולו חלונים סביב
סביב חמשים אמה ארך
ורחב עשרים וחמש אמות
ואלמות סביב סביב ארך
חמש ועשרים אמה ורחב
חמש אמות ואלמו אל
החצר החיצונה ותמרים אל
אלו ומעלות שמונה מעלו
ויביאני אל החצר הפנימי
ודרך הקדים ומד את השער
כמדות האלה ותאו ואלו

ואלמו כמדות האלה וחלונות
לו ולאלמו סביב סביב ארך
חמשים אמה ורחב חמש
ועשרים אמה ואלמו
לחצר החיצונה ותמרים
אל אלו מפו ומפו ושמנה
מעלות מעלו ויביאני אל
שער הצפון ומדד כמדות
האלה תאו אלו ואלמו
וחלונות לו סביב סביב
ארך חמשים אמה ורחב
חמש ועשרים אמה ואלו
לחצר החיצונה ותמרים
אל אלו מפו ומפו ושמנה
מעלות מעלו
ופתחה באיליה שערים
שם יריחו אתה עלה אל
ובאלם השער שמנה שלחנות
מפו ושמנה שלחנות מפה
לשחוט אליהם העלה
והחטאת והאשם ואל
הכתף מחוצה לעלה לפתח
השער הצפונה שמנה ארבע
שלחנות ואל הכתף האחרת
אשר לאלם השער שמנה
שלחנות ארבעה שלחנות
מפה ואר בעה שלחנות מפה

לעולה ז׳ קדע׳ האות חסרה כל הבקדי וגם עליה
ליבב ראוי הבקדי ואחבעי: ס׳

דרך הדרום ז׳ ומשמעותן וחלכם דרך הדרום שמים בדרשי לזמי הפנמי שנחים בו רפכיהם דרך הדרום דרך
הדרשכה אשרי פניו הכשרה הל שמרים: קדמים הדקדמים ב׳ ואמר הלשכה: ס׳

לפתח השער שמנה אל
שלחנות אליהם שלחנו:
וארבעה שלחנות לעלה
אבני גזית ארך אמה אחת
ורחב אמה אחת וחצי
וגבה אמה אחת אליהם
וימרו את הכלים אשר
ושחטו אותה עולתם ותנסם
ודם שפכים טפח אחד מכסה
בבית סביב סביב ואל
ס שלחנות בשר הקרבן:
ומחוצה לשער הפנימי
לשכות שרים בחצר הפנימי
אשר אל יסף שער הצפון
ופניהם דרך הדרום אחד
אל יסף שער הקדים פנים
דרך הצפון ודבר אל זה
הל שבה אשר פנה דרך
תדרוש לבהנים שמרי
משמרת הבית ומזבח שבה
אשר פנה דרך הצפון
לבהנים שמרי משמרת
הממונים בני צדוק
הקרבים מבני לוי אל יהוה
לשרתו ומדו את יהוה צר
ארך מאה אמה ורחב מאה
אמה מרבעת והמזבח לפני

הבית ובא אל אל הבית
ומד אל אלם חמש אמות
מפה וחמש אמות מפה
ורחב השער שלש אמות
מפו ושלש אמות מפו:
ארך האלם עשרים אמה
ורחב עשתי עשרה אמה
ובמעלות אשר יעלו אליו
ועמדים אל האילים אחד
מפה ואחד מפה ובאתי
אל החיצון ומדו אותו אילים
שש אמות רחב מפו ששן
אמות רחב מפו רחב האחד
ורחב הפתח עשר אמות
וכתפות הפתח חמש אמות
מפו וחמש אמות מפו ומד
ארכו ארבעים אמה ורחב
עשרים אמה ובא לפנימה
ומד אל הפתח שתים אמות
והפתח שש אמות ורחב
הפתח שבע אמות ומד
את ארכו עשרים אמה
ורחב עשרים אמה אל פני
החיצון אמר אל והקדש
הקדשים ומד קיר הבית
שש אמות
ורחב הצלע ארבע אמות

סביב סביב לבית סביב
והצלעות צלע אל צלע
שלוש ושלשים פעמים
ובאות בקיר אשר לבית
לצלעות סביב סביב להיות
אחזים ולא יהיו אחזים
בקיר הבית והרחבה ונסבה
למעלה למעלה לצלעות
כי מוסב הבית למעלה
למעלה סביב סביב לבית
על כן רחב לבית למעלה
וכן התרחבה למעלה על
המעלות לתחתונה ועלה על
לבית גבה סביב סביב
מיסדותה צלעות מלו
הקנה שש אמות אמה
רחב הקיר אשר לצלע
אל החוץ חמש אמות
ואשר מנח בית צלעות
אשר לבית ובין הלשכות
רחב עשרים אמה סביב
לבית סביב סביב ופתח
הצלע למנח פתח אחד
דרך הצפון ופתח אחד
לדרום ורחב מקום המנח
חמש אמות סביב סביב
והבנין אשר אל פני הגזרה

ופתח ה׳ ופתח הרחבה ופתח אחד לרוחב הצלע ופתח הרחבה ולתחתון הרחבה: פ׳ ס׳

ויאמר לי את הים הגדול ויראיני מדרוקריים לך ויראיני ויבא עלחים בדרים ויראיני לבוש ויראיני אני שרש ויראיני
ויאמרלי אין טוב ויראיני אני אוכל לי עמלי אל כל מעשה הארלהים כי אוכסד אמכל ב בו ויראיני אני דיטאל ואמ׳ס׳

פ אתו ארך חמש רחב שבע עשר
אמה וקיר חבנין חמש
אמות רחב סביב סביב
וארבעת שערים אמה ומחד
אתחבי ארך מאה אמה
והגזרה וחבניה וקירותיה
ארך מאה אמה ורחב
פני הבית והגזרה לקדים
מאה אמה ומחד ארך
הבנין אל פני הגזרה אשר
על אחריה ואתוקיהא
מפו ומפו מאה אמה והחיל
הפנימי וארמי החצר הספים
והחלונים אטמות
והאתקים סביב לשלשתם
נגד הסף שרוף עץ סביב
סביב והארץ ער החלונות
והחלונות מכסות ער מעל
הפתח ער הבית הפנימי
ולחוץ ואל כל החיצון סביב
סביב בפנים ובחוץ עזן מדות
ועשוי כרובים ותמרים ותמרה
בין כרוב לכרוב שנים פנים
לכרוב יפני ארם אל התמרה
מפו ומפו לפיר אל התמרה
מפו עשוי אל כל הבית סביב
סביב מחוץ ער מעל

הפתח הסף רבים והתמרים
עשוים וקיר החוץ כל החיל
מזוזות רבעה ופנים קדש
המראה כמראה המזבח
עץ שלוש אמות גבהו
וארכו שתים אמות
ומקצעותיו לו וארכו
וקירותיו עץ ויאמר אליו
השלחן אשר לפני יהוה
ושתים הדלתות לחיכל ולקדש
ושתים הדלתות לשתים דלתות
מעגלות הדלתות שתים לדלת אחת
ושתים דלתות לאחרות ויעשו
אליהן אל הדלתות החיכל
כרובים ותמרים כאשר
עשוים לקירות ועב עץ
אל פני האולם מחוץ
והחלונים אטמות ותמרים
מפו ומפו אל כתפות האולם
וצלעות הבית עבים
ויצאנו אל החצר החיצונה
הדרך הרה הצפון ובאנו
אל הלשכה אשר נגד
הגזרה אשר נגד הבנין אל
הצפון אל פני ארך אמות
חמאה פתח הצפון ורחב
חמשים אמות נגד העשרים

אשר לחצר הפנימית נגד
רצפה אשר לחצר החיצונה
אתקים אל פנים אתקים
בשלשים ולפני הלשכות
מהלך עשר אמות רחב
אל הפנימית הרך אמה
אחת ופתחיהם לצפון
והלשכות העליונות קצרות
כי יוכלו אתקים מהנה
מהתחתונות ומהתבנית הבנין
כי משלשות הנה ואין להן
עמודים כעמודי החצרות
על כן נאצל מהתחתונות
ומהתיכנות מהארץ ונדר
אשר לחוץ לעמת
הלשכות הרך רוחב
החצונה אל פני הלשכות
ארכו חמשים אמה כי
ארך הלשכות אשר לחצר
החצונה חמשים אמה והנה
על פני החיכל מאה אמה
ומתחתה לשכות אלה
המבאים מהקדים בבאו
להנה מהחצר החצונה
ברחב גדר החצר הרך
הקדים אל פני המגרה ואל
פני הבנין לשכות ודרך

ויקל כנגד הכרובים רשבוני וחבורי על רשלאבר הדיעטו פסב ואלמו אל חיבי ריחוטי וגזיר אשר לחרן מי
הלשכות הדדיעטו בטב ומיטות הלשכות הדיעטו כטב רשאיא הדי יעטו סעב :ס:

מחסר ה׳ קשוקי יסרים ושפעיין פרשלשות בעיריה נשבריקבחי לרן ויבטיחמי ס׳ לחרן לי אריטאמו בא ויחסר ב בו
פניאשכן לשיליחן בטות צלשני ומיטנ ויפסדין ודומה ולפיל הלשכות הקדשמי פרשלשות כיבאן ויזכר ומיטב בשר
הלן הדודי :ס:

מפרשיאר ה׳ אשרי הדיאמו סבדי ופני הקדיש
ומפרשיאר ב בו :ס:

לפניהם כמראה חלשכות
אשר ירדן הצפון כארכו
ורחבו וכל מוצאיהן ובמשפטיהן
ובפתחיהן ובפתחי חלשכות
אשר ירדן הדרום פתח
בראשו ירדן בפני
הגרות הגנה ירדן הקדרים
בבואן ויאמר אליל שמות
הצפון לשכות הדרום אשר
אל פני הגזרה הנה לשכות
הקדש אשר יאכלו שם
הכהנים אשר קרובים ליהוה
קדשי הקדשים שם יניחו
קדשי הקדשים והמנחה
והחטאת והאשם כי
המקום קדש הוא
הכהנים ולא יצאו מהקדש
אל החצר החיצונה ושם
יניחו בגדיהם אשר ישרתו
בהם כי קדש הנה ולבשו
בגדים אחרים וקרבו אל
אשר לעם יכלה את מדות
הבית הפנימי והוציאו אל דרך
השער אשר פניו דרך הקדים
הקדים ומדדו סביב סביב
מזרח רוח הקדים בקנה
המדה חמש אמות קנים
בקנה המדה סביב מדר
את רוח הדרום מדר חמש
מאות קנים בקנה המדה
סבב אל רוח תיס מדר חמש
מאות קנים בקנה המדה
לארבע רוחות מדדו חומה
לו סביב סביב ארך חמש
מאות ורחב חמש מאות
להבדיל בין הקדש לחל
ויולכני אל השער שער
אשר פנה דרך הקדים
והנה כבוד אלהי ישראל
בא מדרך הקדים וקולו
כקול מים רבים והארץ
האירה מכבודו וכמראה
המראה אשר ראיתי
כמראה אשר ראיתי בבאי
לשחת את העיר ומראות
כמראה אשר ראיתי אל נהר
כבר ואפל אל פני וכבוד
יהוה בא אל הבית דרך
שער אשר פניו דרך הקדים
ותשאני רוח ותבאני אל
החצר הפנימי והנה מלא
כבוד יהוה הבית ואשמע

מדבר אלי מהבית ואיש
חיה עמד אצלי ויאמר
אלי בן אדם את מקום
כסאי ואת מקום כפות
רגלי אשר אשכן שם
בתוך בני ישראל לעולם
ולא יטמאו עוד בית
ישראל שם קדשיהם
ומלכיהם בזנותם ובפגרי
מלכיהם במותם בהעתם
ספם את ספי ומזוזתם
אצל מזוזתי והקיר בינו
וביניהם וטמאו את שם
קדשי בתועבותם אשר
עשו ואכל אתם באפי
עתה ירחקו את זנותם
ופגרי מלכיהם ממני
ושכנתי בתוכם לעולם
אתה בן אדם
הגד את בית ישראל את
הבית ויכלמו מעונותיהם
ומדדו את תבנית ואם
נכלמו מכל אשר עשו
צורת הבית ותכונתו ומוצאיו
ומבואיו וכל צורתו ואת
כל חקותיו וכל צורתו וכל
תורתו הודע אותם וכתב

וחטאות ב׳ ושמיטין וחטאת על המזבח
וחטאת אחר ואחטאת את המקדש׳ ס׳

כל לשון שפוך שטני שפך על במי׳ אל גם לו אל שפוך ב׳ שובני חוטר אל שפוך משטני אל שפוך עגל ליך
שיטמני ואל שטיקך׳ אל פט ב׳ וכמיאה המיאון ומיאס אדיך שיעי הצפון׳ וטי בן מקי ב׳ וחקיבעם עלהלוט
שבעון ומיום׳ ס׳

לעמחם ושמרו את כל
עורתו ואת כל חקתיו׳
ועשו אותם זאת תורת
החטאת על ראש חחר׳ כל
גבול סביב סביב קדש ל
קדשים הנה זאת תורת׳
החטאת ואל המזבח
באמות אמה אמה וטפח
וחיקה אמה ואמה רחב׳
וגבולה אל שפתה סביב
זרת האחד וזה גבה המזבח
ומחיקה הארץ ערה עורה
התחתונה שתים אמות׳
ורחב אמה אחת ומהעזרה
הקטנה ערה עורה הגדולה
ארבע אמות ורחב אמה
והחרל ארבע אמות
מהאריאל ולמעלה׳
הקרנות ארבע והאריאל
שתים עשרה ארבע בשתים
עשרה רחב רבוע׳ אל
ארבעת רבעו והעזרה
ארבע עשרה ארך בארבע
עשרה רחב אל ארבעת
רבעה והגבול סביב אותה
חצי אמה והחיקה אמה
סביב ומעלה פעמתקדיש׳

ויאמר אליו בן אדם כה אמר
ארני יהוה אלה החקות׳
המזבח ביום הע עשותו׳ ל
להעלות עליו עולה ולזרק
עליו דם׳ ונתתה אל הכהנים׳
הלוים אשר הם מזרע׳
צדוק הקרבים אלי נאם׳
ארני יהוה לשרתני פר בן
בקר לחטאת וקחת׳
מדמו ונתתה על ארבע׳
קרנתיו ואל ארבע פנות
העזרה ואל הגבול סביב׳
וחטאת אותו וכפרתה׳
ולקחת את הפר החטאת
ושרפו במפקד הבית מחוץ
למקדש שוביום השני תקריב
שעיר עזים תמים לחטאת
וחטאו את המזבח כאשר
חטאו בפר בבל ולקח מחטאת
תקריבו פר בן בקר תמים׳
ואיל מן הצאן תמים׳
והקרבתם לפני יהוה׳
והשליכו הכהנים עליהם
מלח ועלו אותם עלה׳
ליהוה׳ שבעת ימים תעשה
שעיר חטאת ליום ופר בן
בקר ואיל מן הצאן תמימים׳

ויעשו׳ שבעת ימים וכפרו
את המזבח וטהרו אתו׳
ומלאו ידו׳ ויכלו את הימים
והיה ביום השמיני
והלאה יעשו הכהנים על
המזבח את עולתיכם׳
ואת שלמיכם ורצאתי׳
אתכם נאם ארני יהוה׳
וישב אתי דרך
שער המקדש החיצון׳
הפנה קדים והוא סגור׳
ויאמר אלי יהוה השער
הזה סגור יהיה לא יפתח׳
ואיש לא יבא בו כי יהוה׳
אלהי ישראל בא בו והיה
סגור׳ את הנשיא׳
הוא ישב בו לאכל לחם׳
לפני יהוה מדרך אלם׳
השער יבוא דרך
ויצא דרך שער צפון׳
אל פני הבית ואראה והנה׳
מלא כבוד יהוה את הבית׳
יהוה ואפל אל פני ואמר׳
אלי יהוה בן אדם שים לבך׳
וראה בעינך וראזנך שמע׳
את כל אשר אני מדבר אתך
לכל חקות בית יהוה ולכל

תורתו ושמרתם לבד למבוא
חבית בכל מוצאי המקדש:
ואמרתם אל מרי הבית
ישראל לה אמר ארני יהוה
ובלבם מבלתו עבותיכם
בית ישראל בחביאכם בני
נכר ערלי לבו וערלי בשר ל
להיות במקדשי לחללו את
ביתי בהקריבכם את לחמי
חלב ודם ופרו את הבריתי אל
כל תועבותיכם ולא שמרתם
משמרת קדשי ותשימו ל
לשמרים משמרתי במקדשי
לכם כה אמר ארני יהוה כל
בן נכר ערל לב וערל בשר
לא יבוא אל מקדשי לכל בן
נכר אשר בתוך בני ישראל
כי אם הלוים אשר רחקו
מעלי בתעות ישראל אשר
תעו מעלי אחרי גלוליהם
ונשאו עונם והיו בקדשי
משרתים פקדות אל שערי
הבית ומשרתים את הבית
המה ישחטו את העלה ואת
הזבח לעם והמה יעמדו ל
לפניהם לשרתם וגם אשר
ישרתו אותם לפני גלוליהם

והיו לבית ישראל למכשול
עון על כן נשאתי ידי עליהם
נאם ארני יהוה ונשאו עונם
ולא יגשו אלי לכהן ליום לעשות
על כל קדשי אל קדשי
והקדשים ונשאו כלמתם
ותועבותם אשר עשו ועתה
אותם שמרים משמרת הבית
לכל עבדתו ולכל אשר
יעשה בו
והכהנים הלוים בני צדוק
אשר שמרו את משמרת
מקדשי בשגות בני ישראל
מעלי המה יקרבו אלי ל
לשרתני ועמדו לפני להקריב
לי חלב ודם נאם ארני יהוה
המה יבאו אל מקדשי והמה
יקרבו אל שלחני לשרתני
ושמרו את משמרתי והיה
בבאם אל שערי החצר
הפנימית בגדי פשתים ילבשו
ולא יעלה עליהם צמר
בשרתם בשערי החצר
הפנימית ובתוך פאר פשתים
יהיו על ראשם ומכנסי פשתים
יהיו על מתניהם לא יחגרו
בזיעה ובעצתם אל החצר

החוצה אל החצר החיצונה
אל העם ופשטו את בגדיהם
אשר הם משרתים בם
והניחו אותם בלשכת
הקדש ולבשו בגדים אחרים
ולא יקדשו את העם בבגדיהם
וראש לא יגלחו ופרע לא
ישלחו פסום יכסמו את
ראשיהם ויין לא ישתו כל
כהן בבאם אל החצר
הפנימית ואלמנה וגרושה
לא יקחו להם לנשים כי אם
בתולת מזרע בית ישראל
והאלמנה אשר תהיה כ
אלמנה מכהן יקחו ואת עמי
יורו בין קדש לחול ובין טמא
לטהור יודעם ועל ריב המה
יעמדו לשפט לשפט
ושפטוהו ואת תורתי ואת
חקותי בכל מועדי יקדשו ואל
מת אדם לא יבוא לטמאה
כי אם לאב ולאם ולבן ולבת
לאח ולאחות אשר לא היתה
לאיש וטמאו ואחרי טהרתו
שבעת ימים יספרו לו וביום
באו אל הקדש אל החצר

הפנמית לשרת בקדש׃
יקריבו את ארון נאם ארני יהוה׃
והיו הלוים לנחלה אני
נחלתם ואחזה לא תתנו להם
בישראל אני אחזתם המעה
ומזבחתי את אשה המה
יאכלום ובל חרם בישראל
להם יהיה׃ ראשית כל בכורי
כל ובל תרומת כל מכל
תרומותיכם לכהנים יהיה׃
וראשית ערסותיכם תתנו
לכהן להניח ברכה אל ביתך׃
כי נבלה וטרפה מזה עוף
ומן הבהמה לא יאכלו הכהנים׃

ובהפילכם את הארץ בנחלה
תרימו תרומה ליהוה קדש׃
מן הארץ ארך חמשה׃
ועשרים אלף ארך ורחב׃
עשרה אלף קו שחו אבל
גבולה סביב׃ יהיה מזה אל
הקדש חמש מאות בחמש
מאות מרבע סביב וחמשים
אמה מגרש לסביב׃ ומן
המדה תמוד ארך׃
חמשה ועשרים אלף ורחב
עשרת אלפים ובה יהיה׃

חמי קדש קדשים׃
קדש מן הארץ הוא לכהנים
משרתי המקדש יהיה׃
הקרבים לשרת את יהוה׃
והיה להם מקום לבתים׃
ומקדש למקדש וחמשה
ועשרים אלף ארך ועשרת
אלפים רחב יהיה ללוים׃
משרתי הבית לחם לאחזה
עשרים לשכות׃ ואחזתה עיר
תתנו חמשת אלפים רחב׃
וארך חמשה ועשרים אלף
לעמת תרומת הקדש לכל
בית ישראל יהוה׃ ולנשיא
מזה ומזה לתרומת הקדש
ולאחזת העיר אל פני תרומת
הקדש ואל פני אחזת עיר
מפאת ים מה ומפאת קדמה
קדימה וארך לעמת אחד
החלקים מגבול ים אל גבול
קדימה׃ לארץ יהיה לו׃
לאחזה בישראל ולא יונו׃
עוד נשיאי את עמי הארץ
יתנו לבית ישראל לשבטיהם׃
כה אמר ארני יהוה
רב לכם נשיאי ישראל חמס
ושד הסירו ומשפט וצדקה

עשו חרימו גרשתיכם מעל
עמי נאם ארני יהוה׃ מאזני
צדק ואיפת צדק ובת צדק
יהיו לכם׃ האיפה והבת תכן
אחד יהיה לשאת מעשר
החמר הבת ועשרת החמר
האיפה אל החמר יהיה׃
מתכנתו׃ והשקל עשרים גרה
עשרים שקלים חמשה׃
ועשרים שקלים עשרה
וחמשה שקל המנה יהיה
לכם׃ ואת התרומה אשר
תרימו ששית האיפה מהמר
החטים וששית האיפה
מהמר השערים׃ וחק השמן
הבת השמן מעשר הבת מן
הכר עשרת הבתים חמר כי
עשרת הבתים חמר׃ ושה׃
אחת מדה צאן מן המאתים
ממשקה ישראל למנחה׃
ולעולה ולשלמים לכפר
עליהם נאם ארני יהוה׃ כל
העם הארץ יהיו אל התרומה
הזאת לנשיא בישראל׃ ועל
הנשיא יהיה העלות והמנחה
והנסך בחגים ובחדשים׃
ובשבתות בכל מועדי בית

מן ג׳ ראש פסוק בוט׳ עין ראיין׳ והיא מן הכרומה מן השמים׃ וכל בריאיה לכהשון בר׳ מן ה׳ ומן ראש פסוק ומן העם הדלים ומן ד׳ שדי הבוד ומן אז ומן המיה׃
של דגיה דעיהוה ומאי ים דמאודין בר׳ מן הר׳ מן קדמי׳ והסדנים דישויא הישלישה הדשלישים בר׳ ע שמעון ולוי המלהנדכאים ובנחמה וכל שאנ׳ קדיש מן ראש פסו׳

ישראל חוא ויעשה את
חטאת ואת חמנחה ואת
העולה ואת חשלמים לכפר
בעד בית ישראל
כאשר צוה יהוה
בראשון כאחד לחדש תקח
פר בן בקר תמים וחטאת
המקדש ולקח מדם
חחטאת ונתן אל מזוזות חבית
ואל ארבעת פנות העזרה
למזבח ועל מזוזות שער החצר
הפנימית וכן תעשה בשבעה
בחדש מאחד לחדש ומפתי
וכפרתם את הבית בראשון
בארבעה עשר יום לחדש
ויהיה לכם הפסח חג שבעות
ימים מצות יאכל ועשה
הנשיא ביום החוא בעדו ובעד
כל עם הארץ פר חטאת
ושבעת ימי החג יעשה עולה
ליהוה שבעת פרים ושבעת
אילים תמימם ליום שבעת
הימים וחטאת שעיר עזים
ליום ומנחה איפה לפר
ואיפה לאיל יעשה ושמן חין
לאיפה בשבי לי בחמשה
עשר יום לחדש בחג יעשה

כאלה שבעת הימים כחטאת
כעלה וכמנחה וכשמן
כה אמר אדני יהוה
שער החצר הפנימית הפנה
קדים יהיה סגור ששת ימי
המעשה וביום השבת יפתח
וביום החדש יפתח ובא
הנשיא דרך אולם השער
מחוץ ועמד על מזוזת השער
ועשו הכהנים את עלתו
ואת שלמיו והשתחוה על
מפתן השער ויצא והשער
לא יסגר עד הערב והשתחוו
עם הארץ פתח השער
החוא בשבתות ובחדשים
לפני יהוה והעלה אשר
יקרב הנשיא ליהוה ביום
השבת ששה כבשים
תמימם ואיל תמים ומנחה
איפה לאיל ולכבשים מנחה
מתת ידו ושמן חין לאיפה
וביום החדש פר בן בקר
תמימם וששת כבשים ואיל
תמימם יהיו ואיפה לפר
ואיפה לאיל יעשה מנחה
ולכבשים כאשר תשיג ידו
ושמן חין לאיפה ובא

הנשיא דרך אולם השער
ובואו ובדרכו יצא ובבוא עם
הארץ לפני יהוה במועדים
הבא דרך שער צפון לה
שתחות יצא דרך שער נגב
נגב והבא דרך שער נגב
יצא דרך שער צפונה לא
ישוב דרך השער אשר בא
בו כי נכחו יצא והנשיא
בתוכם בבוא הבאים ובצאתם
יצאו ובחגים ובמועדים תהיה
המנחה איפה לפר ואיפה ל
איל ולכבשים מתת ידו
ושמן חין לאיפה
ובהיעשות הנשיא
נדבה עולה או שלמים נדבה
ליהוה ופתחו לו את השער
הפנה והעשה את עלתו
ואת שלמיו כאשר יעשה
ביום השבת ויצא ומיד את
השער אחרי צאתו וכבש
בן שנתו תמים תעשה עולה
ליום ליהוה בבקר בבקר
תעשה אתו ומנחה תעשה
עליו בבקר בבקר ששית
האיפה ושמן שלישית החין
לרס את הסלת למנחה ליהוה

לאחד ׀ פטח נתנו לאחד מחסר וקלא אחד ואלישע הנביא ואחיו הכלקטו ומי יודע מיתתו יקראוהו נביא בן ס׳:
עולת תמיד ל׳ ועשוה בחר סיני עליו תמיד לדורותיכם רשו ארנו כבש ראשו איבן עליו ומיי׳ ס׳:

ולא יקום ג׳ אשר לא ישא פנים ולא יקום מפך
בשרו לבשל ולא יקום חנשיא ס׳:

חקות עולם תמיד ועשו׳
את חכבשו את המנחה
ואת השמן בבקר בבקר
עולת תמיד׳
כה אמר ארני יהוה כי יתן
חנשיא מתנה לאישמבנו
נחלתו היא לבנו תהיה
אחזתם היא בנחלה ובי יתן
מתנת מנחלתו לאחד מעבדיו
והיתה לו עד שנת חרור
ושבת לנשיא אך נחלתו בנו
לחם תהיה ולא יקח חנשיא
מנחלת העם לחונתם
מאחזתם מאחזתו ינחל
אתבנו למען אשר לא
יפוצו עמי איש מאחזתו
ויבא מנבא אשר על
פתח שער אל חדר שכות
הקדש אל הכהנים הפנות
צפונה והנה שם מקום
בירכתם ימה׳
ויאמר אלי זה
המקום אשר יבשלו שם
הכהנים את האשם ואת
החטאת אשר יאפו את
המנחה לבלתי הוציא אל החצר
החיצונה לקדש את העם׳
ויוציאני אל החצר החיצונה
ויעבירני אל ארבעת
מקצעות החצר והנה חצר
במקצע החצר ארבעת מקצעות
החצר בארבעת מקצעות
חצרות קטרות
ארבעים ארך ושלשים
רחב מדה אחת לארבעתם
מקצעות וטור סביב בהם
סביב לארבעתם מבשלות
עשוי מתחת לטורות סביב
ויאמר אלי אלה בית
המבשלים אשר יבשלו
שם משרתי הבית את זבח
העם׳ ישבו אל פתח הבית
והנה מים יצאים מתחת
מפתן הבית קדימה כיפנו
הבית קדים והמים ירדים
מתחת מכתף הבית הימנית
מנגב למזבח ויוצאני דרך
שער צפונה וסבני דרך
חוץ אל שער החוץ דרך
הפנה קדים והנה מים
מפכים מן הכתף הימנית׳
בצאתה אישלש קוים וקו
בידו ומדד אלף באמה מ
ויעבירני במים מי אפסים׳

ומדד אלף ויעבירני במים
מים ברכים ומדד אלף ויעבירני
מי מתנים ומדד אלף נחל
אשר לא אוכל לעבור כי
גאו המים מי שחו נחל
אשר לא יעבר׳ ויאמר אלי
הראית בן אדם ויולכני
וישבני שפת הנחל׳ בשובני
והנה אל שפת הנחל׳ עץ
רב מאד מזה ומזה׳ ויאמר
אלי המים האלה היוצאים
אל חגלילה הקדמונה וירדן
על הערבה ובאו הים אל
הים המוצאים ונרפאו׳
המים׳ והיה כל נפש חיה׳
אשר ישרץ אל כל אשר
יבוא שם נחלים יחיה והיה
הדגה רבה מאד כי באו שמה
המים האלה ונרפאו וחיו כל
אשר יבוא שמה הנחל׳
והיה עמדו עליו דגים
מעין גדי ועד עין עגלים
משטות לחרמים יהיו׳ לא
למינהו תהיה דגתם כדגת
הים הגדול רב מאד׳
בצאתן ובאיו לא ירפאו
למלחתני ועל הנחל יעלה

עולת ב׳ מל׳ ושימנהו על עלה הדקמיד דפסחו
ויעשו את הכבש לחטו חטיטרשלשתו ס׳:

רבור כאנד ל׳ הבשר עמדו בין שמדקה והיה כל נפש חיה אשר ישרץ ויהיו אנדו עליו דגים וקבבחות ומכון
עמי ויהי מקום שבעת אולם שנו ס׳ ב׳ פחוק אות בחוק בל כל ויחרב כל נפש חיה אשר כל אלה אנשי׳ וישבני
ב׳ חסר בים אל טעם הבדיל ויוליכני ס׳:

לפנות עשתרן ג׳ נבוכל קדמה יום המלחמה ויהי
להם הגבול ווה גבול: ס׳:

תפלת ו׳ חס בלוש לעבור בסון ולבמל מיד רק חפלה לישראל ויפלו בדילקה ויפל ויושר ויריחו ונפל אחריו
בגחלה באשי יפלו במודיון ויפל פרי חדא הגדלה: ווחלמיו ב׳ חד חס וחד מל ונגד מכבי חיטי שבים חגיים בשבטל:

על שפתו מזה ומזה כל עץ
מאכל לא יכול עלה ולא
יתם פריו לחד שיו ובכר כי
מימיו מוחמקדש חמה
ויצאים ותיו פריו למאכל
ועלהו לתרופה
כה אמר ארני יהוה
גם גבול אשר תתנחלו את
הארץ לשמנה עשר שבטים
ישראל יוסף חבלים ותחלתם
אותה איש כאחיו אשר
נשאתי את ידי לתתה לי
לאבתיכם ונפלה הארץ
הזאת לכם בנחלה וזה גבול
הארץ לפאת צפונה מן הים
הגדול חדרך חתלן לבוא
צדדה חמתבן ותה סברים
אשר ביזגבול דמשק ובין
גבול חמתה יד היתיכון אשר
אל גבול חורן והיה גבולמן
תים חצר ענון גבול דמשק
וצפון צפונה וגבול חמת
ואת פאת צפון ופאת קדים
מבין חורן ומבין דמשק
ומבין הגלעד ומבין ארץ
ישראל הירדן מגבול על
הים הקדמוני תמדו ואת

פאת קדימה ופאת נגב
תימנה מתמר עד מי מריבות
קדש נחלה אל הים הגדול
ואת פאת תימנה נגבה
ופאת הים הגדול מגבול
עד נכח לבוא חמת זאת
פאתים וחלקתם את
הארץ הזאת לכם לשבטי
ישראל והיה תפלו אותה
בנחלה לכם ולהגרים הגרים
בתוככם אשר הולידו בנים
בתוככם והיו לכם כאזרח
בבני ישראל אתכם יפלו
בנחלה בתוך שבטי ישראל
והיה בשבט אשר הגר
אתו שם תתנו נחלתו נאם
ארני יהוה
ואלה שמות השבטים
מקצה צפונה אל יד דרך
חתלן לבוא חמתה עד ענן
גבול דמשק צפונה אל יד
חמת והיו לו פאת קדים הים
דן אחד ועל גבול דן מפאת
קדים עד פאת תימנה אשר
אחד ועל גבול אשר
מפאת קדימה ועד פאת
תימנה נפתלי אחד ועל גבול

נפתלי מפאת קדימה עד
פאת תימנה מנשה אחד ועל
גבול מנשה מפאת קדימה
עד פאת תימנה אפרים אחד
ועל גבול אפרים מפאת
קדים ועד פאת תימנה ראובן
אחד ועל גבול ראובן
מפאת קדים עד פאת תימנה
יהודה אחד ועל גבול
יהודה מפאת קדים עד פאת
תימנה תהיה התרומה אשר
תרימו חמשה ועשרים אלף
רחב וארך כאחד החלקים
מפאת קדימה עד פאת תימנה
והיה המקדש בתוכו התרומה
אשר תרימו ליהוה ארך
חמשה ועשרים אלף ורחב
עשרת אלפים ולאלה
תהיה תרומת הקדש לכהנים
צפונה חמשה ועשרים אלף
וימה רחב עשרת אלפים
וקדימה רחב עשרת אלפים
ונגבה ארך חמשה ועשרים
אלף והיה מקדש שיתוה
בתוכו לכהנים המקדש
מבני צדוק אשר שמרו
משמרתי אשר לא תעו

אלדד ח׳ ואלה שמות השבטים שבטים בו ויהי בעבר עבריה שבטים בו ויהי בעבר ויפל אליו ישע ויכל מגלה דשמה כ׳ מ׳ א׳ על יד ונתן הלבוש: כאחד ב׳ הין הארץ ויהי דין הין עמו
הלוים ויהיו בשתי ואפי ויהי אל הפ לשתי ועשרי אל קלם בלן בכנס ויפלו ונבלים ויחלקם בנ אשרי ויפלו לאן אשר חלק ויבדרו ויפיל ס׳ ויחדו וכאחלי הישרים ותפלו ס׳:

בתעות בני ישראל אשר
תעו חלוים׃
והיתה לחם תרומה
מתרומת הארץ קדש׃
קדשים ארגבול הלוים׃
והלוים לעמת גבול הכהנים
חמשה ועשרים אלף ארך
ורחב עשרת אלפים בל ארך
חמשה ועשרים אלף ורחב
עשרת אלפים׃ ולא ימכרו
ממנו ולא ימר ולא יעבור
ראשית הארץ כי קדש
ליהוה׃ וחמשת אלפים
הנותר ברחב על פני חמשה
ועשרים אלף חלחזא
לעיר למושב ולמגרש׃
והיתה העיר בתוכה׃ ואלה
מדותיה פאת צפון חמש
מאות וארבעת אלפים׃
ופאת נגב חמש חמשמאות
וארבעת אלפים ומפאת
קדים חמש מאות וארבעת
אלפים ופאת ים חמש
מאות וארבעת אלפים׃
והיה מגרש לעיר צפונה
חמשים ומאתים ונגבה
חמשים ומאתים וקדימה

חמשים ומאתים וימה׃
חמשים ומאתים׃ והנותר
בארך לעמת תרומת
הקדש יעשרת אלפים׃
קדימה ועשרת אלפים
ימה והיתה לעמת תרומת
הקדש והיתה תבואתה
ללחם לעבדיה עיר והעבד
העיר יעבדוהו מכל שבטי
ישראל׃ בל התרומה
חמשה ועשרים אלף
בחמשה ועשרים אלף׃
רבעית תרומת הקדש אל אחוזת העיר׃
והיה לנשיא מזה ומזה
לתרומת הקדש ולאחזת
העיר אל פני חמשה ועשרים
אלף תרומה עד גבול קדימה
וימה על פני חמשה ועשרים
אלף עד גבול ימה לעמת
חלקים לנשיא והיתה
תרומת הקדש ומקדש׃
הבית בתוכה׃ ומאחזת
הלוים ומאחזת העיר בתוך
אשר לנשיא יהיה בין גבול
יהודה ובין גבול בנימן לנשיא
יהיה׃ ויתר השבטים מפאת

קדימה עד פאת ימה בנמן
אחד׃ ועל גבול בנמן׃
מפאת קדימה עד פאת
ימה שמעון אחד׃ ועל
גבול שמעון מפאת קדימה
עד פאת ימה יששכר אחד׃
ועל גבול יששכר מפאת
קדימה עד פאת ימה זבולן
אחד׃ ועל גבול זבולן׃
מפאת קדימה עד פאת ימה
גד אחד׃ ועל גבול גד אל
פאת נגב תימנה והיה גבול
מתמר מי מריבת קדש נחלה
על הים הגדול׃ זאת הארץ
אשר תפילו מנחלה לשבטי
ישראל׃ ואלה מחלקותם
נאם אדני יהוה׃
ואלה תוצאת העיר מפאת
צפון חמש מאות וארבעת
אלפים מדה׃ ושערי העיר
על שמות שבטי ישראל׃
שערים שלשה צפונה׃
שער ראובן אחד שער
יהודה אחד שער לוי אחד׃
ואל פאת קדימה חמש
מאות וארבעת אלפים׃
ושערים שלשה ושער

נגבון ל׳ בטיפר ושמעטרון ואות פאות המשכן
ולאהלו ומזרח ומגרש ופאות לפ׳ : ס׳ :

וכמן שראל הלי רצאים בוד רמה אנו ישוד מישה כיבא סנה מבנו עשרים ודרמאו את המקלל אשר חשו ויחרו
כבלהת מישה עבדיהוה אמרו נטשה הנו שוד ארחו לון לבבעמים ונקבו עו ומגב ותחדש השבי עו ומופיון : ס׳

יוסף אחר שער בנימן ׃
אחד שערדן אחד ופאת
נגבה חמש שמאות וארבעת
אלפים מזרח שערים שלשה
שער שמעון אחד שער
ששכר אחד שער זבולן
אחד פאת ימה חמש ׃׃
מאות וארבעת אלפים ׃
שעריהם שלשה שער ׃
גד אחד שער אשר אחר
שער נפתלי אחד סביב ׃
שמנה עשר אלף ושם ׃׃
העיר מיום יהוה שמה ׃

סכום הפסוקים
אלף ומאתים
ושבעים ושלשה

דבר יהוה אשר רחם אל ׃
חושעם בארי בימי עזיה
יותם אחז יחזקיה מלכי ׃
יהודה ובימי ירבעם בן יואש
מלך ישראל ׃ תחלת דבר ׃
יהוה בהושע ׃
ויאמר יהוה אל הושע לך
קח לך אשת זנונים ולדי
זנונים כי זנה תזנה הארץ ׃
מאחרי יהוה ׃ וילך ויקח את

גמר בת דבלים ותהר ותלד ׃
לו בן ׃ ויאמר יהוה אליו ׃
קרא שמו יזרעאל כי עוד
מעט ופקדתי את דמי ׃׃
יזרעאל על בית יהוא ׃׃
והשבתי ממלכות בית ׃׃
ישראל ׃ והיה ביום ההוא
ושברתי את קשת ישראל
בעמק יזרעאל ׃ ותהר עוד
ותלד בת ׃ ויאמר לו קרא
שמה לא רחמה כי לא ׃
אוסיף עוד ארחם את בית
ישראל כי נשא אשאלהם ׃
ואת בית יהודה ארחם
וחושעתים ביהוה אלהיהם
ולא אושיעם בקשת ובחרב
ובמלחמה בסוסים ובפרשים ׃
ותגמל את לא רחמה ותהר
ותלד בן ׃ ויאמר קרא שמו
לא עמי כי אתם לא עמי
ואנכי לא אהיה לכם ׃
והיה מספר בני
ישראל כחול הים אשר
לא ימד ולא יספר והיה ׃
במקום אשר יאמר להם
לא עמי אתם יאמר להם
בני אל חי ׃ ונקבצו בני ׃׃

יהודה ובני ישראל יחדו
ושמו להם ראש אחד
ועלו מן הארץ כי גדול יום
יזרעאל ׃ אמרו לאחיכם
עמי ולאחותיכם רחמה ׃
ריבו באמכם ריבו כי הוא
לא אשתי ואנכי לא ׃׃
אישה ותסר זנוניה מפניה
ונאפופיה מבין שדיה ׃
פן אפשיטנה ערמה ׃׃
והצגתיה כיום תולדה ׃
ושמתיה כמדבר ושתה
כארץ ציה והמיתיה ׃׃
בצמא ׃ ואת בניה לא ׃
ארחם כי בני זנונים הנה ׃
כי זנתה אמם הבישה ׃
הורתם כי אמרה אלכה
אחרי מאהבי נתני לחמי
ומימי צמרי ופשתי שמני
ושקוי ׃ לכן הנני שך את
דרכך בסירים וגדרתי את
גדרה ותתיבותיה לא תמצא ׃
ורדפה את מאהביה ולא
תשיגם ובקשתם ולא
תמצא ׃ ואמרה אלכה ׃
ואשובה אל אישי הראשון
כי טוב לי אז מעתה ׃ והיא